

คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริต ประพศิมิชอบ
สภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๔๖

วารสาร ฉบับพิเศษ

คณะกรรมการ
ป้องกันและปราบปรามการทุจริตประพฤติมิชอบ
สภาผู้แทนราษฎร

นายพีระพันธุ์ สาลีรัฐวิภาค

ประธานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตประพฤติมิชอบ
สภาผู้แทนราษฎร

ประวัติการศึกษา

- ปริญญาตรี นิติศาสตรบัณฑิต มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
- เนติบัณฑิตไทย
- ปริญญาโท นิติศาสตรมหาบัณฑิต (กฎหมาย - เปรียบเทียบ) ม.ทูเลน สหรัฐอเมริกา
- ปริญญาโท นิติศาสตรมหาบัณฑิต (กฎหมาย - อเมริกันทั่วไป) ม.ทูเลน สหรัฐอเมริกา

ประวัติการทำงาน

- หนายความที่ปรึกษากฎหมายระหว่างประเทศ
ปี 2528 - 2529
- ผู้ช่วยผู้พิพากษาประจำกระทรวงยุติธรรม
ปี 2529 - 2530
- ผู้พิพากษาศาลจังหวัดตาก ปี 2530 - 2531
- ผู้พิพากษาศาลจังหวัดธนบุรี ปี 2531 - 2532
- ผู้พิพากษาประจำกระทรวง
ช่วยทำงานในตำแหน่งผู้อำนวยการ
กองวิชาการ สำนักงานส่งเสริมงานตุลาการ
กระทรวงยุติธรรม ปี 2532 - 2535
- ผู้พิพากษาประจำกระทรวง
ช่วยทำงานในตำแหน่งผู้พิพากษาศาลแพ่ง
ปี 2535

ประวัติการทำงานด้านการเมือง

งานในสภาผู้แทนราษฎร

- สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
กรุงเทพมหานคร ปี 2539 - 2543
- สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
กรุงเทพมหานคร ปี 2543 - ปัจจุบัน
- ที่ปรึกษาคณะกรรมการ
การยุติธรรมและสิทธิมนุษยชน
สภาผู้แทนราษฎร ปี 2538 - 2539
- กรรมการและเลขาธิการ
คณะกรรมการการยุติธรรมและ
สิทธิมนุษยชน สภาผู้แทนราษฎร
ปี 2539 - 2541
- ที่ปรึกษาคณะกรรมการการทหาร
สภาผู้แทนราษฎร ปี 2540 - 2543
- ประธานคณะอนุกรรมการการทหาร
พิจารณาสมรรถนะกองทัพไทยในการ
ป้องกันประเทศ ปี 2541 - 2543
- ประธานคณะกรรมการป้องกันและ
ปราบปรามการทุจริตประพฤติมิชอบ
สภาผู้แทนราษฎร ปี 2544 - ปัจจุบัน

งานในฝ่ายบริหาร

- ที่ปรึกษารัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ
ปี 2535 - 2536
- ที่ปรึกษารัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม
ปี 2536 - 2538
- รองเลขาธิการนายกรัฐมนตรีฝ่ายการเมือง
ปี 2540 - 2544

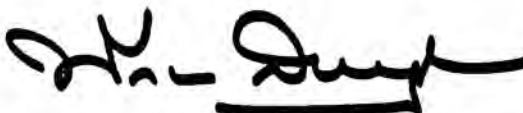
สารประธานคณะกรรมการ ป้องกันและปราบปรามการทุจริตประพฤติมิชอบ สภาผู้แทนราษฎร

การที่ประชาชนเรียกร้องให้มีการปฏิรูปทางการเมือง ส่วนหนึ่งเกิดจากระบบการเมืองและระบบราชการที่เอื้อให้มีการทุจริตคอร์รัปชัน รวมทั้งกฎหมายและการบังคับใช้กฎหมายขาดองค์การควบคุมและตรวจสอบที่มีประสิทธิภาพ การทุจริตคอร์รัปชันจึงแพร่กระจายกลายเป็นปัญหาใหญ่ สร้างความเสียหายอย่างมากจนทำให้เป็นปัญหาอุปสรรคต่อการพัฒนาประเทศ กระทบต่อเศรษฐกิจและสังคมโดยส่วนรวม จึงเป็นสาเหตุต้องปฏิรูปการเมืองโดยให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดทำรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 ขึ้น โดยมีเนื้อหาสาระสร้างองค์การอิสระขึ้นมาตรวจสอบทั้งภาคการเมืองและราชการ อีกทั้ง ยังเปิดโอกาสให้ฝ่ายนิติบัญญัติเข้ามามีบทบาทในการตรวจสอบการดำเนินงานของฝ่ายบริหาร โดยเฉพาะเรื่องการทุจริตคอร์รัปชันได้ด้วย สภาผู้แทนราษฎร จึงได้กำหนดเป็นข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. 2544 ให้มีคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตประพฤติมิชอบขึ้น โดยมีอำนาจหน้าที่กระทำการ พิจารณาสอบสวน หรือศึกษาเรื่องใด ๆ ที่เกี่ยวกับกระบวนการและมาตรการการป้องกันและปราบปรามการทุจริตประพฤติมิชอบทำให้คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตประพฤติมิชอบ สภาผู้แทนราษฎร สามารถสอบสวนเรื่องใด ๆ ในหน่วยงานของรัฐทุกกระทรวง ทบวง กรม รวมทั้งหน่วยงานรัฐวิสาหกิจได้ด้วย

คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตประพฤติมิชอบ จึงได้รวบรวมปัญหาร้องเรียนของราษฎรเกี่ยวกับการทุจริตคอร์รัปชันที่ได้พิจารณาเสร็จสิ้น โดยตั้งข้อสังเกตและข้อเสนอแนะให้กับฝ่ายบริหารพิจารณาดำเนินการ อันก่อให้เกิดประโยชน์ยิ่งในการ "ป้อง - ปราบ" มิให้มีการทุจริตประพฤติมิชอบเกิดขึ้นในแผ่นดิน

ในโอกาสนี้ขอขอบคุณ กรรมการ ที่ปรึกษา ผู้ชำนาญการ นักวิชาการ อนุกรรมการและคณะทำงานทุกท่านที่ได้ร่วมมือกันปฏิบัติงานด้วยความวิริยะ อุตสาหะ จนปรากฏผลงานในการป้องกันและปราบปรามการทุจริตคอร์รัปชันอย่างเป็นรูปธรรม

สุดท้ายนี้ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าหนังสือเล่มนี้จะเป็นประโยชน์ต่อสังคมโดยส่วนรวม และทำให้ประชาชนได้รับรู้ถึงการปฏิบัติงานของฝ่ายนิติบัญญัติในฐานะกรรมการที่มีหน้าที่ควบคุมและตรวจสอบฝ่ายบริหาร สมตามเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยยิ่ง

(นายพีระพันธุ์ สาลีรัฐวิภาค)

ประธานคณะกรรมการ

ป้องกันและปราบปรามการทุจริตประพฤติมิชอบ สภาผู้แทนราษฎร

จ่าสิบเอก อนันต์ สุขสันต์

ประธานกรรมการจัดทำวารสาร

คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตประพฤติมิชอบ

สภาผู้แทนราษฎร

ประวัติการศึกษา

- ช่างก่อสร้างอุเทนถวาย (ปวช.) (สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตอุเทนถวายปัจจุบัน)
- ปริญญาตรี รัฐศาสตรบัณฑิต (ร.บ.) มหาวิทยาลัยรามคำแหง

ประวัติการทำงาน

- รับราชการทหาร สังกัด ป.ต.อ.พัน 1 กองพลทหารปืนใหญ่ ต่อสู้อากาศยาน บางชื่อ พระนคร ตั้งแต่ พ.ศ 2497 - 2511

ประวัติการทำงานด้านการเมือง

- พ.ศ. 2512 – 2514 สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดชัยนาท
- พ.ศ. 2519 – 2519 สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดชัยนาท
- พ.ศ. 2524 – 2526 สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดชัยนาท
- พ.ศ. 2531 – 2534 สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดชัยนาท
- พ.ศ. 2544 – ปัจจุบัน สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร(ระบบบัญชีรายชื่อ พรรคไทยรักไทย)

งานในสภาผู้แทนราษฎร

- พ.ศ. 2512 ดำรงตำแหน่ง : กรรมการการทหาร
- พ.ศ. 2519 ดำรงตำแหน่ง : กรรมการการปกครอง
- พ.ศ. 2531 ดำรงตำแหน่ง : กรรมการการคมนาคม
- พ.ศ. 2544 ดำรงตำแหน่ง : กรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตประพฤติมิชอบ
- พ.ศ. 2544 ดำรงตำแหน่ง : ประธานคณะกรรมการการปกครอง

งานในฝ่ายบริหาร : ดำรงตำแหน่ง

- รองเลขาธิการนายกรัฐมนตรี (ฯพณฯ พลเอกชาติชาย ชุณหะวัณ นายกรัฐมนตรี)
- เลขานุการรัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม (ฯพณฯ ประมวล สภาวสุ)
- ที่ปรึกษารัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม (ฯพณฯ มนต์รี พงษ์พานิช)
- ที่ปรึกษารัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย (ฯพณฯ เสนาะ เทียนทอง)
- ที่ปรึกษารัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ (ฯพณฯ ชูชีพ หาญสวัสดิ์)

ประสบการณ์การศึกษาต่างประเทศ

- ประเทศสหรัฐอเมริกา ออสเตรเลีย ญี่ปุ่น เยอรมัน แคนาดา จีน

คำแถลงบรรณาธิการ

คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตประพฤติมิชอบ เป็นคณะกรรมการหนึ่งในสภาผู้แทนราษฎร มีหน้าที่ตรวจสอบการร้องขอความเป็นธรรมจากประชาชนที่ได้รับความเดือดร้อน เนื่องจากการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบของเจ้าหน้าที่ของรัฐ หรือตรวจสอบค้นหาความจริงเมื่อมีการกล่าวหาและร้องเรียนเกี่ยวกับการทุจริตทั้งปวง จากผลการปฏิบัติงานของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตประพฤติมิชอบที่ผ่านมา ประชาชนได้ให้ความสนใจและแจ้งเบาะแสถึงพฤติการณ์การกระทำต่าง ๆ ที่ส่อไปในทางทุจริตของข้าราชการประจำ และข้าราชการการเมืองจำนวนมาก ซึ่งคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตประพฤติมิชอบได้ทำการตรวจสอบและศึกษาวิเคราะห์เรื่องสำคัญ ๆ เสร็จสิ้นไปแล้วหลายเรื่อง โดยเฉพาะอย่างยิ่งเกี่ยวกับการจัดซื้อจัดจ้างซึ่งมีปัญหาการทุจริตมากที่สุดขณะนี้ รวมทั้งการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ของรัฐ ที่ใช้อำนาจตามอำเภอใจ นอกเหนือบทบัญญัติของกฎหมาย เป็นเหตุให้ล่วงละเมิดสิทธิเสรีภาพของประชาชน โดยคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตประพฤติมิชอบ ได้วินิจฉัยถึงประเด็นปัญหาข้อกฎหมายต่าง ๆ ที่เป็นช่องทางให้เกิดการทุจริตและแนวทางปฏิบัติพร้อมกับข้อเสนอแนะแนวทางการแก้ไขและป้องกันมิให้มีการทุจริตขึ้นอีก จึงนับว่าเป็นประโยชน์ยิ่ง คณะกรรมการจัดทำวารสาร จึงได้รวบรวมเรื่องสำคัญ ๆ มาลงพิมพ์ในวารสารฉบับนี้ เพื่อให้หน่วยงานราชการได้ใช้เป็นแนวทางในการปฏิบัติงานรวมทั้งให้ประชาชนใช้เป็นหลักเกณฑ์นำไปตรวจสอบการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ของรัฐ ทั้งนี้ ได้จัดพิมพ์ทั้งสิ้นจำนวน 3,000 เล่ม เพื่อแจกจ่ายให้กับหน่วยงานภาครัฐผู้มีส่วนที่เกี่ยวเนื่องกับการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและสถาบันการศึกษาต่าง ๆ เพื่อใช้ในการศึกษา ค้นคว้า อ้างอิง ในทางวิชาการด้วย

วารสารเล่มนี้สำเร็จได้ก็ด้วยความร่วมมือของคณะกรรมการจัดทำวารสารของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตประพฤติมิชอบ สภาผู้แทนราษฎร ทุกท่าน ที่ได้อุทิศเวลา เสียสละกำลังกายและใจด้วยความวิริยะ อุตสาหะ จนวารสารเล่มนี้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี และขอขอบคุณ นายพีระพันธุ์ สาลีรัฐวิภาค ประธานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตประพฤติมิชอบ ที่ได้ให้การสนับสนุนและอนุมัติเห็นชอบให้จัดพิมพ์วารสารนี้ คณะกรรมการจัดทำวารสารหวังว่าวารสารเล่มนี้จะเป็นประโยชน์ต่อทางราชการและประชาชนโดยทั่วไปที่มีเจตจำนงจะมีให้เกิดการทุจริตและประพฤติมิชอบในแผ่นดินอีกต่อไป

จำลอง เอก

(อนันต์ สุขสันต์)

ประธานคณะอนุกรรมการกฎหมายและวิชาการ

ในคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตประพฤติมิชอบ สภาผู้แทนราษฎร
และบรรณาธิการ

สารบัญ

	หน้า
- คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตประพฤติมิชอบ	1
- บทวิเคราะห์และศึกษากรณีการอุทธรณ์ดุลพินิจในการสั่งลงโทษทางวินัยของ นายวีระพล ดวงสูงเนิน ตาม พ.ร.บ.ประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกัน และปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ พ.ศ. 2542	3
- ภาพกิจกรรมของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตประพฤติมิชอบ สภาผู้แทนราษฎร	16
- ผลการพิจารณากรณีร้องเรียนการประกวดราคาโครงการก่อสร้างอาคารบริการ 12 ชั้น โรงพยาบาลสมุทรสาคร	23
- ผลการพิจารณากรณีร้องเรียนการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานสอบสวนไม่ดำเนินการ ตามกระบวนการวิธีพิจารณาความอาญาเกี่ยวกับกระทำการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตาม ประกาศกระทรวงมหาดไทย อันเป็นความผิดและมีโทษตามประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 103 ลงวันที่ 16 มีนาคม 2515	29
- ผลการพิจารณาศึกษากรณีการคัดค้านการเปิดของประมูลการก่อสร้างโครงการ บ่อบำบัดน้ำเสียของเทศบาลตำบลปากแพรง อำเภอทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราช	35
- ผลการพิจารณากรณีร้องเรียนการปฏิบัติงานในการดำเนินการประกวดราคาจ้างเหมา ก่อสร้างถนนลาดยางขององค์การบริหารส่วนตำบล ในจังหวัดร้อยเอ็ด	45
- ผลการพิจารณากรณีร้องเรียนขอความเป็นธรรมการจัดซื้อจัดจ้างของประธาน กรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบล ในจังหวัดนครราชสีมา	51
- ผลการพิจารณาเรื่องร้องเรียนกรณีโครงการก่อสร้างถนน คสล. ในเขตเทศบาลตำบล ในจังหวัดร้อยเอ็ด	57
- เรื่องที่เสนอเข้าสู่การพิจารณาของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริต ประพฤติมิชอบ	67

คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตประพฤติมิชอบ

นายพีระพันธุ์	สาส์รัฐวิภาค	ประธานคณะกรรมการ
พลตำรวจโท วิโรจน์	เปาอินทร์	รองประธานคณะกรรมการ
นายสุพล	ฟองงาม	รองประธานคณะกรรมการ
นายพิทักษ์	สันติวงศ์เดชา	รองประธานคณะกรรมการ
นายสุภรณ์	อรรถาวงศ์	รองประธานคณะกรรมการ
นายประชาธิปไตย	คำสิงห์นอก	รองประธานคณะกรรมการ
นายวิจิตร	พรพฤตพันธ์	เลขาธิการคณะกรรมการ
นายกิตติ	สมทรัพย์	ผู้ช่วยเลขาธิการคณะกรรมการ
นายมนตรี	ปาน้อยนนท์	ผู้ช่วยเลขาธิการคณะกรรมการ
นายนพคุณ	รัฐผไท	ผู้ช่วยเลขาธิการคณะกรรมการ
ว่าที่ร้อยตรี สุเมธ	ฤทธาคนี	โฆษกคณะกรรมการ
นายสุวโรช	พะลัง	โฆษกคณะกรรมการ
นายศักดิ์สยาม	ชิตชอบ	โฆษกคณะกรรมการ
นายจินดา	วงศ์สวัสดิ์	กรรมการ
พันตำรวจเอก ปรีดี	เจริญศิลป์	กรรมการ
จำลองเอก อนันต์	สุขสันต์	กรรมการ
นายประชา	ประสพดี	กรรมการ

คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตประพฤติมิชอบ สภาผู้แทนราษฎร

นายพีระพันธุ์ สาลีรัฐวิภาค
ประธานคณะกรรมการ
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กรุงเทพมหานคร

พลตำรวจโท วิโรจน์ เปาอินทร์
รองประธานคณะกรรมการ
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
จังหวัดอ่างทอง

นายสุพล ฟองงาม
รองประธานคณะกรรมการ
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
จังหวัดอุบลราชธานี

นายพิทักษ์ สันติวงศ์เดชา
รองประธานคณะกรรมการ
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
จังหวัดพิษณุโลก

นายประชาติปไตย์ คำสิงห์นอก
รองประธานคณะกรรมการ
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
จังหวัดนครราชสีมา

นายสุภรณ์ อัตถาวงศ์
รองประธานคณะกรรมการ
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
จังหวัดนครราชสีมา

เจ้าสิบเอก อนันต์ สุขสันต์
กรรมการ
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
(ระบบบัญชีรายชื่อ)

นายจินดา วงศ์สวัสดิ์
กรรมการ
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
จังหวัดลำปาง

นายประชา ประสพดี
กรรมการ
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
จังหวัดสมุทรปราการ

พันตำรวจเอก ปรีดี เจริญศิลป์
กรรมการ
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
(ระบบบัญชีรายชื่อ)

นายวิจิตร พรพฤติพันธ์
เลขานุการคณะกรรมการ
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
จังหวัดเพชรบูรณ์

นายกิตติ สมทรัพย์
ผู้ช่วยเลขานุการคณะกรรมการ
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
จังหวัดร้อยเอ็ด

นายมนตรี ปาน้อยนนท์
ผู้ช่วยเลขานุการคณะกรรมการ
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

นายนพคุณ รัฐพิไท
ผู้ช่วยเลขานุการคณะกรรมการ
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
จังหวัดเชียงใหม่

นายศักดิ์สยาม ชิดชอบ
โฆษกคณะกรรมการ
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
จังหวัดบุรีรัมย์

นายสุวโรช พะลัง
โฆษกคณะกรรมการ
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
จังหวัดชุมพร

ว่าที่ร้อยตรี สุเมธ ฤทธาคนี
โฆษกคณะกรรมการ
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
จังหวัดปทุมธานี

บทวิเคราะห์และศึกษากรณี
การอุทธรณ์ดุลพินิจในการสั่งลงโทษทางวินัยของนายวิระพล ดวงสูงเนิน
ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ
ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ พ.ศ. 2542

บทวิเคราะห์และศึกษากรณี
การอุทธรณ์คดีพินิจในการสั่งลงโทษทางวินัยของนายวีรพล ดวงสูงเนิน
ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ
ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ พ.ศ. 2542

ข้อเท็จจริง

คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้รับข้อร้องเรียนว่านายชูศักดิ์ รองสวัสดิ์ และนายวีรพล ดวงสูงเนิน อธิบดีกรมประชาสัมพันธ์เมื่อครั้งดำรงตำแหน่งรองอธิบดีกรมประชาสัมพันธ์ ร่วมกันแก้ไขบันทึกในการอนุมัติให้เช่าเครื่องคอมพิวเตอร์พร้อมอุปกรณ์ส่วนบุคคลจำนวน 229 เครื่อง มูลค่า 12,885,000 บาท จากการไต่สวนข้อเท็จจริงพบว่าบริษัทที่เข้าร่วมเสนอราคาได้มีหนังสือขอความเป็นธรรมและขอตรวจสอบเอกสารของบริษัทที่ได้รับการคัดเลือกตามมติคณะกรรมการพิจารณาผลการประกวดราคาซึ่งนายชูศักดิ์ รองสวัสดิ์ ผ.อ.ศูนย์สารสนเทศการประชาสัมพันธ์เป็นประธานพิจารณาเมื่อวันที่ 27 มกราคม 2542 อธิบดีกรมประชาสัมพันธ์ จึงสั่งการให้ชะลอเรื่องไว้ก่อน เมื่อคณะกรรมการฯ และผู้อำนวยการกองกฎหมายร่วมกันพิจารณาเอกสารแล้วสรุปผลเห็นควรให้ยกเลิกการประกวดราคาและจัดให้มีการประกวดราคาใหม่โดยเสนอเรื่องผ่านกองคลัง นายวีรพล ดวงสูงเนิน ได้ลงนามเห็นชอบและให้เสนออธิบดีกรมประชาสัมพันธ์พิจารณา แต่ก่อนเสนอเรื่องไปยังอธิบดีกรมประชาสัมพันธ์ มีการนัดหมายให้กรรมการทั้ง 5 คน เข้าร่วมประชุมกับนายวีรพล ดวงสูงเนิน เพื่อให้พิจารณาอนุมัติให้มีการประกวดราคาต่อไป ปรากฏว่ากรรมการรายหนึ่งไม่ยินยอม แต่นายชูศักดิ์ รองสวัสดิ์ ปรับเปลี่ยนข้อความในบันทึกการพิจารณาผลการประกวดราคาฉบับเดิมซึ่งมีลายมือชื่อของกรรมการทุกคนอยู่แล้วและนำมาเสนอให้นายวีรพล ดวงสูงเนิน เห็นชอบและสั่งการ หลังจากนั้นนายชูศักดิ์ รองสวัสดิ์ สั่งการให้พิมพ์ข้อความเปลี่ยนจากเดิมที่เสนอให้ยกเลิกการประกวดราคาเป็นขออนุมัติให้เช่าเครื่องคอมพิวเตอร์พร้อมอุปกรณ์ส่วนบุคคลจากบริษัทที่ได้รับการคัดเลือกในการเสนอราคาโดยใช้ลายมือชื่อของกรรมการที่ปรากฏในบันทึกฉบับเดิม แล้วนำบันทึกที่แก้ไขข้อความใหม่มาเสนอนายวีรพล ดวงสูงเนิน โดยไม่ผ่านกองคลังตามระเบียบ เมื่อนายวีรพล ดวงสูงเนิน ได้รับบันทึกแล้วได้เขียนบันทึกด้วยลายมือตนเองเสนอความเห็นต่ออธิบดีกรมประชาสัมพันธ์ว่าการอนุมัติควรเป็นไปตามเดิม อธิบดีกรมประชาสัมพันธ์จึงได้ลงนามอนุมัติตามเสนอต่อมาหัวหน้าฝ่ายพัสดุฯ ได้จัดทำบันทึกรายงานข้อเท็จจริง อธิบดีกรมประชาสัมพันธ์จึงสั่งการอนุมัติให้ยกเลิกการอนุมัติรวมทั้งให้ยกเลิกการประกวดราคาตามที่กองคลังเสนอมา

ภายหลังการไต่สวนข้อเท็จจริง เมื่อวันที่ 1 พฤษภาคม 2544 คณะกรรมการ ป.ป.ช. วินิจฉัยว่าผู้ถูกร้องเรียนมีความผิดทางวินัยอย่างร้ายแรงฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการและฐานประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง และการกระทำดังกล่าวยังเป็นความผิดทางอาญาตามประมวลกฎหมายอาญามาตรา 151, 157, 161, 162(1) (4) ประกอบมาตรา 83 และ 90 มีมติให้ส่งรายงาน เอกสารและความเห็นไปยังอัยการสูงสุดเพื่อฟ้องคดีต่อศาลในส่วนตัวอาญา สำหรับกรณีความผิดทางวินัย ประธานคณะกรรมการ ป.ป.ช. ส่งรายงานและเอกสารพร้อมทั้งความเห็นถึงต้นสังกัดเพื่อให้การดำเนินการเป็นไปตามมาตรา 93 แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต

พ.ศ. 2542 หลังเสนอเรื่องต่ออนุกรรมการข้าราชการพลเรือน (อ.ก.พ.) สำนักนายกรัฐมนตรีแล้ว ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี (นางผาณิต นิติทัณฑ์ประภาศ) อาศัยอำนาจตามมาตรา 104 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2535 และมาตรา 93 แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญข้างต้น ลงโทษไล่นายวีรพล ดวงสูงเนิน ออกจากราชการตั้งแต่วันที่ 14 มิถุนายน 2544

นายวีรพล ดวงสูงเนิน ทำหนังสือลงวันที่ 25 มิถุนายน 2544 อุทธรณ์คำสั่งลงโทษตามมาตรา 124 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2535 ไปที่คณะกรรมการข้าราชการพลเรือน (ก.พ.) ซึ่งต่อมาได้ส่งเรื่องให้ อ.ก.พ. อุทธรณ์และร้องทุกข์ ที่มีนายคณิง ภาชัย เป็นประธาน อ.ก.พ. อุทธรณ์ฯ เห็นว่านายวีรพล ดวงสูงเนิน มีสิทธิอุทธรณ์ เนื่องจากมาตรา 96 แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามทุจริต พ.ศ. 2542 ให้ผู้ที่ถูกลงโทษตามมาตรา 93 มีสิทธิอุทธรณ์ดุลพินิจในการสั่งลงโทษต่อผู้บังคับบัญชาได้ แต่มีข้อสงสัยในอำนาจการพิจารณา จึงส่งเรื่องไปยัง อ.ก.พ. กฎหมาย ซึ่งมีนายวิษณุ เครืองาม เป็นประธาน อ.ก.พ. กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่าการตีความข้อกฎหมายดังกล่าวไม่อยู่ในขอบเขตอำนาจของตน จึงเสนอแนะให้ ก.พ. หรือสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา มีหนังสือด่วนมากที่สุดที่ นร 0601/0194 ลงวันที่ 14 มีนาคม 2545 แจ้งว่า คณะกรรมการกฤษฎีกา คณะที่ 1 ซึ่งนายมีชัย ฤชุพันธ์ เป็นประธาน พิจารณาเห็นว่าการดำเนินการทางวินัยแก่ข้าราชการพลเรือนสามัญมีกระบวนการสองส่วน คือ การพิจารณาโทษทางวินัยตามฐานความผิดที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้มีมติ และการดำเนินการลงโทษตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือน กล่าวคือ ตามมาตรา 92 และ 93 แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามทุจริต พ.ศ. 2542 อ.ก.พ. สำนักนายกรัฐมนตรี ซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาตามกฎหมายต้องพิจารณาลงโทษทางวินัยตามฐานความผิดที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้มีมติ แต่เนื่องจากพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวไม่ได้กำหนดวิธีการดำเนินการลงโทษไว้เป็นการเฉพาะ การดำเนินการลงโทษจึงต้องเป็นไปตามพระราชบัญญัติข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2535 และกฎ ก.พ. ที่เกี่ยวข้อง สำหรับการอุทธรณ์ของข้าราชการที่ถูกลงโทษนั้น พระราชบัญญัติข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2535 ให้สิทธิอุทธรณ์ได้ และเป็นขั้นตอนที่พ้นจากข้อจำกัดห้ามหรือสำนวน จึงเห็นว่า มาตรา 96 แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามทุจริต พ.ศ. 2542 ได้บัญญัติรองรับสิทธิอุทธรณ์ดุลพินิจในการสั่งลงโทษไว้โดยมิได้จำกัดอำนาจหรือดุลพินิจขององค์กรซึ่งมีอำนาจหน้าที่พิจารณาอุทธรณ์แต่ประการใด องค์กรผู้ที่มีอำนาจพิจารณาอุทธรณ์ จึงยังคงมีอำนาจพิจารณาอุทธรณ์ตามกฎหมาย กฎ หรือข้อบังคับตามอำนาจหน้าที่ของตนได้ทุกกรณี ดังนั้น "ก.พ. ย่อมมีอำนาจพิจารณาอุทธรณ์คำสั่งลงโทษได้ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดไว้ในกฎ ก.พ. ฉบับที่ 16 (พ.ศ. 2540) ข้อ 17 ประกอบกับข้อ 12 วรรคหนึ่ง ซึ่งรวมทั้งการขอเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้อง คำชี้แจง ถ้อยคำ หรือรับฟังข้อเท็จจริงเพิ่มเติมเพื่อประกอบการพิจารณาได้ด้วย"

เมื่อได้รับคำตอบข้อหาหรือจากคณะกรรมการกฤษฎีกาแล้ว ก.พ. ส่งเรื่องให้ อ.ก.พ. วิสามัญเกี่ยวกับการอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ ซึ่งกลับไปพิจารณาสำนวนความผิดและสอบสวนใหม่ และมีมติในการประชุมครั้งที่ 27/2545 วันที่ 1 สิงหาคม 2545 ว่าพฤติการณ์ของนายวีรพล ดวงสูงเนิน เป็นการกระทำความผิดทางวินัยจริงแต่เป็นความผิดฐานไม่ปฏิบัติหน้าที่ราชการด้วยความซื่อสัตย์ สุจริต และเที่ยงธรรม และไม่ปฏิบัติหน้าที่ราชการด้วยความเอาใจใส่ รับผิดชอบรักษาประโยชน์ของทางราชการตามมาตรา 82 วรรคหนึ่งและมาตรา 84 วรรคหนึ่งแห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2535 ซึ่งเป็นความผิดทางวินัยอย่างไม่ร้ายแรงควรได้รับโทษภาคทัณฑ์ แต่เนื่องจากการกระทำผิดเล็กน้อยและไม่เคยถูกลงโทษทางวินัยมาก่อน เห็นควรลดโทษโดยให้ทำทัณฑ์บนเป็นหนังสือ และให้รายงานนายกรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาสั่งการให้สำนักนายกรัฐมนตรียกเลิกคำสั่งไล่ออกแล้วให้ทำทัณฑ์บนเป็นหนังสือ และสั่งให้กลับเข้ารับราชการ นายกรัฐมนตรีมอบให้รองนายกรัฐมนตรี (นายปองพล อดิเรกสาร) เป็นผู้สั่งและปฏิบัติราชการแทนไปพิจารณา รองนายกรัฐมนตรีพิจารณาแล้วแจ้งความเห็นกลับไป ก.พ.ว่าเห็นชอบตามมติ อ.ก.พ. สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน จึงมีหนังสือแจ้งมติต่อปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี (นายวิษณุ เครืองาม) และขอให้มีคำสั่งให้นายวีรพล ดวงสูงเนิน กลับเข้ารับราชการในตำแหน่งไม่ต่ำกว่าตำแหน่งเดิม ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีเห็นว่ามีการแต่งตั้งอธิบดีกรมประชาสัมพันธ์ไปแล้ว จึงเสนอให้กลับเข้ารับราชการในตำแหน่งผู้ตรวจราชการระดับ 10 ซึ่งว่างอยู่ 4 ตำแหน่ง รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี (นายพงศ์เทพ เทพกาญจนา) ได้รับเรื่องแล้วนำเสนอคณะรัฐมนตรีเป็นวาระจรเพื่อให้ความเห็นชอบแต่งตั้งนายวีรพล ดวงสูงเนิน กลับเข้ารับราชการในตำแหน่งดังกล่าว คณะรัฐมนตรีมีมติในการประชุมวันที่ 3 กันยายน 2545 รับทราบคำสั่ง อ.ก.พ. ให้ยกเลิกคำสั่งไล่ออกจากราชการของสำนักนายกรัฐมนตรี และให้นายวีรพล ดวงสูงเนิน กลับเข้ารับราชการตามที่เสนอตั้งแต่วันที่ 3 กันยายน 2545 เป็นต้นไป

ส่วนในกรณีความผิดทางอาญา อัยการสูงสุดมีหนังสือที่ อส. (สฝคม.) 0040/13868 ลงวันที่ 30 สิงหาคม 2545 ถึงประธานคณะกรรมการ ป.ป.ช. ว่าได้สั่งฟ้องบุคคลทั้งสองข้อหาเป็นเจ้าของงานมีหน้าที่ซื้อ ทำ จัดการ หรือรักษาทรัพย์สินใดๆ ใช้อำนาจในตำแหน่งโดยทุจริต อันเป็นการเสียหายแก่รัฐ ฐานเป็นเจ้าพนักงานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่เพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใด หรือปฏิบัติ หรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริต ฐานเป็นเจ้าพนักงานมีหน้าที่ทำเอกสาร กรอกข้อความลงในเอกสาร หรือดูแลรักษาเอกสาร กระทำการปลอมเอกสารโดยอาศัยโอกาสที่ตนมีหน้าที่นั้น ฐานปลอมเอกสารราชการและใช้เอกสารราชการปลอม ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 151, 157, 161, 264, 265 และมาตรา 268 ขอให้แจ้งนายวีรพล ดวงสูงเนิน ไปรายงานตัวต่ออัยการเพื่อฟ้องคดีต่อศาลอาญาในวันที่ 9 ตุลาคม 2545 เวลา 10.00 นาฬิกา

ข้อกฎหมายและข้อพิจารณา

ประเด็นที่นำพิจารณาจากเจตนารมณ์และการร่างกฎหมายของคณะกรรมการกฤษฎีกา มีดังนี้

1. เจตนารมณ์ในการตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐ

เจตนารมณ์ที่สำคัญของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 ตามมาตรา 301, 302, 329 และ 331 คือการให้สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ เป็นองค์กรอิสระสามารถดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ในการป้องกันและปราบปรามการทุจริตได้อย่างมีประสิทธิภาพ ปลอดสภาพการเป็น "เสือกระดาษ" ของสำนักงานป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ (ป.ป.ป.) ซึ่งเมื่อส่งผลการพิจารณาความผิดทางวินัยให้ หน่วยงานต้นสังกัดมักจะต้องตั้งกรรมการสอบสวนทางวินัยตรวจสอบข้อเท็จจริงอีกครั้งหนึ่ง และส่วนมากมักไม่มีการลงโทษ ทำให้คำวินิจฉัยของ ป.ป.ป. ไม่มีสภาพบังคับ นอกจากนี้การที่ ป.ป.ป. เป็นองค์กรที่ขึ้นกับฝ่ายบริหารทำให้มีข้อจำกัดในการทำหน้าที่อีกด้วย การประกาศใช้ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2542 จึงมีเจตนารมณ์ให้อำนาจเด็ดขาดแก่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ในการชี้มูลความผิดและฐานความผิดทางวินัย

อีกประการหนึ่ง รัฐธรรมนูญฯ ได้ให้อำนาจคณะกรรมการ ป.ป.ช. กว้างขวางขึ้นสามารถตรวจสอบได้ทั้งเจ้าพนักงานของรัฐและผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง แต่การตรวจสอบบุคคลทั้งสองประเภทนี้แตกต่างกัน กรณีผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองบัญญัติให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. **"ไต่สวนข้อเท็จจริงและสรุปสำนวน"** เสนอต่อไปยังวุฒิสภาหรือศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ขณะที่ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. **"ไต่สวนและวินิจฉัย"** ความผิดของเจ้าหน้าที่ของรัฐ เมื่อพิจารณาจากลายลักษณ์อักษรแล้วจะเห็นว่าคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจทั้ง "ไต่สวน" และ "วินิจฉัย" คำกล่าวหาเจ้าหน้าที่ของรัฐ ขณะที่มีอำนาจเพียง "ไต่สวน" คำร้องเรียนผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองแล้วสรุปสำนวนส่งต่อไปให้องค์กรอื่นพิจารณาความผิด ไม่มีอำนาจเด็ดขาดเช่นกรณีเจ้าหน้าที่ของรัฐ แต่รัฐธรรมนูญฯ ได้กำหนดให้มีกระบวนการที่เข้มแข็งเป็นพิเศษสำหรับผู้ที่มีสถานะดำรงตำแหน่งทางการเมือง คือให้นำการพิจารณาความผิดทางอาญาไปสู่ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองโดยไม่มีศาลชั้นต้นและศาลอุทธรณ์ตามระบบศาลยุติธรรม

เมื่อตรวจสอบเจตนารมณ์ในการยกร่างกฎหมายของคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. สภาผู้แทนราษฎรแล้วพบว่า คณะกรรมการวิสามัญได้นำเจตนารมณ์ดังกล่าวของรัฐธรรมนูญมาบัญญัติไว้ในมาตรา 19¹

¹ มาตรา 19 พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2542 (ออกตามความในมาตรา 301 แห่งรัฐธรรมนูญฯ)

คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

- (1) ไต่สวนข้อเท็จจริงและสรุปสำนวนพร้อมทั้งทำความเข้าใจเห็นเสนอต่อวุฒิสภาทามหมวด 5 การถอดถอนจากตำแหน่ง
- (2) ไต่สวนข้อเท็จจริงและสรุปสำนวนพร้อมทั้งทำความเข้าใจเห็นเพื่อส่งไปยังอัยการสูงสุดเพื่อฟ้องคดีต่อศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองตามหมวด 6 การดำเนินคดีอาญากับผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองตามมาตรา 308 ของรัฐธรรมนูญ
- (3) ไต่สวนและวินิจฉัยว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐร้ายผิดปกติ กระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการหรือความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรม

2. การพิจารณาความผิดและการลงโทษเจ้าหน้าที่ของรัฐ

เจตนารมณ์ในการยกเว้นบทบัญญัติเกี่ยวกับการไต่สวนข้อเท็จจริงและการลงโทษตามความผิดเกี่ยวกับการใช้อำนาจรัฐ ที่ปรากฏในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2542 เป็นการทำให้รัฐธรรมนูญสมบูรณ์ขึ้นหรือทำให้แน่ชัดขึ้น เพราะรัฐธรรมนูญไม่สามารถลงรายละเอียดได้ทั้งหมด ซึ่งเป็นไปตามทฤษฎีกฎหมายมหาชนเรื่อง "Rule Organics" อันมีที่มาจากประเทศฝรั่งเศส ในกรณีเจ้าหน้าที่ของรัฐ มีบทบัญญัติในมาตรา 43 และมาตรา 88 กล่าวคือมาตรา 43 ให้อำนาจคณะกรรมการ ป.ป.ช. ไต่สวนข้อเท็จจริง ในกรณีมีเหตุอันควรสงสัยว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐร้ายผิดปกติกระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ กระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการหรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรมในขณะที่ผู้ถูกกล่าวหาเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐหรือพ้นจากการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐไม่เกินสองปี ส่วนมาตรา 88 เป็นกรณีมีคำกล่าวหาเจ้าหน้าที่ของรัฐตามมาตรา 84 หรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ใดกระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่กระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรม เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ไต่สวนข้อเท็จจริงแล้วต้องวินิจฉัยว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำความผิดหรือไม่ เป็นการกระทำผิดทางวินัยและ/หรืออาญา ในกรณีวินิจฉัยว่ามีความผิดทางวินัย คณะกรรมการ ป.ป.ช. ยังต้องวินิจฉัยว่ามีความผิดทางวินัยร้ายแรงหรือไม่ร้ายแรง และดำเนินการตามขั้นตอนต่อไปตามบทบัญญัติสำหรับความผิดทางวินัยและความผิดอาญา

ในการพิจารณาร่างกฎหมาย คณะกรรมาธิการวิสามัญได้อภิปรายเจตนารมณ์ในการดำเนินการทางวินัยตามมาตรา 92 - 96 อย่างกว้างขวาง โดยเฉพาะประเด็นของหลัก "คานและดุล" หรือ "Check and Balance" ซึ่งเกรงกันว่าพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2542 จะไป Overrule กฎหมายเฉพาะคือกฎหมายหรือระเบียบหรือข้อบังคับว่าด้วยการบริหารงานบุคคลของผู้ถูกกล่าวหา ซึ่งในกรณีนี้คือพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2535 ท้ายที่สุดเมื่อคำนึงถึงเจตนารมณ์ให้การตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐมีประสิทธิภาพ คณะกรรมาธิการวิสามัญ และสภาทั้งสองแห่งคือสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภาจึงได้เห็นชอบสาระบัญญัติตามที่ปรากฏในมาตรา 92 ซึ่งมีข้อสังเกตคือ²

- (1) ผู้บังคับบัญชาต้องพิจารณาโทษทางวินัยตามฐานความผิดที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้มีมติโดยไม่ต้องแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอีก
- (2) ในการพิจารณาโทษทางวินัยแก่ผู้ถูกกล่าวหาให้ถือว่ารายงานเอกสารและความเห็นของคณะกรรมการ ป.ป.ช. เป็นสำนวนการสอบสวนทางวินัยของคณะกรรมการสอบสวนวินัยตามกฎหมายหรือระเบียบฯ ของบุคคลที่ถูกกล่าวหาด้วย

² มาตรา 92 วรรคหนึ่ง ในกรณีมีมูลความผิดทางวินัย เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้พิจารณาพฤติการณ์แห่งการกระทำความผิดแล้วมีมติว่าผู้ถูกกล่าวหาผู้ใดได้กระทำความผิดวินัย ให้ประธานกรรมการส่งรายงานและเอกสารที่มีอยู่ พร้อมทั้งความเห็นไปยังผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนผู้ถูกกล่าวหาผู้นั้นเพื่อพิจารณาโทษทางวินัยตามฐานความผิดที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้มีมติโดยไม่ต้องแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอีก ในการพิจารณาโทษทางวินัยแก่ผู้ถูกกล่าวหาให้ถือว่ารายงานเอกสารและความเห็นของคณะกรรมการ ป.ป.ช. เป็นสำนวนการสอบสวนทางวินัยของคณะกรรมการสอบสวนวินัย ตามกฎหมายหรือระเบียบหรือข้อบังคับว่าด้วยการบริหารงานบุคคลของผู้ถูกกล่าวหาผู้นั้น ๆ แล้วแต่กรณี

ในส่วนผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอน มาตรา 93 กำหนดให้พิจารณาลงโทษภายในสามสิบวัน นับแต่วันที่ได้รับเรื่องและให้ส่งสำเนาคำสั่งลงโทษดังกล่าวไปให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ทราบภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้ออกคำสั่ง หากละเลยไม่ดำเนินการตามมาตรา 93 แล้ว ตามมาตรา 94 ถือว่าผู้บังคับบัญชากระทำความผิดวินัยหรือกฎหมายตามกฎหมายหรือระเบียบหรือข้อบังคับว่าด้วยการบริหารงานบุคคลของผู้ถูกกล่าวหา นั้นๆ อย่างไรก็ตามหากผู้บังคับบัญชาสั่งลงโทษแต่คณะกรรมการ ป.ป.ช. เห็นว่าการดำเนินการทางวินัยของผู้บังคับบัญชาตามมาตรา 93 ไม่ถูกต้องหรือไม่เหมาะสม มาตรา 95 ได้ให้อำนาจคณะกรรมการ ป.ป.ช. ดำเนินการได้ 2 แนวทางคือ

- (1) ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. เสนอความเห็นไปยังนายกรัฐมนตรี และให้นายกรัฐมนตรีมีอำนาจสั่งการตามที่เห็นสมควร
- (2) ในกรณีที่จำเป็นคณะกรรมการ ป.ป.ช. จะสั่งให้คณะกรรมการข้าราชการพลเรือนตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือน.....พิจารณาดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ให้ถูกต้องเหมาะสมต่อไปก็ได้

3. สิทธิอุทธรณ์ของผู้ถูกคำสั่งลงโทษ

มาตรา 96 แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2542 ให้สิทธิอุทธรณ์แก่ผู้ถูกลงโทษ³ หลังจากผู้บังคับบัญชามีคำสั่งลงโทษตามฐานความผิดที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้มีมติชี้มูลความผิดมาแล้ว หากเห็นว่าระดับโทษไม่เหมาะสม แต่ด้วยเจตนาารมณ์ในการให้อำนาจเด็ดขาดแก่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ที่จะ "ไต่สวนและวินิจฉัย" ความผิดทางวินัยของเจ้าหน้าที่รัฐ พระราชบัญญัติดังกล่าวจึงให้สิทธิอุทธรณ์ภายใต้เงื่อนไขและเงื่อนไขดังนี้

- (1) อุทธรณ์ดุลพินิจในการสั่งลงโทษของผู้บังคับบัญชาตามกฎหมาย
- (2) ต้องใช้สิทธิดังกล่าวภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ผู้บังคับบัญชามีคำสั่งลงโทษ

ประเด็นที่น่าพิจารณาคือการบัญญัติว่าผู้ถูกกล่าวหาที่ถูกลงโทษมีสิทธิอุทธรณ์ "ดุลพินิจในการสั่งลงโทษ" ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2542 ผู้บังคับบัญชาต้องมีคำสั่งลงโทษตามฐานความผิดที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้มีมติมา ผู้ที่ถูกลงโทษจึงอุทธรณ์ได้เฉพาะระดับโทษ แต่ไม่สามารถอุทธรณ์ให้เปลี่ยนฐานความผิดได้ ดังนั้น กรณีฐานความผิดวินัยร้ายแรงซึ่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2535 กำหนดโทษไว้ 2 สถาน คือไล่ออกหรือปลดออก ผู้ที่ถูกลงโทษมีสิทธิอุทธรณ์ได้เพียงให้ลดโทษจากไล่ออกเป็นปลดออก ส่วนกรณีความผิดวินัยไม่ร้ายแรงซึ่งมีการลงโทษโดยการลดขั้นเงินเดือน ตัดเงินเดือน หรือภาคทัณฑ์ มีสิทธิอุทธรณ์โทษลดขั้นเงินเดือนตามลำดับ

³ มาตรา 96 ผู้ถูกกล่าวหาที่ถูกลงโทษตามมาตรา 93 จะใช้สิทธิอุทธรณ์ดุลพินิจในการสั่งลงโทษของผู้บังคับบัญชาตามกฎหมาย ระเบียบ หรือข้อบังคับว่าด้วยการบริหารงานบุคคลสำหรับผู้ถูกกล่าวหา นั้น ๆ ก็ได้ ทั้งนี้ ต้องใช้สิทธิดังกล่าวภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนมีคำสั่งลงโทษ

การ "อุทธรณ์ดุลพินิจในการสั่งลงโทษของผู้บังคับบัญชาตามกฎหมาย" ตามมาตรา 96 แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2542 จึงเป็นการอุทธรณ์ระดับการลงโทษตามฐานความผิดที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้มีมติชี้มูลความผิด มิใช่การ "อุทธรณ์คำสั่งลงโทษ" ตามมาตรา 126 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2535⁴ ซึ่งหมายความว่าอุทธรณ์ได้ทั้งข้อเท็จจริงและข้อกฎหมาย กระบวนการและขั้นตอนดำเนินการทางวินัย ซึ่งในประเด็นนี้คณะกรรมการกฤษฎีกา คณะที่ 1 ได้ให้ความเห็นต่างไป โดยเห็นว่า "องค์กรผู้มิอำนาจพิจารณาอุทธรณ์ยังคงมีอำนาจพิจารณาอุทธรณ์ตามกฎหมาย กฎ หรือข้อบังคับได้ตามอำนาจหน้าที่ของตนได้ทุกกรณี"

อีกประการหนึ่ง ตามหลัก "นิติรัฐ" (Legal State) "การใช้ดุลพินิจมิใช่การกระทำตามอำเภอใจ" การใช้อำนาจของรัฐต้องเป็นไปตามกฎหมายบนพื้นฐานหลักนิติธรรม (Rule of Law) ดังนั้น รัฐหรือฝ่ายปกครองจึงต้องใช้ดุลพินิจภายใต้กรอบของกฎหมายหรือโดยชอบด้วยกฎหมาย กล่าวคือ "ถ้าไม่มีกฎหมายให้อำนาจแก่เจ้าพนักงานไว้ย่อมทำไม่ได้" และ "ถ้ามีกฎหมายจำกัดอำนาจเจ้าพนักงานไว้ เจ้าพนักงานจะกระทำมิได้" ซึ่งในกรณีนี้พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2542 เป็นกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญซึ่งมีศักดิ์สูงกว่าพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2535 เมื่อมาตรา 92 วรรคหนึ่งบัญญัติ "ให้ถือว่าเอกสารและความเห็นของคณะกรรมการ ป.ป.ช. เป็นสำนวนการสอบสวนทางวินัยของคณะกรรมการสอบสวนวินัยตามกฎหมายของผู้ถูกกล่าวหาด้วย" จึงเป็นการจำกัดอำนาจคณะกรรมการหรือองค์กร ซึ่งก็คือ ก.พ. และคณะกรรมการสอบสวนวินัย (อ.ก.พ.) นั้นเอง

ข้อสรุป

คณะกรรมการการฯ ได้พิจารณาข้อกฎหมายและข้อเท็จจริงแล้วเห็นว่า

1. เจตนารมณ์ในการตรวจสอบเจ้าหน้าที่ของรัฐ

(1) พระราชบัญญัติว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2542 เป็นกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 อำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ ป.ป.ช. จึงเป็นอำนาจหน้าที่ที่ได้รับมาจากรัฐธรรมนูญฯ อันเป็นกฎหมายสูงสุดของประเทศ มาตรา 19 แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2542 เป็นการบัญญัติตามเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญฯ ซึ่งมาตรา 301 (3) บัญญัติให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจ "ไต่สวนและวินิจฉัย" ข้อร้องเรียนหรือคำกล่าวหาเจ้าหน้าที่ของรัฐ ในฐานะร้ายรอยผิดปกติ ทุจริตต่อหน้าที่ กระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการหรือตำแหน่งในการยุติธรรม ต่างจากมาตรา 301(1) และ (2) ซึ่งบัญญัติให้อำนาจไว้เพียง "ไต่สวนและสรุปสำนวน" ในกรณีถูกร้องให้ถอดถอนออกจากตำแหน่ง หรือกรณีผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองมีความผิดทางอาญา การบัญญัติลายลักษณ์อักษรที่แตกต่างกันเช่นนี้เป็นการแสดงเจตนารมณ์อย่างชัดเจนให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจเด็ดขาดในการพิจารณาความผิดของเจ้าพนักงานของรัฐในฐานความผิดข้างต้น

⁴ มาตรา 126 (วรรคหนึ่ง) การอุทธรณ์คำสั่งลงโทษปลดออก หรือไล่ออก ให้อุทธรณ์ต่อ ก.พ.ภายในสามสิบวันนับแต่วันทราบคำสั่ง เมื่อ ก.พ.ได้พิจารณาวินิจฉัยแล้ว ให้รายงานนายกรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาสั่งการต่อไป ในกรณีที่นายกรัฐมนตรีไม่เห็นด้วยกับมติของ ก.พ. และ ก.พ. พิจารณาความเห็นของนายกรัฐมนตรีแล้ว ยังยืนยันมติเดิม ให้ ก.พ.รายงานต่อรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาวินิจฉัย

(2) ในกรณีที่มีมูลความผิด มาตรา 91 แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2542 กำหนดให้ดำเนินการตามมาตรา 92 กล่าวคือ กรณีที่มีมูลความผิดทางวินัย ให้ประธานกรรมการ ป.ป.ช. ส่งรายงานและเอกสารที่มีอยู่ พร้อมทั้งความเห็นไปยังผู้บังคับบัญชาเพื่อพิจารณาโทษทางวินัยตามฐานความผิดที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้มีมติแล้ว **กรณีที่มีมูลความผิดทางอาญาซึ่งร้ายแรงยิ่งกว่าความผิดทางวินัย** มาตรา 97 วรรคหนึ่ง ยังให้ประธานกรรมการ ป.ป.ช. ส่งรายงานของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ให้อัยการสูงสุดเพื่อดำเนินคดีอาญาในศาลซึ่งมีเขตอำนาจพิจารณาพิพากษาคดี และแม้ว่าผู้ถูกกล่าวหาเป็นอัยการสูงสุดประธานกรรมการ ป.ป.ช. ก็ฟ้องคดีอาญาต่อศาลได้เองด้วย นอกจากนี้ยังให้ความสำคัญคำวินิจฉัยของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ด้วยการบัญญัติให้ศาลประทับฟ้องไว้พิจารณาโดยไม่ต้องไต่สวนมูลฟ้องอีกโดยให้ถือว่า **รายงานของคณะกรรมการ ป.ป.ช. เป็นสำนวนการสอบสวนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา⁵** เจตนารมณ์ที่มีบทบัญญัติเช่นนี้เห็นได้ชัดว่าต้องการให้การลงโทษทางวินัยและอาญาสอดรับกัน เพื่อมิให้เกิดปัญหาในภายหลังว่าศาลพิพากษาคความผิดทางอาญาแต่ผู้บังคับบัญชากลับไม่ลงโทษทางวินัยร้ายแรง ซึ่งเท่ากับคดีไม่มีมูล

(3) ในกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติว่าผู้ถูกกล่าวหามีความผิดทางวินัย พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2542 ให้กำหนดฐานความผิดด้วยว่ามีความผิดทางวินัยร้ายแรงหรือไม่ร้ายแรง ซึ่งผู้บังคับบัญชามีหน้าที่ต้องดำเนินการลงโทษตามฐานความผิดที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้มีมติมาแล้ว ดังนั้น หากคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติว่าผู้ถูกกล่าวหามีความผิดทางวินัยร้ายแรง ผู้บังคับบัญชาไม่สามารถเปลี่ยนฐานความผิดเป็นวินัยไม่ร้ายแรงได้ อีกประการหนึ่ง ก่อนที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. จะวินิจฉัยพิจารณาโทษ กฎหมายก็ให้การคุ้มครองสิทธิแก่ผู้ถูกกล่าวหาโดยให้สิทธิเสนอพยานหลักฐาน พยานบุคคล และให้สิทธินำพยานหรือบุคคลซึ่งผู้ถูกกล่าวหาไว้วางใจเข้าฟังในการชี้แจงหรือให้ปากคำของตนได้ เป็นหลักประกันความยุติธรรมในการพิจารณาความผิดอยู่แล้ว และหากกรรมการ ป.ป.ช. ไม่ปฏิบัติหน้าที่ของตนโดยชอบธรรม รัฐธรรมนูญมาตรา 299, 300 และ 301 กำหนดไว้ชัดเจนว่าสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรมีสิทธิเข้าชื่อร้องขอให้วุฒิสภามีมติให้พ้นจากตำแหน่ง หรือเข้าชื่อร้องขอต่อศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองให้ลงโทษได้ และหากพบว่าได้กระทำการโดยขาดความเที่ยงธรรม กระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ จะต้องมิโทษสูงกว่าคือไม่น้อยกว่าสองเท่าของโทษที่กำหนดไว้สำหรับความผิดนั้น⁶

⁵ มาตรา 97 (พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2542) "ในกรณีที่ข้อกล่าวหาใดที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติว่า มีความผิดทางอาญา ให้ประธานกรรมการส่งรายงานเอกสาร และความเห็นไปยังอัยการสูงสุด หรือฟ้องคดีต่อศาลกรณีผู้ถูกกล่าวหาเป็นอัยการสูงสุด เพื่อดำเนินคดีอาญาในศาลซึ่งมีเขตอำนาจพิจารณาพิพากษาคดี โดยให้ถือว่ารายงานของคณะกรรมการ ป.ป.ช. เป็นสำนวนการสอบสวนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาและให้ศาลประทับฟ้องไว้พิจารณาโดยไม่ต้องไต่สวนมูลฟ้อง"

⁶ มาตรา 125 (พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2542) ประธานกรรมการ กรรมการ ออนุกรรมการ พนักงานเจ้าหน้าที่ หรือบุคคลที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มอบหมาย ผู้ใดปฏิบัติหน้าที่โดยขาดความเที่ยงธรรม กระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ ต้องระวางโทษสองเท่าของโทษที่กฎหมายกำหนดไว้สำหรับความผิดนั้น

2. การพิจารณาความผิด

การพิจารณาความผิดทางวินัยของผู้บังคับบัญชาตามกำหนดในมาตรา 92 แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2542 มีหลักการว่า

(1) การพิจารณาโทษของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ต้องพิจารณาตาม "ฐานความผิดทางวินัย" ซึ่งแบ่งได้เป็น "ความผิดทางวินัยร้ายแรง" และ "ความผิดทางวินัยไม่ร้ายแรง"

(2) ผู้บังคับบัญชาของผู้ถูกกล่าวหาต้องมีคำสั่งลงโทษโดยปฏิบัติตามบทบัญญัติมาตรา 92 แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2542 การมีคำสั่งลงโทษตามฐานความผิดที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้มีมติมาในกรณีนี้ คือการลงโทษตามฐานความผิดทางวินัยร้ายแรงให้ไล่ออก

(3) การให้ผู้บังคับบัญชาพิจารณาโทษทางวินัยตามฐานความผิดที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้มีมติ ตามกฎหมายว่าด้วยการบริหารงานบุคคลของผู้ถูกกล่าวหา ในกรณีนี้คือพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2535 ซึ่งมาตรา 100 กำหนดว่า ถ้าเป็นความผิดร้ายแรง ให้กำหนดสถานโทษได้ 2 สถาน คือ ไล่ออก หรือปลดออก ถ้าเป็นความผิดไม่ร้ายแรง กฎหมายให้กำหนดสถานโทษได้ 3 สถาน คือ ภาคทัณฑ์ ตัดเงินเดือน หรือลดขั้นเงินเดือน ถ้าเป็นความผิดเล็กน้อย ก็ต้องพิจารณากำหนดโทษภาคทัณฑ์ ถ้ามีเหตุอันควรลดโทษ จะให้ทำทัณฑ์บนเป็นหนังสือ หรือว่ากล่าวตักเตือนก็ได้ (อ้างใน "หลักการพิจารณากำหนดโทษ" ของสำนักงาน ก.พ.) กรณีนี้เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. แจ่มติมา ผู้บังคับบัญชาก็ได้ดำเนินการโดยออกคำสั่งลงโทษตามฐานความผิดวินัยร้ายแรง⁷ โดยให้ออกจากราชการไปแล้วเมื่อวันที่ 14 มิถุนายน 2544

3. สิทธิในการอุทธรณ์ดุลพินิจในการสั่งลงโทษ

ภายหลังที่ผู้บังคับบัญชามีคำสั่งไล่ออกจากราชการแล้ว ผู้ถูกลงโทษได้ใช้สิทธิอุทธรณ์ โดยอุทธรณ์ไปที่ต้นสังกัด แต่มีประเด็นที่ต้องพิจารณา ดังนี้

(1) การใช้สิทธิอุทธรณ์ตามมาตรา 96 แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2542 เป็นการให้สิทธิอุทธรณ์ดุลพินิจในการสั่งลงโทษของผู้บังคับบัญชาตามกฎหมาย ซึ่งเมื่อพิจารณาประกอบเจตนารมณ์มาตรา 92 ย่อมหมายถึงการสั่งลงโทษตามฐานความผิดที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้มีมติมา ในกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. วินิจฉัยแล้วว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำความผิดวินัยร้ายแรง ซึ่งการลงโทษตาม พ.ร.บ. ระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2535 ให้กำหนดสถานโทษได้ 2 สถาน คือ ไล่ออก หรือปลดออก และผู้บังคับบัญชาได้ลงโทษไปตามฐานความผิดคือให้ไล่ออกแล้ว ผู้ถูกกล่าวหาจึงมีสิทธิอุทธรณ์ได้เพียงตามฐานความผิดที่ถูกลงโทษ คืออุทธรณ์จากไล่ออกเป็นปลดออกได้เท่านั้น ไม่สามารถอุทธรณ์ให้เปลี่ยนฐานความผิดได้

⁷ มาตรา 104 (พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2535) ข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้ผู้บังคับบัญชาสั่งลงโทษปลดออก หรือไล่ออกตามความร้ายแรงแห่งกรณี ถ้ามีเหตุอันควรลดหย่อน จะนำมาประกอบการพิจารณาลดโทษก็ได้ แต่ห้ามมิให้ลดโทษลงต่ำกว่าปลดออก

(2) โดยหลักเกี่ยวกับฐานความผิด หากการกระทำใดเป็นการกระทำผิดทางอาญาย่อมเป็นการกระทำที่เป็นความผิดทางวินัยร้ายแรงด้วย การบัญญัติกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญฉบับนี้ในส่วนการดำเนินการตามความผิดทางวินัยเกี่ยวเนื่องกับความผิดทางอาญา จึงต้องการแก้ปัญหาที่จะเกิดขึ้นโดยบัญญัติให้ศาลประทับฟ้องโดยไม่ต้องไต่สวนมูลฟ้องใหม่ และให้ใช้รายงานคณะกรรมการ ป.ป.ช. เป็นสำนวนการสอบสวนดังกล่าวถึงมาข้างต้นแล้ว ดังนั้น แม้แต่อัยการก็ต้องดำเนินคดีอาญาและศาลก็ต้องประทับฟ้องไว้พิจารณา ส่วนอัยการสูงสุดก็ถูกประธานกรรมการ ป.ป.ช. ฟ้องเองได้ตามมาตรา 97 เจตนารมณ์ในการพิจารณาความผิดจึงไม่มุ่งหมายให้มีการร้องสำนวนสอบสวนใหม่อีก ประกอบกับการที่อำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ช. เป็นอำนาจที่ได้รับจากรัฐธรรมนูญฯ ส่วนอำนาจของ ก.พ. และ อ.ก.พ. เป็นอำนาจที่ได้มาจากกฎหมายเฉพาะ คือพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2535 โดยหลัก ผู้มีอำนาจตามกฎหมายเฉพาะคือ ก.พ. และ อ.ก.พ. จึงย่อมไม่สามารถใช้อำนาจที่ถูกจำกัดไว้โดยกฎหมายสูงสุดแล้ว

(3) เป็นที่น่าสังเกตในกรณีนี้ว่าเมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. พิจารณาว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำความผิดวินัยร้ายแรง และมีความผิดทางอาญาโดยได้ส่งสำนวนต่อไปยังอัยการสูงสุดซึ่งต่อมาได้แจ้งว่าสั่งฟ้องผู้ถูกร้องเรียนแล้ว เมื่อวันที่ 30 สิงหาคม 2545 ก่อนหน้าที่คณะรัฐมนตรีจะมีมติในการประชุมวันที่ 3 กันยายน 2545 รับทราบการให้ยกเลิกคำสั่งลงโทษและให้กลับเข้ารับราชการใหม่ตั้งแต่วันที่ดังกล่าว ดังนั้นแม้จะได้กลับเข้ารับราชการใหม่แล้ว ผู้ถูกร้องเรียนยังถูกฟ้องคดีอาญาอยู่ด้วย มาตรา 107 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2535 ซึ่งเป็นกฎหมายเฉพาะของผู้ถูกกล่าวหาเองได้บัญญัติไว้ว่า "กรณีข้าราชการพลเรือนถูกฟ้องคดีอาญา ผู้บังคับบัญชาที่มีอำนาจสั่งพักราชการหรือให้ออกจากราชการไว้ก่อนเพื่อรอฟังผลการสอบสวนพิจารณาได้" ⁸ นอกจากนี้ยังนำพิจารณาก่อนจะมีการลงมติ อ.ก.พ. วิสามัญเกี่ยวกับการอุทธรณ์และการร้องทุกข์ ได้ทราบวาประธานกรรมการ ป.ป.ช. ส่งสำนวนให้อัยการเพื่อดำเนินการทางอาญาอยู่แล้วหรือไม่ หรือเมื่อได้ทราบวาศาลรับฟ้องคดีอาญาแล้ว เหตุใดต้นสังกัดจึงไม่ชะลอการเสนอเรื่องให้คณะรัฐมนตรีพิจารณาให้กลับเข้ารับราชการ

4. การเสนอเรื่องให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัย

มาตรา 266 แห่งรัฐธรรมนูญฯ บัญญัติไว้ดังนี้

"ในกรณีที่มีปัญหาเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ขององค์กรต่าง ๆ ตามรัฐธรรมนูญ ให้องค์กรนั้นหรือประธานรัฐสภา เสนอเรื่องพร้อมความเห็นต่อศาลรัฐธรรมนูญเพื่อพิจารณาวินิจฉัย"

⁸ มาตรา 107 (พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2535) ข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใด มีกรณีถูกกล่าวหาว่า

กระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง จนถูกตั้งกรรมการสอบสวน หรือถูกฟ้องคดีอาญา หรือต้องหาว่ากระทำความผิดอาญาเว้นแต่เป็นความผิดที่ได้กระทำโดยประมาท หรือความผิดลหุโทษ ผู้มีอำนาจตามมาตรา 102 วรรคสาม วรรคสี่ หรือวรรคห้าแล้วแต่กรณีมีอำนาจสั่งพักราชการ หรือสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนเพื่อรอฟังผลการสอบสวนพิจารณาได้

การที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. เห็นว่ามีปัญหาข้อกฎหมายเกี่ยวกับ "สิทธิอุทธรณ์ดุลพินิจในการสั่งลงโทษ ตามมาตรา 96 ของพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2542 และกำลังพิจารณาที่จะยื่นศาลรัฐธรรมนูญเพื่อให้ตีความปัญหาข้อกฎหมายเรื่อง แต่ได้มีการหยิบยกประเด็นว่า คณะกรรมการ ป.ป.ช. สามารถนำเรื่องให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาได้หรือไม่

เมื่อพิจารณาตามบทบัญญัติเห็นว่าไม่จำเป็นต้องเป็นกรณีที่มีข้อขัดแย้ง หากมีข้อสงสัยหรือมีปัญหา ที่เกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ขององค์กรตามรัฐธรรมนูญก็น่าจะเสนอเรื่องต่อศาลรัฐธรรมนูญได้ และต้องเป็นปัญหา เกี่ยวกับ "การมีปัญหาเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่" และอำนาจหน้าที่นั้นต้องเป็นของ "องค์กรตามรัฐธรรมนูญ" ซึ่งย่อมรวม ไปถึงองค์กรนิติบัญญัติ องค์กรบริหาร และองค์กรตุลาการ กรณีที่เกิดขึ้นนี้เป็นกรณีของการบริหารราชการแผ่นดิน ซึ่งตามกฎหมายกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของหน่วยงานหรือคณะบุคคลที่อยู่ในกำกับดูแลของรัฐบาลหลายคณะ รวมทั้งคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน (ก.พ.) ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2535 ด้วย จึงถือว่า ก.พ. และ อ.ก.พ. เป็นองค์กรที่อยู่ในกำกับดูแลของรัฐบาลหรือเป็นส่วนหนึ่งของฝ่ายบริหาร ดังนั้น หากสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติจะเสนอเรื่องพร้อมความเห็นต่อศาลรัฐธรรมนูญ ตามมาตรา 266 แห่งรัฐธรรมนูญฯ แล้ว ศาลรัฐธรรมนูญก็ชอบที่จะรับเรื่องดังกล่าวไว้พิจารณาวินิจฉัยได้

ข้อเสนอแนะ

คณะกรรมการการฯ มีข้อเสนอแนะดังนี้

(1) ภายใต้การปกครองโดยหลักนิติรัฐ จึงควรยึดถือเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2540 ซึ่งมุ่งหมายจะให้สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติเป็นองค์กรอิสระ เพื่อจะได้ทำหน้าที่ตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองและเจ้าหน้าที่ของรัฐได้อย่างมีประสิทธิภาพ อีกทั้งโดยหลักแล้วกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญย่อมมีศักดิ์สูงกว่ากฎหมายเฉพาะ คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจหน้าที่ตามบัญญัติในรัฐธรรมนูญ ขณะที่ ก.พ. และ อ.ก.พ. มีอำนาจหน้าที่ตามกฎหมายเฉพาะ การดำเนินการหรือการให้ความเห็นขององค์กรใดๆ จะขัดต่อรัฐธรรมนูญอันเป็นกฎหมายสูงสุดมิได้

(2) หากการใช้กฎหมายให้เป็นไปตามเจตนารมณ์ต้องอาศัยการตีความและการใช้ดุลพินิจอาจทำให้มีความเห็นไม่ตรงกันอันส่งผลต่อการบริหารราชการ อีกทั้งคำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญซึ่งแม้จะมีผลผูกพันองค์กรก็ตาม แต่ก็ เฉพาะในกรณีที่ปรากฏข้อเท็จจริงตรงกัน และอาจเป็นเหตุให้มีการยื่นเรื่องให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยบ่อยครั้ง ดังนั้น จึงควรแก้ไขสาระบัญญัติของมาตรา 96 แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปราม การทุจริต พ.ศ. 2542 ให้ชัดเจนในประเด็น "สิทธิอุทธรณ์ดุลพินิจในการสั่งลงโทษของผู้บังคับบัญชา" ว่าเจตนาจะให้ คณะกรรมการสอบสวนทางวินัยตามกฎหมายว่าด้วยการบริหารงานบุคคลของผู้ถูกลงโทษมีอำนาจรวมไปถึง การพิจารณากระบวนการสั่งลงโทษของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้ทั้งหมดหรือเจตนาให้อุทธรณ์ได้เฉพาะตามฐาน ความผิดที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้มีมติตามมาตรา 92 เพื่อให้สำนักงานคณะกรรมการ ป.ป.ช. เป็นองค์กรอิสระ ที่จะตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐได้อย่างมีประสิทธิภาพตามเจตนารมณ์รัฐธรรมนูญฯ และควรแก้ไขบทบัญญัติใน พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนให้สอดคล้องกันเนื่องจากกฎหมายฉบับดังกล่าวร่างขึ้นตามหลักการ ที่ให้อยู่ในช่วงก่อนที่จะมีการจัดตั้งสำนักงานคณะกรรมการ ป.ป.ช. ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540

ภาพกิจกรรม
คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตประพฤติมิชอบ
สภาผู้แทนราษฎร

คณะกรรมการพิจารณาเรื่องการลงทุนพิเศษแห่งประเทศไทย (กทพ.)
ต้องจ่ายค่าชดเชยเป็นเงิน 6,200 ล้านบาทให้กับกิจการร่วมค้า บีบีซีดี
กรณีการก่อสร้างโครงการทางด่วนสายบางนา-บางพลี-บางปะกง
โดยเชิญหน่วยงานที่เกี่ยวข้องมาชี้แจง เมื่อวันที่ 10 มกราคม 2545

คณะกรรมการเดินทางไปศึกษาดูงาน เรื่อง โครงการอาหารเสริม (นม) โรงเรียน
 ที่องค์การบริหารส่วนตำบลนาจะหลวย จังหวัดอุบลราชธานี
 เมื่อวันที่ 19 สิงหาคม 2545

คณะกรรมการเดินทางไปศึกษาดูงาน
เรื่อง การใช้จ่ายงบประมาณกระตุ้นเศรษฐกิจตามแผนงานโครงการ
การพัฒนาการท่องเที่ยว จังหวัดอุบลราชธานี
เมื่อวันที่ 14-15 มีนาคม 2545

คณะกรรมการเดินทางไปศึกษาดูงาน

เรื่อง การทุจริตในองค์การบริหารส่วนตำบลบางโหลง อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ

เมื่อวันพุธที่ 30 ตุลาคม 2545

**ผลการพิจารณากรณีร้องเรียนการประกวดราคาโครงการก่อสร้าง
อาคารบริการ 12 ชั้น โรงพยาบาลสมุทรสาคร**

ผลการพิจารณากรณีร้องเรียนการประกวดราคาโครงการก่อสร้าง อาคารบริการ 12 ชั้น โรงพยาบาลสมุทรสาคร

ข้อร้องเรียน

จังหวัดสมุทรสาครประกาศประกวดราคาโครงการก่อสร้างอาคารบริการ 12 ชั้นของโรงพยาบาลสมุทรสาคร ตามงบประมาณปี 2544 (ครั้งที่ 2) (งบผูกพันปี 2543 ประมาณ 74.6 ล้านบาท และปี 2544-2548 จำนวน 324 ล้านบาท) กำหนดให้ยื่นซองประกวดราคาวันที่ 16 มีนาคม 2544 เปิดซองประกวดราคาวันที่ 19 มีนาคม 2544 เวลา 14.00 น. คณะกรรมการเปิดซองของผู้สนใจยื่นประกวดราคาทั้งหมด 14 ราย แล้วเขียนชื่อผู้เสนอราคาและราคาที่เสนอเขียนขึ้นกระดาษและบันทึกเทปวิดีโอด้วย ผู้เสนอราคาทุกรายไปปรับฟังก์ชันการเปิดซองโดยไม่มีข้อโต้แย้งใดๆ ผลปรากฏว่าบริษัท อ. จำกัด ชนะการประกวดราคาในราคา 312,800,000 บาท ซึ่งเป็นราคาต่ำสุด และต่ำกว่าราคากลาง (377 ล้านบาท) วันที่ 20 มีนาคม 2544 รองผู้ว่าราชการจังหวัดสมุทรสาครซึ่งเป็นประธานคณะกรรมการพิจารณาผลการประกวดราคาแจ้งบริษัทให้ส่งผู้มีอำนาจไปสอบถามเกี่ยวกับงานก่อสร้างอาคารดังกล่าวและบริษัทฯ ได้ส่งหนังสือยืนยันให้กับประธานคณะกรรมการฯ ในวันนั้น และได้รับแจ้งว่าจังหวัดจะส่งหนังสือเชิญมาลงนามสัญญาว่าจ้างฯ แต่เนื่องจากวงเงินโครงการเกิน 100,000,000 บาท จึงต้องเสนอเรื่องให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข อนุมัติการว่าจ้างตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. 2535 ผู้ว่าราชการจังหวัดได้ทำหนังสือแจ้งผลการประกวดราคาให้กระทรวงสาธารณสุข 2 ครั้ง คือวันที่ 20 มีนาคม 2544 และวันที่ 7 กันยายน 2544 เหลือเพียงขั้นตอนลงนามสัญญา จนกระทั่งเวลาล่วงเลยกว่า 6 เดือนนับจากวันเปิดซองจนหนังสือค้ำประกันที่ยื่นไปหมดอายุ ต้องเสียค่าใช้จ่ายในการต่ออายุหนังสือค้ำประกัน ประกอบกับใกล้จะสิ้นปีงบประมาณ แต่ก็ยังไม่ทราบผลการพิจารณาของกระทรวงสาธารณสุข บริษัทฯ จึงได้มีหนังสือสอบถามไปยังโรงพยาบาลและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข 3 ครั้ง เดือนกรกฎาคมส่งไปที่กระทรวง 2 ฉบับ เดือนกันยายนส่งจดหมายลงทะเบียนไปที่บ้านและกระทรวง ให้พนักงานนำเอกสารไปส่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขโดยตรงอีก 1 ฉบับและลงทะเบียนตอบรับไว้ด้วย รวมทั้งได้มีหนังสือร้องเรียนไปยังนายกรัฐมนตรีทั้งที่บ้านและที่ทำงาน แต่ไม่เคยได้รับคำตอบใดๆ บริษัทฯ ได้รับเอกสารจากผู้หวังดีทำให้ทราบว่ากิจการร่วมค้าบริษัท ต. จำกัด และห้างหุ้นส่วนจำกัด ง. ที่มาร่วมเสนอราคาครั้งนี้อ้างว่าได้เขียนเสนอราคาที่สูงกว่าบริษัทฯ ด้วยลายมือไว้อีกแผ่นหนึ่ง ประธานคณะกรรมการเปิดซองอ้างว่าในวันที่เปิดซองได้อ่านเฉพาะใบเสนอราคาเฉพาะแผ่นหน้าเท่านั้น บริษัทฯ จึงมีข้อสงสัยว่าประธานคณะกรรมการเปิดซองได้เห็นราคาที่สูงกว่ากิจการร่วมค้า บริษัทฯ ต. อ้างมาในวันนั้นหรือไม่ และตัวแทนกิจการร่วมค้าบริษัทฯ ต. ที่ไปร่วมรับฟังก์ชันการเปิดซองก็ไม่ได้ใช้สิทธิอ้างในวันที่เปิดซอง

การประมูลงานก่อสร้างอาคารบริการ 12 ชั้นของโรงพยาบาลสมุทรสาคร ถูกยกเลิกไปในครั้งที่ 1 เรื่องอยู่ระหว่างการพิจารณาของศาลปกครอง แต่มีข่าวว่าจะลดขนาดอาคารของโรงพยาบาลจาก 12 ชั้นเหลือเพียง 6 ชั้น และลดงบประมาณลงเหลือเพียง 170 ล้านบาทโดยอ้างว่าไม่มีงบประมาณและโรงพยาบาลสมุทรสาครไม่จำเป็นต้องใช้อาคารสูง 12 ชั้น โดยไม่ทราบหลักเกณฑ์การพิจารณาลดขนาดโครงการและวงเงิน ทั้งๆ ที่งบประมาณของโครงการฯ นี้ได้ผ่านการพิจารณาของสำนักงบประมาณและคณะรัฐมนตรีมาแล้วในวงเงินเกือบ 400 ล้านบาท บริษัท อ. จำกัด ไม่เคยได้รับแจ้งเหตุผลที่ไม่ได้รับการเรียกไปลงนามสัญญา ทั้งๆ ที่เป็นผู้ชนะการประกวดราคา และเรื่องได้ผ่านขั้นตอนจากจังหวัดไปจนถึงชั้นรอกการอนุมัติจากรัฐมนตรีกระทรวงสาธารณสุข จึงเห็นว่าบริษัทฯ ไม่ได้รับความเป็นธรรม เสียโอกาสและเป็นผู้เสียหายจากการประกวดราคาครั้งนี้

ข้อกฎหมายและคำวินิจฉัยที่เกี่ยวข้อง

1. **ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. 2535** ข้อ 49 หน้าที่คณะกรรมการรับและเปิดซองประกวดราคา ข้อ 50 หน้าที่คณะกรรมการพิจารณาผลการประกวดราคา และข้อ 52 กรณีมีผู้เสนอราคาแต่ไม่ถูกต้องตามรายการละเอียดและเงื่อนไขที่กำหนด สรุปได้ว่า

ข้อ 49 คณะกรรมการรับและเปิดซองมีหน้าที่ตรวจสอบความถูกต้องของเอกสารหลักฐานต่างๆ ที่ยื่นประกวดราคา เปิดซองและอ่านราคาโดยเปิดเผย รวมทั้งลงลายมือชื่อกำกับใบเสนอราคาและเอกสารประกอบทุกแผ่น แต่ในกรณีที่มีการยื่นซองข้อเสนอสอบทางเทคนิคและข้อเสนอสอบอื่นๆ แยกจากข้อเสนอด้านราคาซึ่งต้องพิจารณาทางเทคนิคและอื่นๆ ก่อน หน้าที่ของคณะกรรมการรับและเปิดซองในข้อ 49 นี้ให้เป็นของคณะกรรมการพิจารณาผลการประกวดราคา

ข้อ 50 กำหนดให้คณะกรรมการพิจารณาผลการประกวดราคามีหน้าที่ตรวจสอบคุณสมบัติของผู้เสนอราคา ใบเสนอราคาฯ และให้อำนาจพิจารณาการเสนอรายละเอียดที่แตกต่างไปจากเงื่อนไขที่กำหนดในส่วนที่ไม่มีสาระสำคัญหรือเป็นการผิดพลาดเล็กน้อยเพื่อผ่อนปรนให้ผู้เสนอราคารายนั้นเข้าร่วมประกวดราคาต่อไป รวมทั้งมีอำนาจสอบถามข้อเท็จจริงจากผู้เสนอราคาได้

ข้อ 52 กรณีมีผู้เสนอราคาแต่ไม่ถูกต้องตามรายการละเอียดและเงื่อนไขที่กำหนดให้เสนอหัวหน้าส่วนราชการยกเลิกการประกวดราคาครั้งนั้น

2. **คำวินิจฉัยของคณะกรรมการว่าด้วยการพัสดุ (กพพ.)** ตามข้อหาหรือของกรรมการวินาศคดี กรณีมีผู้เสนอราคา 2 ราคา สรุปได้ว่าหากปรากฏว่าเป็นกรณีที่บริษัทได้เขียนราคาที่ลดลงให้ก่อนยื่นซองประกวดราคาให้แก่คณะกรรมการรับและเปิดซองประกวดราคา และได้เขียนโดยผู้มีอำนาจผูกพันบริษัทพร้อมทั้งประทับตราบริษัท ตามกฎหมายด้วยแล้ว ย่อมจะถือได้ว่าบริษัทมีเจตนาต้องการจะเสนอราคาที่ลดให้นั้นคำเสนอราคานี้มีผลผูกพันบริษัท เป็นการเสนอราคาที่ไม่มีการยื่นซองและเสนอราคาเพียงราคาเดียว ในการพิจารณาราคา คณะกรรมการพิจารณาผลการประกวดราคาจึงต้องใช้ราคาดังกล่าวเป็นราคาที่บริษัทเสนอ และกรณีนี้ไม่ถือว่างบริษัทเสนอราคาผิดเงื่อนไขในเอกสารประกวดราคาจ้าง (หนังสือสำนักนายกรัฐมนตรีที่ นร.(กพพ.) 1305/8122 ลงวันที่ 30 สิงหาคม 2543 ลงนามโดยนายภิรมย์ สิมะเสถียร รองปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ปฏิบัติราชการแทนปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี)

เมื่อพิจารณาคำวินิจฉัยของ กพพ. ข้างต้นจะเห็นว่า การเสนอราคาในกรณีดังกล่าวต้องมีเงื่อนไข 3 ประการ (รายงานการประชุมคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตประพฤติมิชอบสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 11 ตุลาคม 2544 หน้า 7/2) คือ

- (1) บริษัทต้องเขียนราคาที่ต่ำกว่าก่อนการยื่นซองประกวดราคา
- (2) ผู้เขียนราคาจะต้องเป็นผู้มีอำนาจลงนามผูกพันบริษัท และ
- (3) ต้องมีตราประทับของบริษัทรับรองราคาที่เสนอ

อนึ่ง ตัวแทนปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ชี้แจงว่ากรณีมีการเสนอ 2 ราคาเช่นนี้ คณะกรรมการพิจารณาผลการประกวดราคามีหน้าที่ต้องเรียกผู้เสนอราคามาสอบถามและให้การยืนยันราคาที่เสนอ (รายงานการประชุมคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตฯ วันที่ 11 ตุลาคม 2544 หน้า 6/5)

ข้อพิจารณาและข้อเสนอแนะสำหรับการแก้ไขระเบียบฯ

ประเด็นสำคัญที่ต้องพิจารณาในกรณีการประกวดราคาโครงการก่อสร้างอาคารบริการ 12 ชั้น โรงพยาบาลสมุทรสาคร คือ **"การเสนอราคา 2 ราคา"** ซึ่งคณะกรรมการว่าด้วยการพัสดุ (กพว.) ได้มีคำวินิจฉัยให้พิจารณาราคาที่ต่ำกว่าได้โดยถือว่าเป็นเสนอราคาเพียงราคาเดียวและไม่เป็นการเสนอผิดเงื่อนไข ในกรณีนี้คณะกรรมการรับและเปิดซองได้อ่านราคาทีเสนอไว้สูงกว่าอย่างเปิดเผยโดยผู้แทนของบริษัทไม่ได้ทักท้วง แต่คณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงให้ความเห็นว่าคณะกรรมการรับและเปิดซองต้องเป็นผู้รับผิดชอบตรวจสอบเอกสารประกวดราคาให้ถูกต้องก่อนที่จะอ่านประกาศราคาไป ถือว่าการไม่ทักท้วงของบริษัทผู้เสนอราคาที่อยู่ในขณะการประกาศราคาเป็นสาระสำคัญไม่ได้ สำหรับราคาทีเสนอให้พิจารณาตามคำวินิจฉัยของ กพว. แต่ไม่มีข้อมูลว่าได้พิจารณาเงื่อนไขเกี่ยวกับอำนาจลงนามของผู้เขียนราคาและการลงตราประทับของบริษัทรับราคาทีเสนอ มีการพิจารณาเฉพาะเงื่อนไขเรื่องการเขียนราคาทีต่ำกว่าว่ามีอยู่ก่อนยื่นของประกวดราคาหรือไม่ คณะกรรมการพิจารณาผลการประกวดราคาส่วนใหญ่ไม่สามารถยืนยันได้ว่าการเขียนเสนอ 2 ราคาไว้ก่อนการยื่นของประกวดราคา แม้คณะกรรมการรับและเปิดซองประกวดราคาจะยืนยันว่าได้เห็นข้อความดังกล่าวในวันที่เปิดซองประกวดราคา แต่ก็ขัดแย้งกับบัญชีเปรียบเทียบราคาของผู้เสนอราคาของคณะกรรมการรับและเปิดซองประกวดราคา

ประเด็นข้อเท็จจริงที่เป็นสาระสำคัญในการพิจารณาการเสนอ 2 ราคากรณีนี้คือการมีอยู่จริงของข้อความลดราคาทีก่อนยื่นของเสนอราคาให้แก่คณะกรรมการรับและเปิดซอง ซึ่งเมื่อผู้เกี่ยวข้องชี้แจงไม่ตรงกัน จึงยากแก่การพิสูจน์ความจริงได้ หากมีการทบทวนผลการพิจารณาใหม่ยอมทำให้ผู้ที่ได้รับการพิจารณาว่าชนะการประกวดราคาไปแล้วได้รับความไม่เป็นธรรมเพราะยื่นเสนอราคามาด้วยความสุจริต

คณะกรรมการฯ เห็นว่าการเปิดโอกาสให้เสนอ 2 ราคาอาจก่อให้เกิดความไม่เป็นธรรมได้หากไม่สามารถพิสูจน์ได้แน่ชัดว่าการเสนอราคาดังกล่าวเป็นไปตามเงื่อนไข 3 ข้อ ของ กพว. จึงควรปรับปรุง แก้ไขเพิ่มเติมระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. 2535 ในประเด็นดังนี้

1. กำหนดเงื่อนไขให้ชัดเจนในการประกาศประกวดราคาว่าต้องเสนอราคาเพียงราคาเดียว พร้อมทั้งระบุว่าจะมีการเสนอราคามากกว่านั้นถือว่าผิดเงื่อนไขที่กำหนดในเอกสารประกวดราคาและจะไม่พิจารณาการเสนอราคาของผู้เข้าประกวดราคารายนั้น

เพื่อให้การเสนอราคามีความโปร่งใสมากขึ้น จึงควรกำกับให้คณะกรรมการรับและเปิดซองปฏิบัติตามระเบียบข้อ 49(5) และ (6) อย่างเคร่งครัดโดยอ่านราคาทีผู้เข้าประกวดราคาเสนอทุกรายอย่างเปิดเผย ลงลายมือชื่อกำกับราคาทีเสนอและเอกสารทุกแผ่นก่อนส่งมอบใบเสนอราคา เอกสารและบันทึกรายงานการดำเนินการต่อคณะกรรมการพิจารณาผลการประกวดราคาทันทีในวันเดียวกัน และพิจารณากำหนดมาตรการเพิ่มเติมในระเบียบฯ อาทิให้มีพยานรับรองราคาทีคณะกรรมการรับและเปิดซองประกวดราคาได้อ่านจากใบเสนอราคาอย่างเปิดเผยและได้บันทึกไว้เป็นหลักฐานในรายงานการดำเนินการและบัญชีเปรียบเทียบราคาของผู้เสนอราคา โดยอาจให้ผู้เสนอราคาหรือบุคคลทีมีหนังสือมอบอำนาจจากผู้เสนอราคาเป็นผู้ลงลายมือชื่อและมีพยานรับรอง

นอกจากนี้คณะกรรมการฯ ยังมีข้อเสนอให้พิจารณาเพิ่มมาตรการป้องกันมิให้ผู้มีอิทธิพลใช้อำนาจกีดกันจนผู้อื่นไม่สามารถได้มาหรือซื้อเอกสารประกวดราคาเพื่อให้เกิดความเป็นธรรมตั้งแต่เริ่มกระบวนการประกวดราคากับเสนอให้มีการตรวจสอบคุณสมบัติผู้เข้าประกวดราคากับข้อเสนอด้านเทคนิคให้แล้วเสร็จก่อนการเปิดซองข้อเสนอด้านราคา และในกรณีทีมีการกำหนดคุณสมบัติเป็นการเฉพาะ อาจพิจารณาเปิดโอกาสให้ผู้เข้าประกวดราคายื่นเอกสารเพิ่มเติมได้ภายในระยะเวลาทีกำหนด และไม่ถือว่าเป็นการผิดเงื่อนไขการประกวดราคา ทั้งนี้ การแก้ไขระเบียบฯ จะต้องคำนึงถึงการสร้างความเป็นธรรมในการประกวดราคาและไม่ทำให้รัฐเสียประโยชน์

**ผลการพิจารณากรณีร้องเรียนการปฏิบัติหน้าที่ของ
พนักงานสอบสวนไม่ดำเนินการตามกระบวนการวิธีพิจารณาความอาญา
เกี่ยวกับกระทำการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามประกาศ
กระทรวงมหาดไทย อันเป็นความผิดและมีโทษตามประกาศของ
คณะปฏิวัติ ฉบับที่ 103 ลงวันที่ 16 มีนาคม 2515**

**ผลการพิจารณากรณีร้องเรียนการปฏิบัติหน้าที่ของ
พนักงานสอบสวนไม่ดำเนินการตามกระบวนการวิธีพิจารณาความอาญา
เกี่ยวกับกระทำการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามประกาศกระทรวงมหาดไทย
อันเป็นความผิดและมีโทษตามประกาศของคณะปฏิวัติ
ฉบับที่ 103 ลงวันที่ 16 มีนาคม 2515**

ข้อเท็จจริง

ผู้ร้องได้ร้องเรียนต่อเจ้าหน้าที่สำนักงานสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน จ.อุบลราชธานี เมื่อประมาณเดือนเมษายน 2542 ว่า บริษัท ก. โดยกรรมการผู้จัดการ ได้ปิดกิจการบริษัทและเลิกจ้าง โดยบริษัทไม่จ่ายเงินค่าจ้าง ตั้งแต่เดือนกุมภาพันธ์ 2541 ถึงเดือนเมษายน 2541 รวม 3 เดือน และเจ้าหน้าที่สำนักงานสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน ได้แจ้งความต่อเจ้าหน้าที่สถานีตำรวจภูธร อำเภอเมืองอุบลราชธานี ขอให้ดำเนินคดีต่อกรรมการผู้จัดการของบริษัทฯ ในข้อหาไม่ชำระค่าจ้างให้ลูกจ้าง กระทำการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่องการคุ้มครองแรงงาน ลงวันที่ 16 เมษายน 2515 ข้อ 29 อันเป็นความผิดและมีโทษตามประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 103 ลงวันที่ 16 มีนาคม 2515 ข้อ 8 แต่คดีดังกล่าวไม่ได้มีการดำเนินคดีต่อ พนักงานสอบสวน ในขณะนั้น ไม่ได้มีการติดต่อหรือเรียกเจ้าหน้าที่สำนักงานสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน ไปสอบปากคำหรือบันทึก แต่อย่างไร รวมทั้งไม่ได้มีกระบวนการพิจารณาคดี การดำเนินการออกหมายจับและการส่งสำนวนไปยังอัยการจังหวัดเป็นการละเลยการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง ปล่อยให้คดีค้างงาน ละเลยในการเรียกร้องสิทธิของผู้เสียหาย

ผลการพิจารณา

จากการตรวจสอบพบว่านายจ้างมีบริษัทใหญ่อยู่ที่กรุงเทพมหานคร สำนักงานแรงงานจังหวัดจึงได้ทำหนังสือถึงกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานให้ติดตามทวงเงินค่าจ้างให้ ต่อมาทางกรมฯ ได้มีหนังสือแจ้งผลว่าบริษัท ก. เป็นสถานประกอบกิจการขนาดใหญ่ และมีลูกจ้างร้องทุกข์ในหลายจังหวัด พฤติการณ์ที่ปรากฏคือบริษัทไม่จ่ายเงินค่าจ้างตามกำหนดเวลา และได้หยุดกิจการไป จึงแจ้งมาที่สำนักงานแรงงานจังหวัดอุบลราชธานี ให้ดำเนินการทางอาญา แรงงานจังหวัดจึงนำลูกจ้างไปแจ้งความต่อพนักงานสอบสวนจังหวัดอุบลราชธานี ซึ่งพนักงานสอบสวนเจ้าของคดีได้ดำเนินการสอบปากคำพยานเพียงครั้งเดียว ส่วนเจ้าหน้าที่แรงงานไม่ได้สอบปากคำ โดยยอมรับว่าไม่ได้ปฏิบัติตามระเบียบข้อบังคับว่าด้วยการสอบสวนคดีอาญาถูกต้องครบถ้วนในคดีนี้ และเหตุผลที่สอบสวนคดีช้า เนื่องจากช่วงเวลานั้นมีสำนวนอยู่ในความรับผิดชอบมาก และแม้มีการออกหมายเรียกพยานก็ไม่มาตามหมาย โดยคิดว่าต้องสอบพยานให้มากที่สุด เมื่อมีคำสั่งย้าย ไม่อยากทิ้งสำนวนให้กับพนักงานสอบสวนคนอื่น จะสอบสวนให้เสร็จสิ้นเพื่อไม่ให้เป็นการละเลยคนอื่นแต่ก็ไม่สามารถทำงานให้สำเร็จ จนกระทั่งเมื่อวันที่ 28 พฤษภาคม 2545 จึงมอบสำนวนให้พนักงานสอบสวนคนอื่นดำเนินการต่อ จนกระทั่งมีการออกหมายจับผู้ต้องหาในความผิดเป็นนายจ้างฝ่าฝืนไม่ปฏิบัติตามประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่องการคุ้มครองแรงงาน และสรุปสำนวนส่งฟ้องพร้อมส่งสำนวนให้พนักงานอัยการ ต่อไป

ข้อพิจารณาและเสนอแนะ

คณะกรรมการการฯ พิจารณาแล้วมีความเห็น ดังนี้

1. กรณีพนักงานสอบสวน

การดำเนินการตามกระบวนการวิธีพิจารณาความอาญา เมื่อมีการร้องทุกข์ พนักงานสอบสวน มีหน้าที่ต้องดำเนินการสอบสวนผู้เสียหายในกำหนดระยะเวลา เพื่อให้มีการนำผู้กระทำความผิดมาลงโทษ เพื่อบรรเทาความเดือดร้อนของผู้เสียหาย แต่มีการแจ้งต่อคณะกรรมการการฯว่าได้ดำเนินการกระบวนการพิจารณาเรียบร้อยแล้ว โดยหลังรับแจ้งความร้องทุกข์ มีการดำเนินการสอบสวน มีการสรุปสำนวนคดีส่งไปยังพนักงานอัยการจังหวัด จากการสอบสวนของคณะกรรมการการฯ พบว่ายังไม่ได้ดำเนินการตามคำให้การแต่ประการใด จึงสรุปข้อบกพร่องได้ว่า

1.1 การทำงานของพนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบ

ในคดีนี้ทำการบกพร่องตามกระบวนการวิธีพิจารณาความอาญา เพราะว่าหลังรับเรื่องราวร้องทุกข์ ไม่ได้มีการดำเนินการสอบสวน ปลดปล่อยเรื่องไว้ตั้งแต่เดือนเมษายน 2542 คดีนี้แม้ว่าเป็นคดีเล็กน้อยแต่มีการละเลยไม่ดำเนินการจนกระทั่งผู้เสียหายมาร้องเรียนต่อคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ สภาผู้แทนราษฎร จึงเห็นว่าการกระทำการของพนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบตามกระบวนการวิธีพิจารณาความฯยังบกพร่องตามหน้าที่ แม้จะมาให้การต่อคณะกรรมการฯรับผิดว่าได้มีการบกพร่องจริงในการสอบสวนก็ตาม เพื่อมิให้การทำงานของพนักงานสอบสวนทำความเสียหายและกระทบต่อสิทธิของประชาชนที่พึงได้รับ จึงแจ้งให้ผู้บังคับบัญชาให้ดำเนินการในส่วนนี้ต่อไป

1.2 ส่วนงานการสอบสวน

การปฏิบัติการรวบรวมพยานหลักฐานตามส่วนงานการสอบสวน เป็นการสอบปากคำคำให้การ มีการปล่อยทิ้งเรื่องไว้ตั้งแต่เดือนเมษายน 2542 โดยเพิ่งจะรวบรวมพยานหลักฐานเสนอพนักงานอัยการเมื่อมีการร้องทุกข์ต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. สภาผู้แทนราษฎร เป็นการไม่ปฏิบัติตามระเบียบว่าด้วยการดำเนินการของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ รวมทั้งไม่เป็นไปตามเจตนารมณ์ของกระบวนการวิธีพิจารณาของศาลแขวงที่ประสงค์ที่จะให้ดำเนินกระบวนการพิจารณาคดีโดยรวดเร็ว แต่คดีดังกล่าวไม่ได้มีการดำเนินคดีต่อเนื่อง จึงเป็นการบกพร่องในหน้าที่ในการจัดทำสำนวน จึงให้แจ้งสำนักงานตำรวจแห่งชาติเพื่อแก้ไขปรับปรุงประสิทธิภาพพนักงานสอบสวนเพื่อประโยชน์แก่ทางราชการต่อไป

1.3 ในส่วนผลของคดี

แม้ระยะเวลาที่เกิดความเสียหายจะเลย 4 ปี แต่ผู้บังคับบัญชาได้มีการเปลี่ยนพนักงานสอบสวน และได้ดำเนินการสอบสวนตามกระบวนการวิธีพิจารณาความอาญา คดีอยู่ในกระบวนการวิธีพิจารณาความอาญา ยังไม่เกิดผลเสียหายในทางคดี จึงให้ผู้มีหน้าที่รับผิดชอบทางคดีเร่งรัดดำเนินการต่อไป

2. ความรับผิดชอบของสำนักงานสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจังหวัด

2.1 หลังจากผู้ร้องเรียนมีการร้องเรียนต่อสำนักงานสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจังหวัดฯ เจ้าหน้าที่ได้ดำเนินการไปทำการแจ้งความร้องทุกข์ตามอำนาจหน้าที่ที่กฎหมายกำหนดไว้ การสอบสวนหาผู้กระทำความผิดเป็นอำนาจของพนักงานสอบสวนเป็นผู้ที่จะดำเนินการ จึงมีความเห็นว่าการกระทำของเจ้าหน้าที่ได้ดำเนินการโดยชอบแล้ว

2.2 ในส่วนของการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ แม้จะไม่ได้ระบุให้เจ้าหน้าที่แจ้งสิทธิให้ประชาชนทราบถึงสิทธิก็ตาม เพื่อมิให้เกิดความเสียหายกับผู้ใช้งาน ควรจะให้ความรู้ ประชาสัมพันธ์เผยแพร่ให้ผู้ใช้งานทราบ และให้มีการดำเนินการแก้ไขแบบฟอร์มการร้องทุกข์โดยให้ระบุนิติของผู้ใช้งานและคุ้มครองแรงงานทั้งทางแพ่งและอาญาให้ผู้ร้องทุกข์ทราบ ในทำนองเดียวกันก็ให้เป็นภาระหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่สำนักงานสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน ที่ใช้สิทธิเรียกร้องแทนผู้ร้องด้วยด้วย

.....

**ผลการพิจารณาศึกษากรณีการคัดค้านการเปิดซองประมูล
การก่อสร้างโครงการบ่อบำบัดน้ำเสียของเทศบาลตำบลปากแพรก
อำเภอทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราช**

**ผลการพิจารณาศึกษากรณีการคัดค้านการเปิดของประมูด
การก่อสร้างโครงการบ่อน้ำบาดน้ำเสียของเทศบาลตำบลปากแพรก
อำเภอทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราช**

ข้อเท็จจริง

หนังสือพิมพ์มติชนรายวัน ฉบับวันเสาร์ที่ 23 มีนาคม 2545 ได้รายงานข่าวว่า จังหวัดนครศรีธรรมราช ได้มีหนังสือสั่งการให้เทศบาลตำบลปากแพรกยุติการประกวดราคาเกี่ยวกับการก่อสร้างโครงการบ่อน้ำบาดน้ำเสียของเทศบาลตำบลปากแพรก อำเภอทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราช แต่เทศบาลตำบลปากแพรกได้ทำการประกาศประกวดราคาและกำหนดเปิดของประกวดราคา จนทำให้ชาวบ้านกว่า 50 คน ทำการคัดค้านการเปิดของประกวดราคา ซึ่งคณะกรรมการฯ พิจารณาเห็นว่าโครงการดังกล่าวเป็นโครงการสำคัญ มีมูลค่าการก่อสร้างหลายล้านบาท เห็นควรพิจารณาทำการศึกษาว่าเทศบาลตำบลปากแพรกได้การกระทำโดยมิชอบหรือโดยทุจริตอันอาจก่อให้เกิดความเสียหายแก่รัฐหรือไม่

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง

1. พระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ.2535

มาตรา 13 คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติมีอำนาจและหน้าที่ดังต่อไปนี้

(1) เสนอนโยบายและแผนการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ เพื่อขอความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรี

(2) กำหนดมาตรฐานคุณภาพสิ่งแวดล้อมตามมาตรา 32

(3) พิจารณาให้ความเห็นชอบในแผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมที่รัฐมนตรีเสนอตามมาตรา 35

(4) พิจารณาให้ความเห็นชอบแผนปฏิบัติการเพื่อการจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมในระดับจังหวัดตามมาตรา 37

(5)

(6) เสนอแนะให้มีการแก้ไขเพิ่มเติมหรือปรับปรุงกฎหมายเกี่ยวกับการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมต่อคณะรัฐมนตรี

(7)

(8)

(9) กำกับดูแลและเร่งรัดให้มีการตราพระราชกฤษฎีกา ออกกฎกระทรวง ข้อบังคับ ข้อบัญญัติท้องถิ่น ประกาศ ระเบียบและคำสั่งที่จำเป็น เพื่อให้กฎหมายเกี่ยวกับการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมมีความเป็นระบบโดยสมบูรณ์

(10)

(11) กำหนดมาตรการเพื่อเสริมสร้างความร่วมมือและประสานงานระหว่างส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ และเอกชนในเรื่องที่เกี่ยวกับการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม

(12)

(13)

(14)

มาตรา 35 ให้รัฐมนตรีโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติจัดทำแผนปฏิบัติการ เรียกว่า "แผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อม" เพื่อปฏิบัติตามนโยบายและแผนการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม แห่งชาติ ซึ่งกำหนดขึ้นตามมาตรา 13(1)

แผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมตามวรรคหนึ่ง ให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา

ให้ส่วนราชการที่เกี่ยวข้องมีหน้าที่ดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามแผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อม และเพื่อให้การดำเนินการเป็นไปโดยบรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมายที่กำหนด ให้กระทรวง วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม มีหน้าที่ให้คำแนะนำแก่ส่วนราชการ และรัฐวิสาหกิจที่เกี่ยวข้อง เพื่อจัดทำ แผนงานหรือดำเนินการอย่างใดอย่างหนึ่ง ตามแผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมนั้น

มาตรา 36 แผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมตามมาตรา 35 อาจจัดทำเป็นแผนระยะสั้น ระยะกลาง หรือ ระยะยาวได้ตามความเหมาะสม และควรจะต้องประกอบด้วยแผนงานและแนวทางการดำเนินงานในเรื่องดังต่อไปนี้

(1) การจัดการคุณภาพอากาศ น้ำ และคุณภาพสิ่งแวดล้อมในเรื่องอื่น ๆ

(2) การควบคุมมลพิษจากแหล่งกำเนิด

(3) การอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมธรรมชาติ ทรัพยากรธรรมชาติ หรือสิ่งแวดล้อม ศิลปกรรม

(4) การประมาณการเงินงบประมาณแผ่นดินและเงินกองทุนที่จำเป็นสำหรับการดำเนินงานตามแผน

(5) การจัดองค์กรและระเบียบการบริหารงานเพื่อเสริมสร้างความร่วมมือและประสานงานระหว่างส่วนราชการ ที่เกี่ยวข้องและระหว่างส่วนราชการกับเอกชน รวมทั้งการกำหนดอัตรากำลังพนักงานเจ้าหน้าที่ที่จำเป็นสำหรับการ ดำเนินงานตามแผน

(6) การตรากฎหมายและออกกฎข้อบังคับ ข้อบัญญัติท้องถิ่น ระเบียบ คำสั่งและประกาศที่จำเป็นสำหรับ การดำเนินงานตามแผน

(7) การตรวจสอบ ติดตาม และวิเคราะห์คุณภาพสิ่งแวดล้อม เพื่อประโยชน์ในการประเมินผลการ ดำเนินงานตามแผนและการบังคับใช้กฎหมายที่เกี่ยวข้อง

มาตรา 37 เมื่อได้ประกาศใช้แผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ผู้ว่าราชการ จังหวัดในท้องที่เขตพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อมตามมาตรา 43 หรือเขตควบคุมมลพิษตามมาตรา 59 มีหน้าที่จัดทำ แผนปฏิบัติการเพื่อการจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมในระดับจังหวัด เสนอขอความเห็นชอบต่อคณะกรรมการสิ่งแวดล้อม แห่งชาติ ภายในหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันที่คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติได้แจ้งให้จังหวัดนั้นจัดทำแผนปฏิบัติการ เพื่อการจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมในระดับจังหวัด แต่ถ้ามีเหตุอันสมควร คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติอาจ ขยายระยะเวลาดังกล่าวออกไปได้อีกตามความเหมาะสม

การจัดทำแผนปฏิบัติการเพื่อการจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมในระดับจังหวัดสำหรับเขตควบคุมมลพิษตามมาตรา 59 ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดนำแผนปฏิบัติการเพื่อลดและขจัดมลพิษในเขตควบคุมมลพิษซึ่งเจ้าพนักงานท้องถิ่นจัดทำขึ้นตามมาตรา 60 มารวมเป็นส่วนหนึ่งของแผนปฏิบัติการเพื่อการจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมในระดับจังหวัดด้วย

ในกรณีที่จังหวัดใดไม่อยู่ในเขตพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อมตามมาตรา 43 หรือเขตควบคุมมลพิษตามมาตรา 59 แต่ประสงค์จะดำเนินการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมในเขตจังหวัดของตน ผู้ว่าราชการจังหวัดของจังหวัดนั้นอาจจัดทำแผนปฏิบัติการเพื่อการจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมในระดับจังหวัดให้สอดคล้องกับแผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมเพื่อเสนอขอความเห็นชอบต่อคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติก็ได้

มาตรา 38 แผนปฏิบัติการเพื่อการจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมในระดับจังหวัดที่จะเสนอต่อคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ จะต้องเป็นแผนปฏิบัติการที่เสนอระบบการจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมตามแนวทางที่กำหนดไว้ในแผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อม โดยคำนึงถึงสภาพความรุนแรงของปัญหาและเงื่อนไขต่าง ๆ ในด้านเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อมของจังหวัดนั้น และควรจะต้องมีสาระสำคัญในเรื่องดังต่อไปนี้

- (1) แผนการควบคุมมลพิษจากแหล่งกำเนิด
- (2) แผนการจัดหาและให้ได้มาซึ่งที่ดิน วัสดุ อุปกรณ์ เครื่องมือ และเครื่องใช้ที่จำเป็นสำหรับการก่อสร้าง ติดตั้ง ปรับปรุง ดัดแปลง ซ่อมแซมบำรุงรักษาและดำเนินการระบบบำบัดน้ำเสียรวม หรือระบบกำจัดของเสียรวมของส่วนราชการหรือราชการส่วนท้องถิ่น
- (3) แผนการจัดเก็บภาษีอากรและค่าบริการเพื่อการดำเนินการและบำรุงรักษาระบบบำบัดน้ำเสียรวมหรือระบบการกำจัดของเสียรวมตาม (2)
- (4) แผนการตรวจสอบ ติดตาม และควบคุมการปล่อยทิ้งน้ำเสียและของเสียอย่างอื่นจากแหล่งกำเนิดมลพิษ
- (5) แผนการบังคับใช้กฎหมายเพื่อป้องกันและปราบปรามการละเมิดและฝ่าฝืนกฎหมายเกี่ยวกับการควบคุมมลพิษ การอนุรักษ์ธรรมชาติ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ศิลปกรรม

มาตรา 39 แผนปฏิบัติการเพื่อการจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมในระดับจังหวัดที่จะได้รับการพิจารณาจากคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติในลำดับแรกจะต้องเสนอประมาณการเงินงบประมาณแผ่นดินและเงินกองทุน สำหรับการก่อสร้างหรือดำเนินการเพื่อให้มีระบบบำบัดน้ำเสียรวมหรือระบบกำจัดของเสียรวมตามมาตรา 38(2) ด้วย ในกรณีที่จังหวัดใดยังไม่พร้อมที่จะดำเนินการเพื่อให้มีระบบบำบัดน้ำเสียรวมหรือระบบกำจัดของเสียรวมอาจเสนอแผนการส่งเสริมให้เอกชนลงทุนก่อสร้างและดำเนินการระบบบำบัดน้ำเสียหรือระบบกำจัดของเสีย เพื่อให้บริการในเขตจังหวัดนั้นแทน

การจัดทำแผนปฏิบัติการตามวรรคหนึ่งจะต้องมีแบบแปลนรายการละเอียดและประมาณการราคาของโครงการก่อสร้าง ติดตั้ง ปรับปรุง ดัดแปลง ซ่อมแซม บำรุงรักษา รวมทั้งกระบวนการและวิธีดำเนินการระบบบำบัดน้ำเสียรวมหรือระบบการกำจัดของเสียรวมที่เสนอขอจัดสรรเงินงบประมาณและเงินกองทุนดังกล่าวประกอบคำขอด้วย

เพื่อประโยชน์ในการให้ความเห็นชอบแผนปฏิบัติการเพื่อการจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมในระดับจังหวัด ซึ่งจะต้องมีค่าขอจัดสรรเงินงบประมาณแผ่นดินตามวรรคหนึ่ง ให้สำนักงานนโยบายและแผนสิ่งแวดล้อม มีหน้าที่ในการรวบรวมและวิเคราะห์แผนปฏิบัติการเพื่อการจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมในระดับจังหวัด เพื่อเสนอขอตั้งเป็นงบประมาณรายจ่ายประจำปีของสำนักงานนโยบายและแผนสิ่งแวดล้อมไว้เพื่อการนี้โดยเฉพาะ

2. พระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. 2496

มาตรา 71 ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดมีอำนาจหน้าที่ควบคุมดูแลเทศบาลในจังหวัดนั้น ให้ปฏิบัติการตามอำนาจหน้าที่โดยถูกต้องตามกฎหมาย ในการนี้ให้มีอำนาจหน้าที่ชี้แจงแนะนำตักเตือนเทศบาล และตรวจสอบกิจการ เรียกรายงานและเอกสารหรือสถิติใด ๆ จากเทศบาลมาตรวจตลอดจนเรียกสมาชิกสภาเทศบาลหรือพนักงานเทศบาลมาชี้แจงหรือสอบสวนก็ได้

ให้นายอำเภอมีอำนาจหน้าที่ช่วยผู้ว่าราชการจังหวัดควบคุมดูแลเทศบาลตำบลในอำเภอนั้น ให้ปฏิบัติการตามอำนาจหน้าที่โดยถูกต้องตามกฎหมาย ในการนี้ให้มีอำนาจหน้าที่ชี้แจงแนะนำตักเตือนเทศบาลตำบล และตรวจสอบกิจการ เรียกรายงานและเอกสารหรือสถิติใด ๆ จากเทศบาลมาตรวจ ตลอดจนเรียกสมาชิกสภาเทศบาลหรือพนักงานเทศบาลมาชี้แจงหรือสอบสวนก็ได้

มาตรา 72 เมื่อนายอำเภอ ในกรณีแห่งเทศบาลตำบลในอำเภอนั้น หรือผู้ว่าราชการจังหวัด ในกรณีแห่งเทศบาลเมืองและเทศบาลนคร เห็นว่า คณะเทศมนตรีหรือเทศมนตรีผู้ใดปฏิบัติการของเทศบาลไปในทางที่อาจเป็นการเสียหายแก่เทศบาลหรือเสียหายแก่ราชการและนายอำเภอหรือผู้ว่าราชการจังหวัดแล้วแต่กรณีได้ชี้แจงแนะนำตักเตือนแล้วไม่ปฏิบัติตามนายอำเภอหรือผู้ว่าราชการจังหวัดแล้วแต่กรณี มีอำนาจที่จะสั่งเพิกถอนหรือสั่งให้ระงับการปฏิบัติของคณะเทศมนตรีหรือเทศมนตรีนั้นไว้ก่อนได้ แล้วให้รับรายงานรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยทราบภายในกำหนดสิบห้าวัน เพื่อให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยวินิจฉัยสั่งการตามที่เห็นสมควร

คำสั่งของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยตามความในวรรคก่อนไม่กระทบกระเทือนสิทธิของบุคคลภายนอกผู้กระทำการโดยสุจริต

มาตรา 73 ในกรณีที่ผู้ว่าราชการจังหวัดเห็นว่า คณะเทศมนตรีหรือเทศมนตรีผู้ใดปฏิบัติการฝ่าฝืนต่อความสงบเรียบร้อยหรือสวัสดิภาพของประชาชน ละเลยไม่ปฏิบัติตามหรือปฏิบัติการไม่ชอบด้วยอำนาจหน้าที่ หรือมีความประพฤติในทางจะนำมาซึ่งความเสื่อมเสียแก่ศักดิ์ตำแหน่งหรือแก่เทศบาลหรือแก่ราชการ ให้เสนอความเห็นต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยพร้อมด้วยหลักฐานรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยอาจสั่งให้คณะเทศมนตรีหรือเทศมนตรีผู้ใดออกจากตำแหน่งก็ได้

3. ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการรับฟังความคิดเห็นสาธารณะโดยวิธีประชาพิจารณ์

พ.ศ. 2539

ข้อ 7 เมื่อรัฐมนตรีสำหรับส่วนราชการ ผู้ว่าราชการจังหวัดสำหรับราชการส่วนภูมิภาคหรือราชการส่วนท้องถิ่น หรือผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครสำหรับราชการกรุงเทพมหานคร เห็นว่าการดำเนินงานตามโครงการของรัฐเรื่องใดซึ่งหน่วยงานของรัฐในสังกัดจัดให้มีขึ้นอาจมีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม วัฒนธรรม อาชีพ ความปลอดภัย วิถีชีวิต หรืออาจก่อให้เกิดความเสียหายแก่ชุมชนหรือสังคมและอาจนำไปสู่ข้อโต้เถียงหลายฝ่าย สมควรรับฟังความคิดเห็นของผู้มีส่วนได้เสีย หน่วยงานของรัฐและบุคคลอื่น ๆ เพื่อเป็นแนวทางประกอบการตัดสินใจของรัฐ รัฐมนตรีอาจสั่งให้มีประชาพิจารณ์ตามระเบียบนี้ได้

โครงการของรัฐเรื่องใดซึ่งหน่วยงานของรัฐที่มีราชการส่วนท้องถิ่นจัดให้มีขึ้นแม้จะดำเนินการบางส่วนหรือทั้งหมดในส่วนภูมิภาคหรือในส่วนท้องถิ่น ก็ให้เป็นอำนาจของรัฐมนตรีเจ้าสังกัดหน่วยงานของรัฐนั้นๆ ที่จะสั่งให้มีประชาพิจารณ์ได้

ข้อ 8 ในกรณีที่มีผู้มีส่วนได้เสียเห็นว่า โครงการของรัฐเรื่องใดหากดำเนินการไปแล้วอาจมีผลกระทบตามข้อ 7 และประสงค์จะให้ประชาพิจารณ์เกี่ยวกับโครงการดังกล่าว ให้มีหนังสือไปยังหน่วยงานของรัฐเพื่อสอบถามหรือขอคำชี้แจง หากหน่วยงานของรัฐมิได้ตอบหรือชี้แจงเป็นหนังสือภายใน 30 วัน หรือตอบหรือชี้แจงแล้วแต่ผู้มีส่วนได้เสียยังไม่พอใจและประสงค์จะให้แย้งหรือคัดค้านการดำเนินงานตามโครงการดังกล่าวบางส่วนหรือทั้งหมดก็ให้ยื่นคำร้องเป็นหนังสือต่อรัฐมนตรีผู้ว่าราชการจังหวัด หรือผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร ซึ่งหน่วยงานของรัฐดังกล่าวสังกัด แล้วแต่กรณีเพื่อขอให้มีประชาพิจารณ์

เมื่อได้รับคำร้องตามวรรคหนึ่งแล้ว หากรัฐมนตรี ผู้ว่าราชการจังหวัดหรือผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร แล้วแต่กรณี พิจารณาเห็นว่ากรณีต้องด้วยข้อ 7 และยังไม่เคยมีประชาพิจารณ์ในประเด็นดังกล่าวมาก่อนทั้งการทำประโยชน์ต่อการประชาสัมพันธ์ การตรวจสอบเหตุผลและความจำเป็นหรือการแก้ปัญหาในการดำเนินงานตามโครงการของรัฐ ก็อาจสั่งให้มีประชาพิจารณ์ตามระเบียบนี้ได้

คำสั่งให้มีหรือมิให้มีประชาพิจารณ์ย่อมเป็นอันถึงที่สุด และให้แจ้งผู้มีส่วนได้เสียที่ยื่นคำร้องทราบโดยเร็ว ในกรณีที่มีผู้มีส่วนได้เสียหลายคนยื่นคำร้องมาพร้อมกันการแจ้งผู้มีส่วนได้เสียบางคนตามที่อนุমানได้ว่าเป็นผู้แทน ย่อมถือว่าได้แจ้งตามข้อนี้แล้ว

คำสั่งมิให้มีประชาพิจารณ์ย่อมไม่ตัดสิทธิผู้มีส่วนได้เสียเดิมหรือคนใหม่ที่ยื่นคำร้อง พร้อมทั้งแสดงเหตุใหม่เพื่อขอให้มีประชาพิจารณ์

ข้อ 10 การจัดให้มีประชาพิจารณ์อาจมีขึ้นในระหว่างขั้นตอนการศึกษาความเป็นไปได้ของโครงการของรัฐ การพิจารณาทางเลือกอื่นที่เหมาะสม การศึกษาผลกระทบด้านต่างๆ หรือในระหว่างขั้นตอนใดก็ได้ก่อนที่รัฐจะตัดสินใจเกี่ยวกับโครงการของรัฐ

การจัดให้มีประชาพิจารณ์ไม่กระทบกระเทือนต่อการที่หน่วยงานของรัฐจะดำเนินการอื่นไปพลางเท่าที่จำเป็น แต่จะตัดสินใจเกี่ยวกับโครงการของรัฐก่อนที่คณะกรรมการประชาพิจารณ์จะรายงานและแจ้งผลให้รัฐมนตรี ผู้ว่าราชการจังหวัด หรือผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร แล้วแต่กรณี ทราบมิได้ เว้นแต่จะเป็นการตัดสินใจโดยมติคณะรัฐมนตรีหรือเป็นกรณีที่จะต้องเร่งดำเนินการให้เป็นไปตามกฎหมายหรือพันธะระหว่างประเทศ หรือหากล่าช้าจะเกิดความเสียหายต่อประเทศชาติหรือประชาชน

ข้อ 11 การจัดให้มีประชาพิจารณ์อาจมีขึ้นในระหว่างขั้นตอนการศึกษาความเป็นไปได้ของโครงการของรัฐ การพิจารณาทางเลือกอื่นที่เหมาะสม การศึกษาผลกระทบด้านต่างๆ หรือในระหว่างขั้นตอนใดก็ได้ก่อนที่รัฐจะตัดสินใจเกี่ยวกับโครงการของรัฐ

การจัดให้มีประชาพิจารณ์ไม่กระทบกระเทือนต่อการที่หน่วยงานของรัฐจะดำเนินการอื่นไปพลางเท่าที่จำเป็น แต่จะตัดสินใจเกี่ยวกับโครงการของรัฐก่อนที่คณะกรรมการประชาพิจารณ์จะรายงานและแจ้งผลให้รัฐมนตรี ผู้ว่าราชการจังหวัด หรือผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครแล้วแต่กรณี ทราบมิได้ เว้นแต่จะเป็นการตัดสินใจโดยมติคณะรัฐมนตรี หรือเป็นกรณีที่จะต้องเร่งดำเนินการให้เป็นไปตามกฎหมายหรือพันธะระหว่างประเทศหรือหากล่าช้าจะเกิดความเสียหายต่อประเทศชาติหรือประชาชน

ข้อพิจารณา

คณะกรรมการการฯ ได้พิจารณาจากพยานเอกสารและพยานบุคคลแล้ว มีความเห็นดังนี้

3.1 การจัดซื้อที่ดินของเทศบาลตำบลปากแพรกเพื่อใช้ในการก่อสร้างระบบรวบรวมและบำบัดน้ำเสีย ขอบด้วยระเบียบกฎหมายหรือไม่ คณะกรรมการการฯ เห็นว่า หากพิจารณาได้ความว่ามีการทุจริตในการจัดซื้อที่ดินบริเวณบ้านวัดใหม่ หมู่ที่ 3 ตำบลควนกรด อำเภอทุ่งสง เนื้อที่ 123-0-5 ไร่ ก็ต้องส่งเรื่องให้คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติพิจารณาดำเนินการต่อไป เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่าเรื่องดังกล่าวอยู่ระหว่างการไต่สวนข้อเท็จจริงของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติแล้ว จึงควรงดการพิจารณาในประเด็นนี้

3.2 การประกวดราคาของเทศบาลตำบลปากแพรกได้กระทำไปโดยชอบด้วยระเบียบกฎหมายหรือไม่ คณะกรรมการการฯ เห็นว่า การดำเนินการประกวดราคาเพื่อก่อสร้างระบบรวบรวมและบำบัดน้ำเสียของเทศบาลตำบลปากแพรก เกิดจากกระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม ได้มีหนังสือแจ้งจังหวัดนครศรีธรรมราชว่าได้รับงบประมาณประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2545 ในการดำเนินการก่อสร้าง ซึ่งจังหวัดนครศรีธรรมราชได้แจ้งให้เทศบาลตำบลปากแพรกซึ่งเป็นหน่วยดำเนินการโครงการเร่งรัดเตรียมการจัดจ้างผู้รับเหมาก่อสร้างตั้งแต่เริ่มต้นปีงบประมาณ เพื่อให้การก่อสร้างและการเบิกจ่ายงบประมาณเป็นไปตามแผนงาน ประกอบกับเทศบาลตำบลปากแพรกสามารถดำเนินการจัดซื้อจัดจ้างได้โดยอำนาจของนายกเทศมนตรี ตามหลักเกณฑ์และวิธีปฏิบัติในการบริหารงบประมาณตามโครงการถ่ายโอนงานกิจกรรมบริการสาธารณะให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2545 ของสำนักงานงบประมาณ โดยเทศบาลตำบลปากแพรกจะต้องจัดส่งผลการประกวดราคาโครงการก่อสร้างให้สำนักงานนโยบายและแผนสิ่งแวดล้อมพิจารณา อีกทั้งคณะรัฐมนตรีได้มีมติให้เห็นสัญญาให้ทันในไตรมาสที่ 2 คือ ภายในเดือนมีนาคม 2545 จึงทำให้เทศบาลตำบลปากแพรกต้องดำเนินการประกาศประกวดราคาเป็นการเร่งด่วน แม้สำนักงานนโยบายและแผนสิ่งแวดล้อมจะได้มีหนังสือให้เทศบาลตำบลปากแพรกพิจารณาทบทวนตรวจสอบแบบรายละเอียดการก่อสร้างให้สอดคล้องและเหมาะสมกับสภาพปัจจุบันของพื้นที่ รวมทั้งต้องคำนึงถึงผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและชุมชนที่อยู่บริเวณรอบพื้นที่โครงการเป็นสำคัญก่อนที่จะดำเนินการประกวดราคาก็ตาม แต่เมื่อเทศบาลตำบลปากแพรกได้ดำเนินการประกวดราคาโดยกำหนดเงื่อนไขเพิ่มเติมว่าจะทำสัญญาก่อนนี้ผูกพัน เมื่อจัดทำประชาพิจารณ์โครงการก่อสร้างระบบรวบรวมและบำบัดน้ำเสียแล้วเสร็จ จึงถือได้ว่าเทศบาลตำบลปากแพรกได้ดำเนินการประกาศประกวดราคาด้วยความรอบคอบแล้ว และเมื่อยังมีได้มีการลงนามทำสัญญาเพื่อก่อนนี้ผูกพัน จึงยังไม่เกิดการเสียหายแก่รัฐและประชาชนแต่อย่างใด

3.3 จังหวัดนครศรีธรรมราชสั่งให้เทศบาลตำบลปากแพรกระงับโครงการก่อสร้างระบบรวบรวมและบำบัดน้ำเสียไว้ก่อนจนกว่าจะทราบผลการทำประชาพิจารณ์เป็นการชอบด้วยระเบียบกฎหมายหรือไม่ คณะกรรมการการฯ เห็นว่า แม้เทศบาลตำบลปากแพรกจะได้รับการสนับสนุนงบประมาณเพื่อก่อสร้างระบบรวบรวมและบำบัดน้ำเสียโดยสามารถดำเนินการจัดซื้อจัดจ้างได้โดยอำนาจของนายกเทศมนตรี ตามหลักเกณฑ์และวิธีปฏิบัติในการบริหารงบประมาณตามโครงการถ่ายโอนงานกิจกรรมบริการสาธารณะให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2545 ของสำนักงานงบประมาณเองก็ตาม แต่พระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. 2496 ก็บัญญัติให้อำนาจผู้ว่าราชการจังหวัดมีอำนาจหน้าที่ควบคุมดูแลเทศบาลในจังหวัดนั้น ให้ปฏิบัติตามอำนาจหน้าที่โดยถูกต้องตามกฎหมาย รวมทั้งมีอำนาจที่จะสั่งเพิกถอนหรือสั่งให้ระงับการปฏิบัติของคณะเทศมนตรีหรือเทศมนตรีนั้นไว้ก่อนได้ เมื่อปรากฏว่ามีกรณีร้องเรียนเกี่ยวกับโครงการก่อสร้างระบบรวบรวมและบำบัดน้ำเสียของเทศบาลตำบลปากแพรกว่าดำเนินไปโดยไม่ชอบ ผู้ว่าราชการจังหวัดจึงสามารถสั่งให้เทศบาลตำบลปากแพรกระงับโครงการดังกล่าวไว้ก่อนได้

ข้อเสนอแนะ

คณะกรรมการการฯ เห็นควรมีข้อเสนอแนะ ดังนี้

4.1 โครงการก่อสร้างระบบรวบรวมและบำบัดน้ำเสียของเทศบาลตำบลปากแพрок อำเภอทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราช เกิดจากแผนปฏิบัติการที่มีชื่อว่า "แผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อม" ซึ่งเป็นไปเพื่อปฏิบัติตามนโยบายและแผนการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ตามความเห็นของคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ โดยกระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม มีหน้าที่ให้คำแนะนำแก่ส่วนราชการ และรัฐวิสาหกิจที่เกี่ยวข้อง เพื่อจัดทำแผนงานหรือดำเนินการอย่างใดอย่างหนึ่ง ตามแผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อม และให้ผู้ว่าราชการจังหวัดมีหน้าที่จัดทำแผนปฏิบัติการเพื่อการจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมในระดับจังหวัด เพื่อเสนอขอความเห็นชอบต่อคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ โดยแผนดังกล่าวจะต้องมีแบบแปลนรายการละเอียดและประมาณการราคาของโครงการก่อสร้าง ติดตั้ง ปรับปรุง ดัดแปลง ซ่อมแซม บำรุงรักษา รวมทั้งกระบวนการและวิธีดำเนินการระบบบำบัดน้ำเสียรวมหรือระบบการกำจัดของเสียรวม พร้อมทั้งเสนอขอจัดสรรเงินงบประมาณและเงินกองทุนดังกล่าวประกอบคำขอ โดยให้สำนักงานนโยบายและแผนสิ่งแวดล้อม มีหน้าที่ในการรวบรวมและวิเคราะห์แผนปฏิบัติการเพื่อการจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมในระดับจังหวัด เพื่อเสนอขอตั้งเป็นงบประมาณรายจ่ายประจำปีตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. 2535 อันเป็นการแก้ไขปัญหามลพิษในระดับจังหวัดที่มีสภาพความรุนแรงของปัญหาจึงถือได้ว่าโครงการดังกล่าวเป็นโครงการที่สำคัญซึ่งงบประมาณในการดำเนินการหลายร้อยล้านบาท แต่เมื่อพิจารณาถึงหลักเกณฑ์วิธีการการดำเนินงาน กลับพบว่าไม่ได้กำหนดหลักเกณฑ์วิธีการดำเนินการไว้ มีแต่เพียงคู่มือการจัดทำแผนปฏิบัติการเพื่อการจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมในระดับจังหวัด ซึ่งสำนักงานนโยบายและแผนสิ่งแวดล้อม ได้จัดทำเพื่อจะเริ่มใช้ในปีงบประมาณ พ.ศ.2546 เท่านั้น จึงทำให้หน่วยราชการ องค์กรส่วนท้องถิ่นไม่เข้าใจถึงวิธีการดำเนินการจนก่อให้เกิดความขัดแย้งระหว่างหน่วยราชการ อาทิเช่น โครงการจะต้องผ่านการประชาพิจารณ์หรือไม่ เพราะเมื่อพิจารณาจากถ้อยคำของผู้แทนสำนักงานนโยบายและแผนสิ่งแวดล้อมจะเห็นว่า โครงการจะต้องผ่านการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนเพื่อประกอบการพิจารณาของโครงการเท่านั้นไม่ถึงขั้นการทำประชาพิจารณ์แต่อย่างใด การที่ให้โครงการก่อสร้างระบบรวบรวมและบำบัดน้ำเสียของเทศบาลตำบลปากแพрокผ่านการประชาพิจารณ์ ในขณะที่โครงการก่อสร้างระบบรวบรวมและบำบัดน้ำเสียของจังหวัดอื่นไม่ต้องจัดทำประชาพิจารณ์จึงทำให้เกิดความไม่เป็นธรรมกับเทศบาลตำบลปากแพрокและประชาชนที่ต้องการให้มีโครงการก่อสร้างระบบรวบรวมและบำบัดน้ำเสียได้ นอกจากนี้หากโครงการฯ ในจังหวัดอื่นที่ไม่ได้ผ่านการจัดทำประชาพิจารณ์และได้มีการลงนามทำสัญญาเพื่อก่อนนี้ผูกพันแล้ว มีการคัดค้านจากประชาชนไม่ให้ก่อสร้าง เนื่องจากโครงการดังกล่าวยังไม่ได้จัดทำประชาพิจารณ์เหมือนกับโครงการที่เทศบาลตำบลปากแพрокได้จัดทำ ก็จะทำให้เกิดความเสียหายแก่รัฐเป็นอย่างมากและอาจถูกเอกชนฟ้องร้องเรียกค่าเสียหายได้ เมื่อโครงการก่อสร้างระบบรวบรวมและบำบัดน้ำเสีย เกิดขึ้นโดยพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. 2535 ดังนั้น จึงเห็นควรให้คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติดำเนินการออกกฎกระทรวงข้อบังคับ ประกาศหรือระเบียบอย่างหนึ่งอย่างใด เพื่อกำหนดหลักเกณฑ์วิธีการในการจัดทำแผนปฏิบัติการเพื่อการจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมในระดับจังหวัด กำหนดมาตรการเพื่อเสริมสร้างความร่วมมือและประสานงานระหว่างส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ และเอกชนในเรื่องที่เกี่ยวกับการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมรวมทั้งให้กระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม มีอำนาจแก้ไขปัญหามาตามแผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมได้

ผลการพิจารณากรณี
ร้องเรียนการปฏิบัติงานในการดำเนินการประกวดราคาจ้างเหมา
ก่อสร้างถนนลาดยางขององค์การบริหารส่วนตำบล ในจังหวัดร้อยเอ็ด

ผลการพิจารณากรณี ร้องเรียนการปฏิบัติงานในการดำเนินการประกวดราคาจ้างเหมา ก่อสร้างถนนลาดยางขององค์การบริหารส่วนตำบล ในจังหวัดร้อยเอ็ด

ข้อเท็จจริง

ผู้ร้องได้ร้องเรียนว่าองค์การบริหารส่วนตำบลแห่งหนึ่งในจังหวัดร้อยเอ็ด ได้รับถ่ายโอนงบประมาณจากโยธาจังหวัดร้อยเอ็ด โครงการก่อสร้างถนนลาดยางเข้าหมู่บ้านในจังหวัดร้อยเอ็ด โดยองค์การบริหารส่วนตำบลได้ดำเนินการประกวดราคาจ้างและยื่นซองประกวดราคา เมื่อวันที่ 22 พฤษภาคม 2544 เวลา 9.00 - 9.30 นาฬิกา ณ หอประชุมอำเภอ จังหวัดร้อยเอ็ด ปรากฏว่ามีผู้ยื่นซอง 8 ราย เมื่อคณะกรรมการตรวจสอบเอกสารหลักฐานประกอบการยื่นซองของแต่ละห้างฯ แล้ว ได้ประกาศว่าถูกต้องทุกห้างต่อหน้าผู้ที่ยื่นซองทุกราย คณะกรรมการเปิดซองได้เปิดซองใบเสนอราคาของทุกรายเวลาประมาณ 10.00 น. แล้วประกาศผลการเปิดซองให้ทราบต่อหน้าผู้เสนอและผู้ที่อยู่ในเหตุการณ์ทุกรายพร้อมคัดเลือกรายที่เสนอราคาต่ำสุด 3 ราย ไว้พิจารณาต่อรองราคาให้เป็นผู้รับจ้าง หลายวันต่อมาปรากฏว่าคณะกรรมการชุดนี้ได้เลือกรายที่คาดว่าจะให้ประโยชน์ส่วนตัวกับฝ่ายบริหารซึ่งเสนอราคาสูงเป็นผู้รับจ้าง แทนที่จะจ้างรายที่ 1 ที่เสนอราคาต่ำสุด ซึ่งรายที่ 1 และรายที่ได้รับทำสัญญาจ้างเสนอราคาต่างกันประมาณ 600,000 บาท ทำให้เกิดความเสียหายต่อรัฐอย่างร้ายแรง การดำเนินการก่อสร้างถนนสายนี้ปรากฏว่าผู้ทำงานจริงๆ กลับเป็นรายที่ 1 ต่อมาทราบว่าผู้เสนอราคารายที่ 1 และที่เป็นคู่สัญญา เป็นพรรคพวกเดียวกัน การดำเนินการจัดซื้อจัดจ้างของคณะผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลชุดนี้มีพฤติกรรมส่อไปในทางไม่ชอบมาพากล มีการแก้ไขเอกสารที่มีพิรุธหลายแห่งในใบเสนอราคา ในวันเปิดซองของคณะกรรมการได้ประกาศให้ทราบว่าห้างหุ้นส่วนจำกัด อ. เสนอราคาต่ำสุดเป็นผู้ได้รับงาน คุณสมบัติถูกต้องครบถ้วนในใบเสนอราคา ต่อมาเมื่อมีการทำสัญญากลับกลายเป็นห้างหุ้นส่วนจำกัด น. เป็นผู้เสนอราคาสูงกว่ารายอื่นๆ มาก โดยมีการแก้ไขเอกสารจำนวนเงิน ผู้ร้องได้ร้องเรียนไปยังผู้ว่าราชการจังหวัด ให้ตั้งกรรมการสอบข้อเท็จจริงและยับยั้งการจ้างไม่ให้รัฐเสียผลประโยชน์ซึ่งทราบมาว่ามีการวิ่งเต้นแก้ไขเอกสารให้รายที่เป็นพรรคพวกตัวเองมาก่อนหน้านี้แล้ว

ผลพิจารณา

คณะกรรมการฯ ได้ตรวจสอบข้อเท็จจริง โดยรวบรวมทั้งพยานบุคคลและพยานเอกสาร สามารถสรุปผลการพิจารณาได้ดังนี้

1. คณะกรรมการพิจารณาผลการประกวดราคาพิจารณาไม่รับการยื่นซองประกวดราคาของห้างหุ้นส่วนจำกัด อ. ซึ่งเสนอราคาต่ำสุด โดยอ้างว่ามีการขีดฆ่าข้อความในข้อ 7 ของใบเสนอราคาโดยขีดฆ่าข้อความ "หนังสือค้ำประกัน" แต่ไม่ได้ลงลายมือชื่อของผู้เสนอราคาพร้อมประทับตรากำกับไว้ เป็นการกระทำโดยชอบหรือไม่

คณะกรรมการฯ พิจารณาแล้วเห็นว่า จากเอกสารประกาศประกวดราคา ข้อ 6.3 (4) เป็นข้อที่คณะกรรมการพิจารณาผลไม่อาจผ่อนผันให้ผู้เสนอราคาได้คือ ราคาที่เสนอมีการชดเชยตกเติม เปลี่ยนแปลงแก้ไขโดยไม่ลงลายมือชื่อและตราประทับ ดังนั้นสาระสำคัญของการประกวดราคาก็คือราคาที่เสนอ หากไม่ปฏิบัติตามข้อ 6.3 (4) ก็จะทำให้ผู้เสนอราคาไม่อาจได้รับการพิจารณาจากคณะกรรมการพิจารณาผล สำหรับกรณีของห้างหุ้นส่วนจำกัด อ.

ซึ่งเป็นผู้เสนอราคาต่ำสุด ราคาที่เสนอไม่ได้ต้องห้ามตามประกาศประกวดราคา แต่คณะกรรมการพิจารณาผลกลับถือเอากรณีที่ทำง่วนส่วนจำกัด อ. ไม่ได้ลงลายมือชื่อและมีตราประทับในใบเสนอราคาบริเวณคำว่า "หนังสือคำประกัน" มาเป็นการชี้ขาดว่ากระทำผิดประกาศการประกวดราคาซึ่ง**กรณีดังกล่าวถือว่าไม่ใช่สาระสำคัญของการประกวดราคา**จึงสามารถผ่อนผันให้ได้ เนื่องจากไม่ขัดต่อประกาศประกวดราคาแต่ประการใด การกระทำของคณะกรรมการพิจารณาผลประกวดราคาที่พิจารณาให้ ทำง่วนส่วนจำกัด น. ซึ่งเสนอราคาสูงกว่าได้เข้าทำสัญญากับอบต.จึงเป็นการปฏิบัติหน้าที่บกพร่องของคณะกรรมการพิจารณาผลประกวดราคาเพราะ อบต. ซึ่งเป็นหน่วยงานของรัฐต้องเสียหาย สูญเสียเงินไปเป็นจำนวนเงิน 546,304.10 บาท

2. การเสนอราคาโดยการประกวดราคาของทำง่วนส่วนจำกัด น. ได้กระทำการโดยสุจริตหรือไม่

จากการตรวจสอบเอกสารใบเสนอของทำง่วนส่วนจำกัด น. พบว่า มีการแก้ไขเอกสารของราคาที่เสนอ 3 แห่ง ในช่องเป็นเงินทั้งสิ้นที่เป็นตัวเลขและตัวหนังสือ โดยเฉพาะใบเสนอราคา หน้า 1 มีการแก้ไขจากเดิมเป็นเงิน 4,605,900 บาท มีรอยลบแก้ไขเป็น 4,009,900 บาท ซึ่งการแก้ไขราคาถือเป็นการแก้ไขในสาระสำคัญตามประกาศประกวดราคาข้อ 6.3(4) ซึ่งถือว่าทำให้ผู้เข้ายื่นซองประกวดราคาขาดคุณสมบัติรับทำสัญญาไม่ได้

คณะกรรมการพิจารณาฯ ได้ตรวจสอบเอกสารพบร่องรอยมีการแก้ไขตัวเลขที่ใบเสนอราคาของผู้เสนอราคา ส่วนผู้เสนอราคารายอื่น ๆ ไม่มีการแก้ไข จึงเห็นได้ว่ามีพฤติการณ์สื่อในทางไม่สุจริตเพื่อให้ตนเองได้รับการประกวดราคา ถือเป็นการประกวดราคาที่ไม่ชอบ หากเป็นการประกวดราคาที่ไม่ชอบ ผู้มีอำนาจสั่งจ้างจะต้องยกเลิกการประกวดราคาซึ่งตามระเบียบมหาดไทยว่าด้วยพัสดุขององค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2538 ข้อ 38 กำหนดว่า "หลังจากการประกวดราคาแล้ว แต่ยังไม่ได้ทำสัญญาหรือตกลงซื้อหรือจ้างกับผู้เสนอราคารายใด ถ้ามีความจำเป็นเพื่อประโยชน์ขององค์การบริหารส่วนตำบลเป็นเหตุให้ต้องเปลี่ยนแปลงสาระสำคัญในรายละเอียดหรือเงื่อนไขที่กำหนดไว้ เปรียบเทียบระหว่างผู้เข้าเสนอราคาด้วยกัน ให้ผู้สั่งซื้อหรือสั่งจ้าง พิจารณายกเลิกการประกวดราคานั้น"

แต่กรณีตามข้อ 38 และ 39 จะต้องเป็นเรื่องที่ยังไม่ได้มีการทำสัญญาหรือตกลงซื้อหรือจ้างเท่านั้น แต่ปรากฏตามข้อเท็จจริงในการประกวดราคารายนี้ ได้มีการทำสัญญาและได้ลงมือทำงานตามที่ทำสัญญาไว้แล้ว จึงต้องผูกพันตามข้อสัญญา กรณีดังกล่าวจึงไม่อาจยกเลิกการประกวดราคาได้เพราะได้เลยขั้นตอนของการประกวดราคาแล้ว จะทำได้หากข้อเท็จจริงปรากฏมีการกระทำโดยไม่สุจริต โดยเพิ่มเติมราคาเพื่อให้ตนได้รับการประกวดราคา ก็เป็นเหตุให้ อบต. สามารถยกเลิกสัญญาได้

อย่างไรก็ตาม การที่ทำง่วนส่วนจำกัด น. กระทำการโดยไม่สุจริต แม้จะได้ทำสัญญากับ อบต. แล้วก็ตาม ก็ต้องดำเนินการที่เกี่ยวกับการลงโทษในฐานะเป็นผู้ทำงานอีกส่วนหนึ่งด้วย ซึ่งเป็นไปตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการพัสดุขององค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2538 ข้อ 66 วรรคท้าย กำหนดว่า "ในกรณีมีเหตุอันควรเชื่อได้ว่า มีการกระทำโดยไม่สุจริต ที่มีการสมยอมกันในการเข้าเสนอราคาที่มีการกระทำดังกล่าว เสมือนเป็นผู้ทำงานและดำเนินการตามขั้นตอนไปตามวรรคหนึ่ง วรรคสอง และวรรคสาม โดยอนุโลม" กล่าวคือ ต้องส่งชื่อผู้ทำงานไปยังปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี เพื่อเวียนแจ้งให้หน่วยงานราชการต่าง ๆ ทราบและส่วนราชการต่าง ๆ ทราบว่าผู้นั้นทำงานให้อธิบดีแจ้งเวียนองค์การบริหารส่วนตำบลต่าง ๆ ทราบ และห้ามมิให้องค์การบริหารส่วนตำบลก่อนติดสัมพันธ์กับผู้ทำงานนั้นนับแต่ได้รับการแจ้งเวียน

กรณีห้างหุ้นส่วนจำกัด น. ได้กระทำการโดยไม่สุจริต หรือมีการสมยอมกันให้เข้าเสนาอราคากับองค์การบริหารส่วนตำบลจึงถือเป็นผู้ทำงาน จึงต้องดำเนินการส่งรายชื่อให้ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีดำเนินการตามระเบียบฯ ข้อ 66 ต่อไป

3. กรณีนายอำเภอได้ตั้งคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริง และคณะกรรมการฯ มีความเห็นว่า คณะกรรมการพิจารณาผลการประกวดราคาไม่รับพิจารณาการเสนาอราคาของห้างหุ้นส่วนจำกัด อ. ทั้ง ๆ ที่เสนาอราคาเพียง 3, 463, 595.90 บาท แต่พิจารณาให้ ห้างหุ้นส่วนจำกัด น. ซึ่งเสนาอราคา 4,009,900 บาท โดยอ้างเหตุว่า ห้างหุ้นส่วนจำกัด อ. ซิดฆ่าข้อความ "หนังสือค้าประกัน" ไม่ลงลายมือชื่อกำกับซึ่งไม่ใช่สาระสำคัญ จึงถือว่าคณะกรรมการพิจารณาผลทุกคนมีความผิดฐานปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยจงใจไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบของทางราชการ มติคณะรัฐมนตรีอันเป็นเหตุให้เสื่อมเสียแก่ทางราชการอย่างร้ายแรง ตามข้อ 6 ประกาศคณะกรรมการกลางพนักงานส่วนตำบลเรื่องมาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับวินัยและการรักษาวินัยและการดำเนินการทางวินัย ลงวันที่ 22 สิงหาคม 2544 แต่จากข้อเท็จจริงข้างต้น คณะกรรมการฯ ได้ตรวจสอบ ปรากฏว่ามีการแก้ไขเอกสารเสนาอราคาเกี่ยวกับจำนวนเงินเพื่อให้ตนเองได้รับการประกวดราคา ถ้าเจ้าหน้าที่เป็นผู้กระทำร่วมกัน ต้องถือว่าเป็นความผิดทางอาญา ฐานปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบหรือทุจริตต่อหน้าที่ รวมทั้งหากเจ้าหน้าที่เปลี่ยนแปลงเอกสารเองก็จะเป็นความผิดฐานปลอมเอกสารราชการด้วย หากปรากฏข้อเท็จจริงเช่นนี้ ต้องดำเนินการทั้งทางแพ่งและอาญาด้วย คณะกรรมการตรวจสอบของอำเภอ มิได้พิจารณาในส่วนนี้ ผู้ว่าราชการจังหวัดมีหน้าที่ควบคุมกำกับดูแลควรรยกประเด็นนี้ขึ้นพิจารณาด้วย

ข้อเสนอแนะ

1. ให้แจ้งผู้ว่าราชการจังหวัดร้อยเอ็ดพิจารณา รวม 3 ประการ

1.1 กรณีห้างหุ้นส่วนจำกัด น. พิจารณาว่าเป็นการกระทำโดยไม่สุจริตซึ่งถือเป็นผู้ทำงาน จะต้องดำเนินการตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยพัสดุขององค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2538 ข้อ 66 ต่อไป

1.2 กรณีห้างหุ้นส่วนจำกัด อ. ปรากฏว่าเป็นผู้ก่อสร้างถนนลาดยาง แทนที่จะเป็นห้างหุ้นส่วนจำกัด น. จึงมีเหตุอันควรเชื่อได้ว่ามีการกระทำโดยไม่สุจริตโดยมีการสมยอมกันกับห้างหุ้นส่วนจำกัด น. ในการเข้าเสนาอราคากับองค์การบริหารส่วนตำบลเหล่าน้อย จึงต้องพิจารณาลงโทษห้างหุ้นส่วนจำกัด อ. ผู้เสนาอราคาเสมือนเป็นผู้ทำงานตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยพัสดุขององค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 538 ข้อ 66 วรรคสี่ ต่อไป

1.3 คณะกรรมการตรวจสอบของอำเภอ ตรวจสอบเพียงความผิดทางวินัย แต่ยังมีได้พิจารณาถึงความรับผิดชอบของเจ้าหน้าที่ทั้งในทางแพ่งและทางอาญา

2. กรณีมีการแก้ไขเอกสารเสนาอราคาเกี่ยวกับจำนวนเงินของห้างหุ้นส่วนจำกัด น. นั้น เป็นการแก้ไขในสาระสำคัญตามประกาศประกวดราคา ซึ่งคณะกรรมการพิจารณาผลประกวดราคาสามารถตรวจสอบได้โดยง่าย จึงถือได้ว่า คณะกรรมการพิจารณาผลประกวดราคากระทำการใด ๆ โดยมุ่งหมายมิให้มีการแข่งขันราคาอย่างเป็นธรรม เพื่อเอื้ออำนวยแก่ผู้เข้าทำการเสนาอราคาให้เป็นผู้มีสิทธิทำสัญญากับหน่วยงานของรัฐ ตามมาตรา 12 แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดเกี่ยวกับการเสนาอราคาต่อหน่วยงานของรัฐ พ.ศ. 2542 ให้ส่งเรื่องให้คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ

3. ให้นำเสนอรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยทราบข้อเท็จจริง

ผลการพิจารณากรณี
ร้องเรียนขอความเป็นธรรมการจัดซื้อจัดจ้างของประธานกรรมการ
บริหารองค์การบริหารส่วนตำบล ในจังหวัดนครราชสีมา

ผลการพิจารณากรณี
ร้องเรียนขอความเป็นธรรมการจัดซื้อจัดจ้างของประธานกรรมการ
บริหารองค์การบริหารส่วนตำบล ในจังหวัดนครราชสีมา

ข้อเท็จจริง

จากการร้องเรียนที่เข้ามาถึงคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตประพฤติมิชอบเรื่องการจัดซื้อจัดจ้างของ ประธาน อบต. แห่งหนึ่ง ที่ดำเนินการจัดซื้อจัดจ้างตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการพัสดุขององค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2538 ข้อ 13 และข้อ 25 แต่เป็นการดำเนินการที่ไม่สุจริต เนื่องจาก ประธาน อบต. ควรเลือกตกลงจ้าง หจก. ก. ซึ่งเป็นผู้เสนอราคาต่ำและสามารถยืนยันว่าดำเนินการได้ เนื่องจากอยู่ในพื้นที่ไม่ต้องเสียค่าใช้จ่ายในการขนย้ายเครื่องจักรกลจากที่อื่น แต่ประธานองค์การบริหารฯ กลับเลือกตกลงจ้างบุคคลอื่นซึ่งเสนอราคาที่สูงกว่า และการที่ประธานกรรมการบริหารส่วนตำบลในนาม อบต. อ้างว่า หจก. ก. เสนอราคาต่ำและทำให้คุณภาพปริมาณงานลดลงย่อมฟังไม่ขึ้น เนื่องจาก อบต. ต้องตั้งคณะกรรมการตรวจสอบการจ้างอยู่แล้ว และหัวหน้าส่วนการคลังและหัวหน้าส่วนโยธาได้ทำบันทึกทักท้วงแล้ว ก็ยังใช้อำนาจหน้าที่และตำแหน่งของตนเองตกลงจ้างรายอื่นในราคาที่สูงกว่า กรณีเช่นนี้จึงแสดงให้เห็นว่า ประธานกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลจงใจไม่รักษาประโยชน์ของทางราชการ ทำให้ราชการเสียหายอันเป็นความผิดอย่างร้ายแรง และยังให้การเพิ่มเติมว่าประธานกรรมการบริหารฯ แบ่งงบประมาณออกเป็นรายย่อย ก็เพื่อหลีกเลี่ยงจำนวนเงินงบประมาณอยู่ในอำนาจของตนที่จะอนุมัติได้

ข้อพิจารณา

1. การกระทำของประธานกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบล กระทำการจัดซื้อจัดจ้างชอบด้วยระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการพัสดุขององค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2538 ข้อ 13 และข้อ 15 หรือไม่

จากข้อเท็จจริง การจัดซื้อจัดจ้างของประธานกรรมการบริหารอยู่ในวงเงินไม่เกิน 50,000 บาท ให้กระทำได้ โดยตกลงราคาตามข้อ 13 และข้อ 25 กำหนดว่า การซื้อหรือจ้างโดยวิธีตกลงราคาให้ประธานกรรมการบริหารตกลงราคากับผู้ขายหรือผู้รับจ้าง แล้วจัดซื้อหรือจัดจ้างอยู่ในวงเงินที่ได้รับความเห็นชอบจากประธานคณะกรรมการบริหารฯ ดังนั้นเมื่อปรากฏข้อเท็จจริงว่า โครงการ 11 โครงการอยู่ในวงเงินไม่เกิน 50,000 บาท ประธานคณะกรรมการบริหารสามารถกระทำได้ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการพัสดุฯ พ.ศ. 2538 ส่วนอีกโครงการหนึ่งวงเงินเกิน 50,000 บาท ซึ่งผู้ร้องเสนอราคาต่ำสุดจึงได้งานตามที่เสนอต่ำสุด ประเด็นการกระทำชอบด้วยระเบียบหรือไม่ จังหวัด ซึ่งมีหน้าที่ในการกำกับดูแล องค์การบริหารส่วนตำบลได้หรือไปยังกรมการปกครอง ก็ได้รับการยืนยันว่า ประธานคณะกรรมการบริหารฯ สามารถดำเนินการตกลงราคาได้ เมื่ออยู่ในวงเงินตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยฯ ข้อ 13 และข้อ 25 ดังนั้นการกระทำของประธานกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลจึงได้กระทำการชอบด้วยระเบียบดังกล่าวแล้ว

2. ประชามติการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบล กระทำการจัดซื้อจัดจ้างโครงการ ตามที่ถูกร้องเรียนโดยสุจริตหรือไม่

จากข้อเท็จจริงดังกล่าว ทางอำเภอได้ทำการตรวจสอบข้อเท็จจริงและมีความเห็นว่าการกระทำของ ประชามติการบริหารอาจทำให้ทางราชการเสียประโยชน์ จึงได้เสนอให้ทางจังหวัดพิจารณา จังหวัดนครราชสีมา จึงได้หารือไปยังกรมการปกครอง ซึ่งกรมการปกครองให้ทำการสอบเพิ่มเติมในประเด็นว่า โครงการที่มีจำนวนเงิน 60,000 บาท ผู้ร้องได้เสนอราคา แต่เสนอราคาเพียง 40,000 บาท อบต.รับว่าราคาลดลงเกินร้อยละ 25 ถ้า อบต. ใช้มาตรฐานว่าถ้าลดราคาเกินร้อยละ 25 เป็นงานที่ไม่มีคุณภาพ แต่โครงการดังกล่าวลดลงเกินร้อยละ 25 ทำไม่ อบต. จึงรับงานโครงการนี้

การที่ อบต. ดำเนินการจัดซื้อจัดจ้าง โดยไม่มีมาตรฐานที่แน่นอนจึงเป็นปัญหาว่าเป็นการใช้ดุลยพินิจ ในการจัดซื้อจัดจ้างชอบหรือไม่ และเป็นการสอบไปไม่สุจริตหรือไม่ ประเด็นนี้จังหวัดนครราชสีมาได้ให้ทำการ สอบเพิ่มเติมในประเด็นโครงการที่ 2 ตามที่ร้องเรียน คือ โครงการปรับปรุงถนนลงหินคลุกวงเงิน 62,640 บาท ซึ่งลดราคาเหลือเพียง 40,000 บาท เพื่อดำเนินการต่อไป

อย่างไรก็ตาม จากการตรวจสอบของคณะกรรมการฯ ได้เห็นว่าทางอำเภอซึ่งมีหน้าที่กำกับดูแล อบต. โดยตรงได้ให้ความเห็นไว้ 2 ประการ คือ

1. ประเด็นเรื่องการจัดซื้อจัดจ้างของ อบต.เป็นไปตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการพัสดุ ขององค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2538 แล้ว

2. กระดำเนินการของประชามติการบริหารฯ เป็นไปโดยไม่สุจริตเนื่องจากประชามติการบริหาร ควรเลือกตกลงจ้าง ห้างหุ้นส่วนจำกัด ก. ที่เสนอราคาต่ำกว่าผู้รับจ้างรายอื่น ๆ และยืนยันสามารถดำเนินการได้ เนื่องจากไม่ต้องเสียค่าใช้จ่ายในการขนย้ายเครื่องจักรกล และการดำเนินการจัดซื้อจัดจ้าง ไม่ได้เรียกหุ้นส่วน ผู้จัดการห้างหุ้นส่วนจำกัด ก. มาสอบถาม แต่ไม่ได้นำข้อเสนอมือของห้างหุ้นส่วนจำกัด ก. มาเปรียบเทียบกับผู้รับจ้าง รายอื่นแต่อย่างใด ประกอบกับหลักการบริหารส่วนตำบล หัวหน้าส่วนการคลังและหัวหน้าส่วนการโยธา ได้ทำบันทึก ทักท้วงแล้ว แต่ประชามติการบริหารฯ ยืนยันสั่งให้ตกลง ผู้รับจ้างรายอื่นในราคาที่สูงกว่า ห้างหุ้นส่วน ก. เช่นเดิม กรณีนี้แสดงว่าประชามติการบริหารส่วนตำบล จงใจไม่รักษาประโยชน์ของทางราชการ เกิดความเสียหาย เป็นความผิดร้ายแรง

จากข้อสรุปของทางอำเภอ คณะกรรมการฯ เห็นว่า ทางอำเภอดำเนินการโดยใช้อำนาจตาม พระราชบัญญัติสภาตำบล และองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ.2537 มาตรา 90 ซึ่งบัญญัติว่า

"ให้นายอำเภอมีอำนาจกำกับดูแลการปฏิบัติหน้าที่ ขององค์การบริหารส่วนตำบล ให้เป็นไปตาม กฎหมาย และระเบียบข้อบังคับของทางราชการ"

ในการปฏิบัติตามอำนาจหน้าที่ของนายอำเภอตามวรรคหนึ่ง ให้นายอำเภอมีอำนาจเรียกสมาชิก สภาองค์การบริหารส่วนตำบล กรรมการบริหารพนักงานส่วนตำบล และลูกจ้างขององค์การบริหารส่วนตำบล มาชี้แจงหรือสอบสวน ตลอดจนเรียกรายงานและเอกสารใด ๆ จากองค์การบริหารส่วนตำบลมาตรวจสอบได้"

จากบทบัญญัติดังกล่าวจะเห็นได้ว่า กฎหมายให้อำนาจนายอำเภอในการกำกับดูแลและการปฏิบัติหน้าที่ ขององค์การบริหารส่วนตำบลให้เป็นไปตามกฎหมาย นอกจากนี้กฎหมายยังให้อำนาจของนายอำเภอจะต้องเสนอแนะต่อผู้ว่าราชการจังหวัดด้วย ตามมาตรา 92 วรรคแรกบัญญัติว่า "หากปรากฏว่าคณะกรรมการบริหารกระทำการฝ่าฝืนต่อความสงบเรียบร้อย หรือสวัสดิภาพของประชาชน หรือละเลยไม่ปฏิบัติตาม หรือปฏิบัติการไม่ชอบด้วยอำนาจหน้าที่ ผู้ว่าราชการอาจสั่งให้คณะกรรมการบริหารทั้งคณะ หรือคณะกรรมการบริหารบางคน พ้นจากตำแหน่งได้ ตามคำแนะนำของนายอำเภอ ในกรณีนี้ในสภาองค์การบริหารส่วนตำบลดำเนินการเลือกสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลขึ้นเป็นกรรมการบริหารใหม่ ภายในสิบห้าวัน นับแต่กรรมการบริหารพ้นจากตำแหน่ง"

จากบทบัญญัติดังกล่าวคณะกรรมการฯ เห็นว่า

(1) นายอำเภอ เพียงสรุปข้อเท็จจริง จากการสอบสวนว่า การกระทำของประธานกรรมการบริหารฯ ไม่สุจริตใจ และไม่รักษามลประโยชน์ ของทางราชการ เกิดความเสียหายเป็นความผิดร้ายแรง แต่ยังมีได้เสนอแนะต่อผู้ว่าราชการจังหวัด ตามมาตรา 92 ว่า สมควรจะให้ผู้ว่าราชการจังหวัด สั่งให้คณะกรรมการบริหาร หรือกรรมการบริหารบางคนพ้นจากตำแหน่ง จึงเป็นการปฏิบัติยังไม่ครบถ้วนตามกฎหมายบัญญัติไว้ กรณีนี้จึงควรแจ้งนายอำเภอดำเนินการให้ถูกต้อง หากเสนอความเห็นไปแล้วก็ต้องดำเนินการทบทวนให้เป็นไปตามบทบัญญัติมาตรา 92

(2) ในส่วนของจังหวัด เห็นว่า ขณะนี้อยู่ในระหว่างขั้นตอนของจังหวัดดำเนินการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 ซึ่งขณะนี้อยู่ระหว่างให้นายอำเภอทำการสอบสวนเพิ่มเติมในประเด็นการใช้ดุลยพินิจ ในการจัดซื้อจัดจ้างให้มาตรฐานใดในการคัดเลือกผู้รับจ้าง และเป็นไปในทางสุจริตหรือไม่ ซึ่งทางจังหวัดนครราชสีมาจะต้องดำเนินการ 2 ประการคือ

1. แจ้งให้นายอำเภอดำเนินการสรุปความเห็นและเสนอแนะตามมาตร 92 ด้วย

2. เมื่อทางอำเภอสอบสวนเพิ่มเติม และสรุปความเห็นตามข้อ 1 แล้ว ก็ต้องใช้ดุลยพินิจ

จากพยานหลักฐานว่าจะเห็นชอบตามข้อเสนอแนะของนายอำเภอหรือไม่

ประเด็นในข้อนี้ คณะกรรมการฯ เห็นว่า ให้ทางอำเภอและจังหวัดดำเนินการตามขั้นตอนของกฎหมายให้เสร็จสิ้นแล้วให้รายงานให้คณะกรรมการฯทราบต่อไป

ข้อสังเกตและข้อเสนอแนะ

1. ปัญหาข้อเรียกร้องนี้ เกิดจากระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการพัสดุขององค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2538 ข้อ 25 ที่กำหนดให้การจัดซื้อจัดจ้างอยู่ในวงเงินตามข้อ 13 เป็นอำนาจของประธานกรรมการบริหารฯ เป็นผู้ตกลงราคา และโดยความเห็นชอบของประธานกรรมการบริหารฯ ถือเป็นการใช้อำนาจเด็ดขาดในตัวเองคนเดียว การบัญญัติกฎหมายเช่นนี้ไม่ก่อประโยชน์ในการตรวจสอบ ทำให้ผู้ปฏิบัติใช้อำนาจตามอำเภอใจและส่อไปในทางแสวงหาประโยชน์ที่มีควรได้ โดยชอบด้วยกฎหมาย จึงต้องทำการปรับปรุงระเบียบให้สามารถตรวจสอบซึ่งกันและกันได้ เช่นการจัดซื้อจัดจ้างโดยวิธีการตกลงราคาให้มีการจัดตั้งคณะกรรมการซื้อโดยวิธีตกลงราคาพิจารณาโดยเสนอขอความเห็นชอบของประธานกรรมการบริหารฯ เป็นต้น

2. การจัดทำโครงการงบประมาณหลีกเลี่ยงโครงการใหญ่ เพื่อให้อยู่ในวงเงินที่ประธานกรรมการบริหารฯ สามารถอนุมัติได้เอง จะเห็นได้จากระเบียบ ข้อ 13 ประธานกรรมการบริหารฯ อนุมัติวงเงินในการจัดซื้อจัดจ้าง โดยวิธีตกลงราคาจำนวนเงินไม่เกิน 50,000 บาท แต่จัดทำโครงการในวงเงิน 49,230 บาท 49,680 บาท 47,250 บาท ซึ่งห่างจากวงเงินเพียงเล็กน้อยเท่านั้น จึงควรวหาวิธีการตรวจสอบการจัดทำงบประมาณ ไม่ให้มีการหลีกเลี่ยงที่จะนำไปสู่การใช้งบประมาณของแผ่นดินที่มีขอบ

3. ปัญหากรณีการกำกับดูแลของนายอำเภอ กฎหมายให้อำนาจนายอำเภอในการเสนอแนะ และตรวจสอบการทำงานของสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบลไว้ ในมาตรา 90 และมาตรา 92 แต่นายอำเภอไม่ได้ใช้อำนาจตามกฎหมายเท่าที่ควร ปล่อยให้องค์การบริหารส่วนตำบล ดำเนินการโดยขาดการตรวจสอบจนเกิดความเสียหาย จึงควรทำความเข้าใจกับจังหวัดและอำเภอ ถึงภาระหน้าที่ที่จะต้องปฏิบัติตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537

4. แจ้งให้จังหวัดนครราชสีมาทราบเพื่อให้อำเภอดำเนินการตามขั้นตอนของกฎหมายตามความเห็นของคณะกรรมการฯ

5. แจ้งกระทรวงมหาดไทยเพื่อดำเนินการปรับปรุงระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการพัสดุขององค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2538 ตามข้อสังเกตของคณะกรรมการฯ

ต้นฉบับไม่มีหน้า

ต้นฉบับไม่มีหน้านี้

ผลการพิจารณาเรื่องร้องเรียนกรณีโครงการ ก่อสร้างถนน คสล. ในเขตเทศบาลตำบลในจังหวัดร้อยเอ็ด

ข้อเท็จจริง

ราษฎรในเขตเทศบาลตำบล ในจังหวัดร้อยเอ็ด ได้ทำหนังสือลงวันที่ 12 ธันวาคมร้องเรียนการบริหารกิจการของเทศบาลตำบล เกี่ยวกับการสร้างถนนคอนกรีตที่ดำเนินการในบึงประมาณ 2544 จำนวน 9 กรณี โดยร้องเรียนว่ามีพฤติการณ์ส่อไปในทางไม่สุจริต และกระทำการหลีกเลี่ยงกฎหมาย โดยได้เชิญผู้ร้องเรียนและบุคคลต่างๆ ที่เกี่ยวข้องมาชี้แจง ดังนี้

1. ตัวแทนผู้ร้องเรียนได้มาให้คำชี้แจงข้อร้องเรียนเบื้องต้นต่อคณะกรรมการฯ เมื่อวันที่ 4 เมษายน 2545 สรุปได้ว่าก่อสร้างหรือซ่อมแซมถนน คสล. ที่สำนักงานเทศบาลตำบล จัดจ้าง 9 กรณี มีพฤติการณ์ไม่สุจริต และเชื่อว่าผู้ได้รับการจัดจ้างมีความเกี่ยวข้องกับนายกเทศมนตรีและสมาชิกสภาเทศบาลบางคน จึงขอร้องเรียนว่า

(1) การจัดจ้างมีพฤติการณ์ไม่โปร่งใส มีลักษณะเอื้อประโยชน์ต่อพวกพ้อง และแบ่งงานกันทำในกลุ่มสมาชิกสภาเทศบาลตำบลซึ่งเป็นเครือญาติของนายกเทศมนตรีหลายคน คือ พี่ชายและพี่สะใภ้ หลานและญาติ และมีสมาชิกสภาเทศบาลอีกผู้หนึ่งที่ได้รับการจัดจ้างในโครงการก่อสร้างถนนของเทศบาล

(2) การก่อสร้างไม่ได้มาตรฐาน ไม่เป็นไปตามแบบ ทำให้ถนนชำรุด แตกร้าว ภายหลังจากก่อสร้างเพียง 2-4 เดือน โดยได้แสดงภาพถ่ายเป็นหลักฐาน และ

(3) มีข้อสงสัยเกี่ยวกับพฤติการณ์ในการตรวจรับงาน มีการเบิกจ่ายก่อนงานแล้วเสร็จ

นอกจากนี้ผู้ร้องเรียนยังแจ้งว่าได้เคยร้องเรียนไปยังหน่วยงานหลายแห่งแล้ว รวมทั้งนายอำเภอ และผู้ว่าราชการจังหวัด แต่ไม่ได้ผล และยังถูกขอร้อง ช่มชู้ไม่ให้ร้องเรียนด้วย โดยตัวนายกเทศมนตรีเองก็เป็นผู้ก่อตั้งห้างหุ้นส่วนจำกัดที่เข้ารับประมูลงานด้วยแต่ได้ลาออกจากการเป็นหุ้นส่วนผู้จัดการและได้ให้ภรรยาเข้าเป็นแทน ต่อมาภายหลังได้ให้บุคคลอื่นเป็นแทนแต่ก็ยังมีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกันคือ ตัวหุ้นส่วนผู้จัดการคนใหม่ที่ได้รับประมูลงานนั้นเป็นลูกบ้านของนายกเทศมนตรีมาก่อน และเคยอยู่กับพี่ชายของนายกเทศมนตรี โดยเป็นคนดูแลถือหุ้นแทนภรรยาของนายกเทศมนตรีนั่นเอง และนายกเทศมนตรีก็ยอมรับว่าสมาชิกสภาเทศบาลตำบลในปัจจุบันมีผู้ที่เป็นเครือญาติของตน แต่การเสนอโครงการเป็นไปตามที่ชาวบ้านขอมา การอนุมัติโครงการและวิธีการทางงบประมาณได้ดำเนินการผ่านที่ประชุมสภาเทศบาลและระเบียบกระทรวงมหาดไทยอย่างถูกต้องได้จัดทำเทศบัญญัติและเสนอผู้ว่าราชการจังหวัดทุกโครงการ

ข้อพิจารณา

คณะกรรมการฯ ได้พิจารณาข้อเท็จจริงประกอบกับการตรวจสอบเอกสาร มีความเห็นเกี่ยวกับข้อร้องเรียนดังต่อไปนี้

1. ก นิรโทษกรรมเรื่องการจัดจ้างงานของเทศบาลตำบล มีพฤติการณ์ไม่โปร่งใส มีการกระทำที่เอื้อประโยชน์ต่อพวกพ้อง และแบ่งงานกันทำในกลุ่มสมาชิกสภาเทศบาล ผู้ชี้แจงรายงานว่าการเสนอโครงการและขั้นตอนการดำเนินการทางพัสดุเป็นไปอย่างถูกต้องตามระเบียบ อย่างไรก็ตามเมื่อตรวจสอบหลักฐานเอกสารที่ใช้ในการยื่นสอบราคาและสัญญาจัดจ้าง ปรากฏว่ามีมูลพอที่จะเชื่อได้ว่าคณะเทศมนตรีและสมาชิกสภาเทศบาลบางคนมีพฤติการณ์อันน่าเชื่อได้ว่ามีส่วนได้เสียทางตรงหรือทางอ้อม ในสัญญาที่เทศบาลตำบลเป็นคู่สัญญา

1.1 นายกเทศมนตรี ได้ลงนามทำสัญญาว่าจ้าง หจก. ที่มีพฤติการณ์น่าเชื่อได้ว่ามีส่วนได้เสียในห้างหุ้นส่วนที่เข้าเป็นคู่สัญญาของเทศบาลตำบล และมีส่วนได้เสียทางตรงหรือทางอ้อมกับสมาชิกสภาเทศบาล ทั้ง ๆ ที่มีข้อเท็จจริงว่ามีกรณีที่สมาชิกสภาเทศบาลเป็นผู้ยื่นขอสอบราคาเอง หรือมีหลักฐานเอกสารเป็นที่ชัดเจนว่าผู้ชนะการสอบราคามีความสัมพันธ์โดยตรงกับสมาชิกสภาเทศบาล

1.2 สมาชิกสภาเทศบาลตำบลคู มี 3 ราย ที่เข้าไปเกี่ยวข้องกับการประมูลงานโดยเข้าไปมีส่วนด้วยการเป็นหุ้นส่วนหรือผู้ถือหุ้นในห้างหุ้นส่วนที่เข้าเป็นคู่สัญญากับเทศบาลฯ

- เป็นคู่สัญญาในสัญญาที่ทำกับเทศบาลฯ
- มีส่วนได้เสียโดยเข้ายื่นเสนอราคาในการจัดซื้อจัดจ้างกับเทศบาลฯ
- ส่อเจตนาที่จะปิดบังอำพรางการเป็นคู่สัญญาและมีส่วนได้เสียทางตรงในสัญญา

2. กรณีร้องเรียนเรื่องความถูกต้องโปร่งใสในการดำเนินการจัดจ้าง

2.1 งบประมาณในการก่อสร้างของแต่ละโครงการจะกำหนดราคาไม่เกิน 100,000 บาท เพื่อให้อยู่ในอำนาจการอนุมัติของนายกเทศมนตรีในการจัดจ้างโดยวิธีการตกลงราคา ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ข้อ 13

2.2 โครงการก่อสร้างกำหนดวงเงิน 180,000 บาท แต่เอกสารที่ผู้ชี้แจงสรุปใช้วิธีการตกลงราคาซึ่งผิดระเบียบกระทรวงมหาดไทย ข้อ 13 และ 14

2.3 การแต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินการจัดจ้างชุดต่าง ๆ มีข้อสังเกตว่า ผู้เสนอโครงการกำหนดวงเงินงบประมาณการก่อสร้าง ควบคุมและตรวจรับงาน ไปจนถึงการเบิกจ่ายเงินเป็นบุคคลกลุ่มเดียวกัน เช่น นายช่างโยธาเป็นผู้เสนอราคาก่อสร้าง ร่วมเป็นกรรมการกำหนดราคากลาง เมื่อโครงการได้รับการอนุมัติ นายช่างโยธาเป็นผู้ควบคุมการก่อสร้างและตรวจรับงาน

2.4 การก่อสร้างถนนนั้นมีการสร้างวันระยะไว้ช่วงหนึ่งไม่ทำตลอดทาง และอาจเชื่อได้ว่าเป็นการก่อสร้างเพื่ออำนวยความสะดวกให้เครือญาติ/สมาชิกเทศบาล

3. การปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานเทศบาลและคณะกรรมการจัดซื้อจัดจ้าง

3.1 จากการตรวจสอบคุณสมบัติของผู้เสนอราคา ผู้ยื่นขอเสนอราคามี หจก. ที่สมาชิกสภาเทศบาลหรือเครือญาติมีส่วนได้เสียโดยตรงหรือโดยอ้อมเข้าร่วมยื่นขอเสนอราคาด้วยเสมอ แต่พนักงานเทศบาลที่มีตำแหน่งหน้าที่รับผิดชอบโดยตรงและคณะกรรมการชุดต่าง ๆ ตั้งแต่คณะกรรมการรับและเปิดซอง กลับละเลย ไม่ได้ทักท้วง และยังได้ลงชื่อกำกับ/รับรองเอกสารนั้นด้วย

4. กรณีการร้องเรียนเรื่องมาตรฐานการก่อสร้าง

การร้องเรียนระบุว่า การก่อสร้างถนนไม่ได้มาตรฐานทำให้ชำรุดแตกร้าวก่อนเวลาอันควร บางเส้นแตกร้าวตั้งแต่ก่อนก่อสร้างเสร็จ ผู้ชี้แจงรายงานว่าการกำหนดแบบแปลนเป็นไปตามแบบมาตรฐานของกรมการปกครอง ถนนที่ก่อสร้างมีสภาพปกติ บางกรณีที่มีการแตกร้าวหรือชำรุดไม่ได้เกิดจากการก่อสร้างที่ไม่ได้มาตรฐานและได้ซ่อมแซมแล้ว แต่เมื่อพิจารณาข้อร้องเรียนที่สรุปข้างล่างนี้ประกอบรูปถ่ายที่ผู้ร้องเรียนนำมาเสนอ เห็นควรให้มีการตรวจสอบข้อเท็จจริงในเรื่องนี้ต่อไปด้วย

ประเด็นข้อกฎหมายอันเป็นสาระสำคัญเกี่ยวกับข้อร้องเรียน

1. ข้อกฎหมายเกี่ยวกับการมีส่วนได้เสียทางตรงหรือทางอ้อมในสัญญาที่เทศบาลเป็นคู่สัญญา

จากข้อเท็จจริงและข้อพิจารณาที่น่าเชื่อได้ว่านายกเทศมนตรี เทศมนตรีและสมาชิกสภาเทศบาลตำบล บางรายมีหรืออาจมีส่วนได้เสียทางตรงหรือทางอ้อมในสัญญาที่เทศบาลเป็นคู่สัญญา อันเป็นการกระทำผิดต่อบทบัญญัติของกฎหมายเฉพาะของเทศบาล และเป็นการกระทำที่ขัดกันระหว่างผลประโยชน์ส่วนบุคคลและประโยชน์ส่วนรวมซึ่งได้มีกฎหมายกำหนดโทษไว้ นอกจากนี้ยังมีเหตุที่น่าเชื่อได้ว่าการดำเนินโครงการมีพฤติการณ์หลีกเลี่ยงกฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้องที่ควรตรวจสอบเพิ่มเติมด้วย สรุปผู้ที่มีหรืออาจมีส่วนได้เสีย

สาระสำคัญของข้อกฎหมายเกี่ยวข้องในข้อเท็จจริงนี้ ได้แก่

1.1 พระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. 2496 แก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. 2543 กำหนดโทษสำหรับผู้ที่เป็นสมาชิกสภาเทศบาลและนายกเทศมนตรีไว้ต่างกัน ดังนี้

(1) สมาชิกสภาเทศบาล

"มาตรา 18 ทวิ สมาชิกสภาเทศบาลต้องไม่เป็นผู้มีส่วนได้เสียไม่ว่าทางตรงหรือทางอ้อม ในสัญญาที่เทศบาลเป็นคู่สัญญาหรือในกิจการที่กระทำให้แก่เทศบาลหรือที่เทศบาลจะกระทำ"

(2) นายกเทศมนตรี

"มาตรา 48 จตุทศ นายกเทศมนตรี.....ต้องไม่กระทำการอย่างใดอย่างหนึ่ง ดังต่อไปนี้

(3) เป็นคู่สัญญาหรือเป็นผู้มีส่วนได้เสียไม่ว่าทางตรงหรือทางอ้อมในสัญญาที่ทำกับเทศบาล หรือการพาณิชย์ของเทศบาล หรือบริษัทที่เทศบาลถือหุ้น

มาตรา 48 บัญญัติ นายกเทศมนตรีพ้นจากตำแหน่ง เมื่อ

(6) กระทำการฝ่าฝืนตามมาตรา 48 จตุทศ"

1.2 พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2542 มาตรา 100 และมาตรา 122

"มาตรา 100 ห้ามมิให้เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ใดดำเนินกิจการดังต่อไปนี้

(1) เป็นคู่สัญญาหรือมีส่วนได้เสียในสัญญาที่ทำกับหน่วยงานของรัฐที่เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้นั้นปฏิบัติหน้าที่เป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งมีอำนาจกำกับ ดูแล ควบคุม ตรวจสอบ หรือดำเนินคดี

มาตรา 100 วรรคสาม ให้นำบทบัญญัติในวรรคหนึ่งมาใช้บังคับกับคู่สมรสของเจ้าหน้าที่ของรัฐโดยให้ถือว่าการดำเนินกิจการของคู่สมรสดังกล่าว เป็นการดำเนินกิจการของเจ้าหน้าที่ของรัฐ

มาตรา 122 เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ใดฝ่าฝืนบทบัญญัติมาตรา 100....ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน 3 ปี หรือปรับไม่เกิน 60,000 บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

กรณีความผิดตามมาตรา 100 วรรคสาม หากเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ใดพิสูจน์ได้ว่า ตนมิได้ยินยอมด้วยในการที่คู่สมรสของตนดำเนินกิจการตามมาตรา 100 วรรคหนึ่ง ให้ถือว่าผู้นั้นไม่มี ความผิด"

กรณีร้องเรียนนี้ผู้ถูกร้องเรียนเป็นนายกเทศมนตรี และสมาชิกสภาเทศบาลตำบล จึงถือได้ว่าเป็น "เจ้าหน้าที่ของรัฐ" ตามความในมาตรา 4 แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2542 ซึ่งให้หมายรวมถึงข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่นซึ่งมีตำแหน่งหรือเงินเดือนประจำ ผู้บริหารท้องถิ่น และสมาชิกสภาท้องถิ่นรวมทั้งลูกจ้างของหน่วยงานของรัฐ ข้อกฎหมายที่เกี่ยวกับการกระทำการอันเป็นการขัดกันระหว่างผลประโยชน์ส่วนบุคคลและประโยชน์ส่วนรวม จึงใช้บังคับกับบุคคลดังกล่าวด้วย

2. ข้อกฎหมายเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ตามระเบียบวิธีการทางพัสดุของราชการ

จากการตรวจสอบข้อเท็จจริงข้างต้น พบว่ามีการกระทำผิดต่อระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการพัสดุของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2535 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2539 (ฉบับที่ 3-5) พ.ศ. 2541 และ (ฉบับที่ 6) พ.ศ. 2543 ดังนี้

2.1 กระทำการฝ่าฝืนข้อกฎหมาย มีพฤติกรรมหลีกเลี่ยงกฎหมาย หรือมีพฤติกรรมที่สื่อเจตนากระทำการทุจริตและทำให้รัฐเสียหาย

ระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการพัสดุของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2535 ข้างต้นกำหนดหลักเกณฑ์สำหรับวิธีการจัดซื้อจัดจ้างด้วยวิธีการตามข้อ 12 (1) การตกลงราคา และ (2) การสอบราคา ข้อ 13 ข้อ 14 ข้อ 16

"ข้อ 13 การซื้อหรือการจ้างโดยวิธีการตกลงราคา ได้แก่ การซื้อหรือการจ้างครั้งหนึ่ง ซึ่งมีราคาไม่เกิน 100,000 บาท

ข้อ 14 การซื้อหรือการจ้างโดยวิธีการสอบราคา ได้แก่ การซื้อหรือการจ้างครั้งหนึ่งซึ่งมีราคาเกิน 100,000 บาท แต่ไม่เกิน 2,000,000 บาท

ข้อ 16 วรรคสอง การแบ่งซื้อหรือแบ่งจ้างโดยลงเงินที่จะซื้อหรือจ้างในครั้งเดียวกัน เพื่อให้วงเงินต่ำกว่าที่กำหนดโดยวิธีหนึ่งวิธีใด หรือเพื่อให้อำนาจสั่งซื้อสั่งจ้างเปลี่ยนไปจะกระทำมิได้"

การเสนอโครงการและวงเงินแต่ละโครงการ แสดงให้เห็นชัดเจนว่ามีเจตนาจะกำหนดวงเงินให้อยู่ในอำนาจการอนุมัติหรือเห็นชอบของนายกเทศมนตรี โดยมี 22 โครงการย่อยเป็นโครงการก่อสร้างถนน คสล. ที่ตั้งวงเงินไม่เกิน 100,000 บาท ส่วนโครงการก่อสร้างลานกีฬาบาสเกตบอล ได้ตั้งวงเงินไว้ 180,000 บาท แต่ผู้ชี้แจงเสนอในเอกสาร "บัญชีรายละเอียดการชี้แจงของเจ้าหน้าที่เทศบาลตำบลต่อการร้องเรียน 9 ข้อ" ว่าได้ใช้วิธีการทางพัสดุคือการตกลงราคาในวงเงินจ้าง 160,000 บาทซึ่งเกินวงเงินตามระเบียบข้อ 13 และไม่ได้นำหลักฐานเอกสารโครงการดังกล่าวมาชี้แจง นอกจากนี้ยังมีข้อสังเกตด้วยการดำเนินงานและการก่อสร้างโครงการดังกล่าวมีลักษณะเร่งรีบ ใช้เวลาดำเนินการตั้งแต่เสนอโครงการจนถึงการเบิกจ่ายเงินอย่างรวดเร็ว อีกทั้งใช้ช่วงเวลาที่ยังไม่มีก่อสร้างจนงานแล้วเสร็จสิ้นมาก

โดยสรุปการดำเนินการในส่วนนี้จึงมีพฤติกรรมหลีกเลี่ยง/ฝ่าฝืนกฎหมาย ดังนี้

(1) โครงการจัดจ้างด้วยวิธีการตกลงราคา - การตั้งงบประมาณก่อสร้างถนนให้แก่แต่ละโครงการมีวงเงินไม่เกิน 100,000 บาท น่าจะเป็นการกระทำเพื่อให้อยู่ในอำนาจนายกเทศมนตรีที่จะอนุมัติหรือเห็นชอบให้จัดจ้างโดยวิธีการตกลงราคาตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยข้อ 13 อันเป็นการกระทำหลีกเลี่ยงกฎหมาย และอาจผิดระเบียบข้อ 16 วรรคสอง ด้วยหากเป็นการแบ่งจ้างดังปรากฏว่าแผนผังการก่อสร้างถนนบางแห่งไม่ตลอดเส้นทาง และมีการจัดโครงการทำต่อในภายหลังตามคำชี้แจง

ส่วนการจัดจ้างในโครงการก่อสร้างลานกีฬาบาสเกตบอลพร้อมอุปกรณ์กีฬา กำหนดวงเงินงบประมาณ 180,000 บาท ผู้ชี้แจงสรุปในเอกสารว่าจัดจ้างโดยวิธีการตกลงราคา หากตรวจสอบต่อไปพบว่าดำเนินการเช่นนี้จริง ถือเป็นกรกระทำผิดระเบียบกระทรวงมหาดไทย ข้อ 14

(2) โครงการจัดจ้างด้วยวิธีการสอบราคา - มีข้อสังเกตว่าการที่คณะกรรมการกำหนดราคากลางตั้งวงเงินงบประมาณบางโครงการใกล้เคียง 1,000,000 บาท อาจมีพฤติกรรมเป็นการหลีกเลี่ยงข้อกฎหมาย ในกรณีนี้ควรตรวจสอบต่อไปว่าการทำสัญญาในวงเงินดังกล่าวมีพฤติการณ์หลีกเลี่ยงกฎหมายหรือไม่ เนื่องจากระเบียบว่าด้วยวิธีการทางพัสดุ ข้อ 128 ได้กำหนดให้ส่งสำเนาสัญญาที่มีมูลค่าตั้งแต่ 1 ล้านบาทขึ้นไป ให้สำนักงานตรวจเงินแผ่นดินหรือสำนักงานตรวจเงินภูมิภาค แล้วแต่กรณี และสรรพากรจังหวัดด้วย ตามความดังต่อไปนี้

2.2 ละเว้นการปฏิบัติ บกพร่อง หรือมีพฤติการณ์ที่ส่อทุจริตในการปฏิบัติหน้าที่ตามวิธีการทางพัสดุของราชการ

(1) **ปลัดเทศบาล**

จากการตรวจสอบข้อเท็จจริงและหลักฐานเอกสาร พบว่าเจ้าหน้าที่เทศบาลตำบลมีพฤติการณ์ที่แสดงว่ามีการละเว้นการปฏิบัติ/บกพร่องต่อหน้าที่ในการปฏิบัติตามวิธีการทางพัสดุของราชการ ทั้งนี้ผู้ที่มีหน้าที่โดยตรงที่จะต้องรับผิดชอบ ได้แก่ ปลัดเทศบาล ซึ่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. 2496 บัญญัติไว้ ในกรณีนี้ร้องเรียนนี้ ปลัดเทศบาลตำบล ยังได้รับการแต่งตั้งเป็นประธานคณะกรรมการตรวจรับงาน โดยมีเจ้าหน้าที่เทศบาลที่นายกเทศมนตรีได้ลงนามแต่งตั้งเป็นคณะกรรมการดำเนินการโครงการก่อสร้างชุดต่างๆ

(2) **เจ้าหน้าที่เทศบาลและคณะกรรมการดำเนินการ**

ระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยวิธีการทางพัสดุ ข้อ 35 หน้าที่คณะกรรมการเปิดซองได้กำหนดหน้าที่ของคณะกรรมการดำเนินการไว้ชัดเจน และในการดำเนินโครงการก่อสร้างถนน คสล. ที่ได้รับการร้องเรียนมีการแต่งตั้งกรรมการรับและเปิดซอง กรรมการตรวจรับงาน และช่างผู้ควบคุมงาน รวมถึงกรรมการกำหนดราคากลางในโครงการที่ใช้วิธีการสอบราคา คณะกรรมการดังกล่าวต้องปฏิบัติหน้าที่ตามระเบียบ กล่าวคือ

คณะกรรมการตรวจการจ้างมีหน้าที่ตามกำหนดในระเบียบข้อ 65 ให้ตรวจสอบให้การปฏิบัติงานของผู้รับจ้างเป็นการถูกต้องครบถ้วนเป็นไปตามรูปแบบ รายการละเอียด และข้อกำหนดในสัญญาแล้วทำการเบิกจ่ายเงินตามระเบียบต่อไป และระเบียบข้อ 66 ก็กำหนดให้ผู้ควบคุมงานทำการตรวจและควบคุมงาน ณ สถานที่ที่กำหนดไว้ในสัญญาให้เป็นไปตามแบบรูปฯ รายการละเอียด และข้อกำหนดในสัญญาทุกประการ ทั้งขั้นตอนการปฏิบัติงานและวัสดุที่ใช้ด้วย

สาระสำคัญของข้อกฎหมายในระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยวิธีการทางพัสดุ พ.ศ. 2535 ข้อ 8 เกี่ยวกับความผิดที่กล่าวมาได้ระบุไว้แล้วข้างต้น และยังมีข้อกฎหมายอื่นเช่นบทบัญญัติในกฎหมายอาญา หากตรวจสอบภายหลังได้ข้อเท็จจริงแน่ชัดว่ามีการกระทำความผิดทางอาญา

๓. ข้อกฎหมายเกี่ยวกับการสมยอมกันในการเสนอราคาต่อหน่วยงานของรัฐ

หากการตรวจสอบต่อไปสามารถพิสูจน์ได้ว่าเป็นการตกลงร่วมกันในระหว่างผู้เข้าเสนอราคาโดยทุจริตแล้ว ผู้เสนอราคา หุ้นส่วนผู้จัดการหรือผู้มีอำนาจดำเนินการของ หจก. ที่เกี่ยวข้องและเจ้าหน้าที่ในเทศบาลตำบล ซึ่งมีอำนาจหรือหน้าที่ในการอนุมัติ การพิจารณา หรือการดำเนินการใด ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการเสนอราคา ครั้งนั้น น่าจะมีความผิดตามมาตรา 8, 9 และ 10 แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดเกี่ยวกับการตกลงราคาต่อหน่วยงานของรัฐ พ.ศ. 2542

ข้อเสนอ

การพิจารณาข้อเท็จจริงเบื้องต้น ปรากฏหลักฐานพยานที่ทำให้เห็นว่าเชื่อได้ว่าการจัดจ้างโครงการก่อสร้างถนน คสล. ของเทศบาลตำบล มีพฤติการณ์ตามที่ได้รับกรร้องเรียนมา และเพื่อให้ปรากฏแน่ชัดจึงควรที่จะตรวจสอบข้อเท็จจริงต่อไปว่ามีการกระทำความผิดจริง การกระทำดังกล่าวเป็นการกระทำผิดที่มีบทลงโทษตามกฎหมาย ซึ่งผู้รักษาการตามกฎหมายที่เกี่ยวข้องมีอำนาจดำเนินการดังนี้

1. กรณีที่ตรวจสอบแล้วปรากฏแน่ชัดว่านายกเทศมนตรี สมาชิกสภาเทศบาลตำบลและคู่สมรส เป็นคู่สัญญาหรือเป็นผู้มีส่วนได้เสียทางตรงหรือทางอ้อมกับสัญญาที่เทศบาลเป็นคู่สัญญา ถือเป็นกรกระทำขัดกันระหว่างผลประโยชน์ส่วนรวมและผลประโยชน์ส่วนบุคคลตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2542 มาตรา 100 (1) กฎหมายได้กำหนดโทษตามมาตรา 122 ให้ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน 3 ปี หรือปรับไม่เกิน 60,000 บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

การกระทำดังกล่าวยังเป็นกรกระทำผิดพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. 2496 แก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. 2543 ซึ่งกำหนดข้อห้ามสำหรับสมาชิกสภาเทศบาลและนายกเทศมนตรีในมาตรา 18 ทวิ และมาตรา 48 จตุทศ (3) หากนายกเทศมนตรีเป็นผู้กระทำผิด มาตรา 48 ปัญจทศ (6) กำหนดให้ต้องพ้นจากตำแหน่ง และในส่วนการควบคุมเทศบาล พระราชบัญญัติฉบับนี้บัญญัติไว้ว่า

“มาตรา 71 ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดมีอำนาจหน้าที่ควบคุมดูแลเทศบาลในจังหวัดนั้น ให้ปฏิบัติการตามอำนาจหน้าที่โดยถูกต้องตามกฎหมาย ในกรนี้ให้มีอำนาจหน้าที่ชี้แจงแนะนำ ตักเตือนเทศบาลและตรวจสอบกิจการ เรียกรายงานและเอกสารหรือสถิติใด ๆ จากเทศบาล มาตรวจ ตลอดจนเรียกสมาชิกสภาเทศบาลหรือพนักงานเทศบาลมาชี้แจงหรือสอบสวนก็ได้

ให้นายอำเภอมีอำนาจหน้าที่ช่วยผู้ว่าราชการจังหวัดควบคุมดูแลเทศบาลตำบล ในอำเภอนั้น ให้ปฏิบัติการตามอำนาจหน้าที่โดยถูกต้องตามกฎหมาย ในกรนี้ให้มีอำนาจหน้าที่ชี้แจงแนะนำตักเตือนเทศบาลตำบล และตรวจสอบกิจการ เรียกรายงานและเอกสารหรือสถิติใด ๆ จากเทศบาลมาตรวจ ตลอดจนเรียกสมาชิกสภาเทศบาลหรือพนักงานเทศบาลมาชี้แจงหรือสอบสวนก็ได้

มาตรา 72 วรรคหนึ่ง หากไม่ปฏิบัติตาม มีอำนาจที่จะสั่งเพิกถอนหรือให้ระงับการปฏิบัติของคณะเทศมนตรีหรือเทศมนตรีนั้นไว้ก่อนได้ แล้วให้รีบรายงานรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยทราบภายในกำหนดสิบห้าวัน เพื่อให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยวินิจฉัยสั่งการตามที่เห็นควร”

ในกรนี้ร้องเรียนนี้ผู้ว่าราชการจังหวัดร้อยเอ็ดมีอำนาจหน้าที่ควบคุมดูแลเทศบาลในจังหวัดให้ปฏิบัติตามอำนาจหน้าที่โดยถูกต้องตามกฎหมาย และนายอำเภอมีอำนาจหน้าที่ช่วยผู้ว่าราชการจังหวัดควบคุมดูแลเทศบาลในอำเภอนั้น จึงมีอำนาจหน้าที่ตามที่กฎหมายบัญญัติและมีอำนาจเรียกสมาชิกสภาเทศบาลหรือพนักงานเทศบาลตำบลมาชี้แจงหรือสอบสวน หากไม่ปฏิบัติตาม มีอำนาจที่จะสั่งเพิกถอนหรือให้ระงับการปฏิบัติของคณะเทศมนตรีหรือเทศมนตรีนั้นไว้ก่อนได้ และยังมีอำนาจที่จะดำเนินการอื่น ๆ ตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา 73 - 75 ด้วย

นอกจากนี้กระทรวงมหาดไทยโดยอธิบดีกรมการปกครองยังได้มีหนังสือถึงผู้ว่าราชการจังหวัดทุกจังหวัด ตามหนังสือ ด่วนมาก ที่ มท. 0305.3/ว.1281 ลงวันที่ 7 มิถุนายน 2544 เรื่องมาตรการในการป้องกันและปราบปราม การทุจริตเกี่ยวกับการเสนอราคาต่อหน่วยงานของรัฐ โดยอ้างถึงรายงานสำนักงาน ป.ป.ช. เกี่ยวกับการฝ่าฝืน บทบัญญัติของกฎหมาย และบทกำหนดโทษเรื่องการมีส่วนได้เสียในสัญญาการจัดซื้อจัดจ้างอันเป็นช่องทางทำให้เกิดการกระทำทุจริตหรือประพฤติมิชอบ และให้ผู้ว่าราชการจังหวัดกำกับดูแลองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขต จังหวัดให้ถือปฏิบัติตามบทบัญญัติเกี่ยวกับข้อห้ามและการลงโทษสมาชิกสภาท้องถิ่นและผู้บริหารองค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่นตามกฎหมายเฉพาะขององค์กรฯ แต่ละรูปแบบ รวมถึงพระราชบัญญัติเทศบาลข้างต้นด้วย ซึ่งหาก ตรวจสอบพบว่ามีกรณีฝ่าฝืน ให้เร่งดำเนินการตามอำนาจหน้าที่

2. กรณีที่ตรวจสอบแล้วปรากฏแน่ชัดว่าผู้บริหารและพนักงานเทศบาลตำบลละการกระทำการโดยจงใจหรือประมาท เลินเล่อไม่ปฏิบัติตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการพัสดุของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2535 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2539 (ฉบับที่ 3-5) พ.ศ. 2541 และ (ฉบับที่ 6) พ.ศ. 2543 เรื่องวิธีการจัดซื้อจัดจ้าง ข้อ 13, 14, 16 วรรคสอง และการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการตามข้อ 35, 65, 66 หรือมีการกระทำโดยมีเจตนา ทุจริต มีพฤติกรรมที่ก่อให้เกิดการสมยอมกันในการเสนอราคา ถือว่ามีความผิดทางวินัยให้ดำเนินการต่อไปตาม บทกำหนดโทษในมาตรา 8

อนึ่ง หากปรากฏแน่ชัดว่ามีการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดเกี่ยวกับการตกลงราคา ต่อหน่วยงานของรัฐ พ.ศ. 2542 กฎหมายดังกล่าวกำหนดให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. เป็นผู้มีอำนาจสอบสวนตาม มาตรา 14 วรรคหนึ่ง

คณะกรรมการฯ จึงเห็นควรเสนอให้คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตประพฤติมิชอบ สภาผู้แทนราษฎร พิจารณาเสนอเรื่องต่อไปยังผู้ว่าราชการจังหวัดร้อยเอ็ด และนายอำเภอเพื่อตรวจสอบข้อเท็จจริง ตามกรณีร้องเรียนและดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ตามคำสั่งและข้อกฎหมายที่บัญญัติไว้ และแจ้งรัฐมนตรีว่าการ กระทรวงมหาดไทยเพื่อทราบ หากเป็นการสมควรให้เสนอสำนักงานป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ เพื่อพิจารณาต่อไปด้วยอีกทางหนึ่ง

.....

**เรื่องที่เสนอเข้าสู่การพิจารณา
ของ
คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตประพฤติมิชอบ
สภาผู้แทนราษฎร**

**เรื่องที่เสนอเข้าสู่การพิจารณา
ของ
คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตประพฤติมิชอบ
สภาผู้แทนราษฎร**

1. เรื่องการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่สาธารณสุข ตำบลพระงาม อำเภอพรหมบุรี จังหวัดสิงห์บุรี
2. เรื่องเจ้าหน้าที่ตำรวจสถานีตำรวจนครบาลบางขุนเทียน ประพฤติมิชอบ
3. เรื่องราษฎรร้องขอความเป็นธรรมในการออกเอกสารสิทธิ์ที่ดิน ในอำเภวารินชำราบ จังหวัดอุบลราชธานี
4. เรื่องการจัดเก็บภาษีรถตู้
5. เรื่องร้องเรียนกรณีคณะกรรมการบริหารและเจ้าหน้าที่องค์การบริหารส่วนตำบลเขว้าใหญ่ทุจริต
6. ญัตติขอให้ตรวจสอบโครงการอ่างเก็บน้ำป่าบอน จังหวัดพัทลุง
7. เรื่องไม่ได้รับความเป็นธรรมการประมูลงาน อันเนื่องมาจากข้าราชการสมรู้ร่วมคิดและสมยอมกับผู้ประมูล

บางราย

8. เรื่องร้องเรียน กรณีการใช้อำนาจหน้าที่ในทางที่มีชอบของผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลบางกระสัน
9. เรื่องร้องเรียน กรณีพนักงานสอบสวนประพฤติมิชอบ
10. ขอความเป็นธรรมเรื่องตำรวจประพฤติมิชอบ
11. เรื่องร้องเรียน กรณีการทุจริตโครงการแก้ไขความยากจน
12. ขอความเป็นธรรมเรื่องที่ดิน
13. ญัตติขอให้ตรวจสอบการบุกรุกที่สาธารณประโยชน์ในอำเภอสวรรคภูมิ จังหวัดร้อยเอ็ด
14. ขอความเป็นธรรมเกี่ยวกับการบริหารงานและทุจริตในที่ทำกรไปรษณีย์ทุ่งเศรษฐี
15. ขอความเป็นธรรม กรณีข้าราชการใช้ตำแหน่งหน้าที่แสวงหาผลประโยชน์โดยทุจริต
16. เรื่องขอความเป็นธรรมเกี่ยวกับคดีซึ่งเจ้าพนักงานอัยการและตำรวจละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ
17. ญัตติ กรณีกรมอนามัยดำเนินการก่อสร้างประปาที่จังหวัดอุบลราชธานี ซึ่งสถานีโทรทัศน์ ไอทีวี

ออกอากาศทางรายการ “ถอดรหัส”

18. เรื่องร้องเรียน กรณีติดตามมติเกี่ยวกับการทุจริตงบบิยาชวา
19. เรื่องร้องเรียน กรณีเปลี่ยนตัวผู้ต้องหาจังหวัดนครศรีธรรมราช
20. เรื่องขอให้ตรวจสอบข้อเท็จจริงกรณีอนุมัติให้ซ่อมปรับปรุงเฮลิคอปเตอร์ของกองทัพอากาศ
21. เรื่องร้องเรียนขอให้ตรวจสอบการทุจริตคอร์รัปชั่นเงินงบประมาณแผ่นดิน
22. เรื่องร้องเรียน กรณีการร้องเรียนนายปลอดประสพ สุรัสวดี กับพวก บุกรุกพื้นที่ป่าในท้องที่จังหวัด

กาญจนบุรี จังหวัดตาก และจังหวัดลำพูน

23. เรื่องร้องเรียน กรณีเจ้าหน้าที่รัฐละเลยในการปฏิบัติหน้าที่
24. เรื่องร้องเรียน กรณีกองขยะเทศบาลตำบลพิมาย สร้างความเดือดร้อน

25. ข่าวจากหนังสือพิมพ์ "มติชน" วันเสาร์ที่ 22 กันยายน 2544 เรื่องการฮ้างงานและเรื่องรณรงค์เข้า
26. เรื่องการใช้ตำแหน่งราชการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ
27. เรื่องร้องเรียน กรณีเสนอให้พิจารณาสอบสวนหาแนวทางปรับปรุงการใช้เงินงบประมาณของ
กรมพลศึกษา
28. เรื่องร้องเรียน กรณีผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร (นายสมัคร สุนทรเวช) กับพวก ละเว้นการปฏิบัติ
หน้าที่ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 157
29. เรื่องร้องเรียนการจัดซื้อจัดจ้างโครงการ องค์การบริหารส่วนตำบลศาลาลอย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา
30. เรื่องร้องเรียนขอให้ตรวจสอบข้อเท็จจริง กรณีการทุจริตในการจัดซื้อที่ดินสำหรับตั้งขยะเทศบาลเมือง
ชุมแสง จังหวัดนครสวรรค์
31. เรื่องขอเสนอเพื่อให้คณะกรรมการทำการสอบสวนการจัดซื้อจัดจ้างขององค์การบริหารส่วนตำบล
จังหวัดร้อยเอ็ด
32. เรื่องร้องเรียน กรณีข้าราชการกรมชลประทานร่วมกันทุจริต
33. เรื่องร้องเรียน กรณีการทุจริตขององค์การบริหารส่วนตำบลควนกรด อำเภอทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราช
34. เรื่องฝ่ายบริหารองค์การบริหารส่วนจังหวัดพิษณุโลกกระทำผิดกฎหมาย
35. เรื่องขอให้พิจารณาแนวทางแก้ไขโครงการจัดซื้อที่ดินเพื่อก่อสร้างตลาด ในเขตเทศบาลตำบลสว่างแดนดิน
36. เรื่องขอให้คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตประพฤติมิชอบพิจารณาศึกษากรณี
กรมศุลกากรปล่อยตู้เกมสไฟฟ้า
37. เรื่องร้องเรียน กรณีพฤติกรรมกรรมการทุจริตของข้าราชการกรมชลประทาน จังหวัดนครราชสีมา
38. เรื่องการก่อสร้างถนนคอนกรีตในเขตเทศบาลตำบลระคู
39. เรื่องการทางพิเศษแห่งประเทศไทย (กทพ.) ต้องจ่ายค่าชดเชยเป็นเงิน 6.2 พันล้านบาท ให้บริษัทกิจการร่วมค้า
บีบีซีดี
40. เรื่องการบริหารค่าใช้จ่ายเงินจัดซื้อถุงยังชีพช่วยเหลือราษฎรปี 2543 - 2544 ของประชาสงเคราะห์
จังหวัดชัยภูมิ
41. เรื่องขอความเป็นธรรมจากการดำเนินการขัดข้อบังคับของคณะกรรมการจัดจ้างด้วยวิธีพิเศษ ในการ
ปรับปรุงทางวิ่งสนามบินภูเกิดและเชียงใหม่
42. การไฟฟ้าส่วนภูมิภาคบุกรุกสร้างอาคารและสิ่งปลูกสร้างในที่ดินโดยมิชอบ
43. เรื่องร้องเรียนขอให้สอบสวนเจ้าหน้าที่สำนักงานเลขาธิการ ก.พ.
44. เรื่องขอให้ตรวจสอบการใช้เงินกองทุนอาหารกลางวันและค่าวัสดุรายหัวของโรงเรียนในอำเภอนาจะหลวย
จังหวัดอุบลราชธานี
45. เรื่องขอให้หาผู้กระทำความผิดที่แท้จริงในการทำเรือแห่งประเทศไทย กรณีใช้งบประมาณลงทุนปี
2536-2537 จัดซื้อปั้นจั่นยกตู้สินค้าหน้าท่าชนิดเดินบนราง
46. เรื่องขอให้แสวงหาข้อเท็จจริงและรวบรวมพยานหลักฐานเพื่อที่จะทราบข้อเท็จจริง กรณีโครงการ
พัฒนาปรับปรุงกำแพงเมืองและภูมิทัศน์สภาพแวดล้อมเมืองสองแควและวัดธาตุพระลอ อำเภอสอง จังหวัดแพร่
ไม่ผ่านการอนุมัติจากกรมการปกครอง

47. เรื่องขอให้ตรวจสอบการทำสำนวนคดีบริษัท ดาราเหนืออินเตอร์เนชันแนล จำกัด

48. เรื่องร้องเรียนเพื่อพิจารณาศึกษาและสอบสวน กรณีร้องเรียนของสหภาพแรงงานรัฐวิสาหกิจ สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

49. เรื่องการทุจริตของเจ้าหน้าที่ องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านธาตุใต้ อำเภอแก่งคอย จังหวัดสระบุรี กรณีเบิกจ่ายเงินค่าก่อสร้างอาคารห้องสมุดโรงเรียนบ้านธาตุใต้

50. เรื่องร้องเรียนให้ตรวจสอบการทุจริตและประพฤติมิชอบ โครงการก่อสร้างเขื่อน คสล. ขององค์การบริหารส่วนตำบลบางรักพัฒนา อำเภอบางบัวทอง จังหวัดนนทบุรี

51. เรื่องร้องเรียนความเดือดร้อนเนื่องจากถูกตำรวจรังแก (ตำรวจ สภ.ต. ท่าพล อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบูรณ์)

52. เรื่องขอให้ตรวจสอบการกระทำทุจริตของสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลระสีมุ่ม อำเภอกำแพงแสน จังหวัดนครปฐม

53. เรื่องร้องเรียนเรื่องการบริหารกิจการประปาหมู่บ้านขององค์การบริหารส่วนตำบลรัษฎา อำเภอมือง จังหวัดพิษณุโลก สอทุจริต

54. เรื่องแจ้งข้อมูลการทุจริตของข้าราชการครูระดับผู้บังคับบัญชา อำเภอเมือง จังหวัดปทุมธานี

55. เรื่องข้าราชการร่วมกันทุจริต (ข้าราชการกรมชลประทาน)

56. เรื่องการประมูลบ่อขยะขององค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี

57. เรื่องขอให้มีการตรวจสอบการประกวดราคาจ้างเหมาก่อสร้างถนนลาดยาง ณ องค์การบริหารส่วนตำบลแร่ อำเภอพังโคน จังหวัดสกลนคร

58. เรื่องตรวจสอบพฤติกรรมกรรมการสอไปในทางทุจริตการจัดซื้อของการไฟฟ้าฝ่ายผลิต - โรงไฟฟ้าแม่เมาะ

59. เรื่องร้องเรียนกรณีการจ้างสอบราคาของศูนย์พลศึกษา จังหวัดร้อยเอ็ด

60. เรื่องการไม่ปฏิบัติตามสัญญาจ้างจัดเก็บขยะเทศบาลนครเชียงใหม่

61. เรื่องการนำวุฒิการศึกษาปลอมสมัครเป็นผู้อำนวยการองค์การ ร.ส.พ

62. เรื่องโครงการฟื้นฟูอาชีพเกษตรกรหลังพักชำระหนี้ ปีงบประมาณ 2544

63. เรื่องร้องเรียนขอความเป็นธรรมกรณีเจ้าหน้าที่ตำรวจนครบาลบางพลัดประพฤติมิชอบ

64. เรื่องร้องเรียนไม่ได้รับความเป็นธรรมเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าพนักงานที่ดิน

65. เรื่องขอให้สอบสวนศึกษากรณีการประพฤติมิชอบ สอไปในทางทุจริตของหน่วยงานรัฐวิสาหกิจ (ปตท.

ชื่อ - นายคีนน้ำมัน)

66. เรื่องให้สอบสวนศึกษากรณี องค์การบริหารส่วนจังหวัดขอนแก่น ประพฤติปฏิบัติโดยมิชอบสอไปในทางทุจริต

67. เรื่องการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองขาม จังหวัดสุพรรณบุรี

68. เรื่องขอให้ตรวจสอบการพิจารณาให้ความเห็นชอบงบประมาณโครงการพัฒนาการท่องเที่ยว ในโครงการปรับปรุงก่อสร้างคลองสมถวิล เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว จังหวัดมหาสารคาม

69. เรื่องขอให้ตรวจสอบกรณียิงปลัดอำเภอวารินชำราบ จังหวัดอุบลราชธานี

70. เรื่องร้องเรียนขอความเป็นธรรมกรณีเจ้าหน้าที่ตำรวจ สถานีตำรวจนครบาลหนองค้างพลู ไม่รับแจ้งความ

71. เรื่องการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบและทุจริตของนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดนครสวรรค์

72. เรื่องขอให้พิจารณาสอบสวนข้อเท็จจริงในการทุจริตโครงการก่อสร้างศูนย์ควบคุมศัตรูพืชจังหวัด นครราชสีมา

73. เรื่องเจ้าหน้าที่ของรัฐประพฤติมิชอบส่อไปในทางทุจริตกรณีการสอบคัดเลือกของสำนักงานกองทุน พิณฟูและพัฒนาเกษตรกร

74. เรื่องขอให้ดำเนินการกับสมาชิกและข้าราชการครูที่ส่อไปในทางหาผลประโยชน์และทุจริตในองค์กร สหกรณ์ออมทรัพย์ครูนครราชสีมา จำกัด

75. ร้องเรียนการดำเนินงานคัดเลือกบัณฑิตกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง

76. การบริหารการเงินไม่โปร่งใส

77. ขอให้ตรวจสอบการทุจริตในฝ่ายการเงินและบัญชีการทำเรือแห่งประเทศไทย

78. ร้องเรียนกรณีการจัดทำโครงการก่อสร้างระบบรวบรวมและบำบัดน้ำเสียของเทศบาลตำบลปากแพรง

79. ร้องเรียนขอความเป็นธรรมกรณีการจัดซื้อจัดจ้างของประธานกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบล โนนตูม อำเภอชุมพวง จังหวัดนครราชสีมา

80. ขอให้ตั้งคณะกรรมการสอบสวนกับผู้ประพฤติดินไม่เหมาะสม ไม่ยึดถือกฎระเบียบแบบแผน ข้อบังคับ ของทางราชการและมีพฤติกรรมส่อไปในทางทุจริตต่อหน้าที่ราชการและก่อกวนก่อกองจนได้รับความเดือดร้อน

81. ขอให้ตรวจสอบการปลอมแปลงและแก้ไขการออกหนังสือรับรองการทำประโยชน์ (น.ส.3ก) เลขที่ 2070 อำเภอวัดสิงห์ชัยนาท การสอบสวนเจ้าหน้าที่ที่เจตนาร่วมกันทุจริต

82. การปฏิบัติงานไม่เป็นไปตามกฎหมาย

83. ขอให้หาผู้กระทำความผิดที่แท้จริง ในการทำเรือแห่งประเทศไทย

84. ขอให้ตรวจสอบการกระทำทุจริตของสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบล

85. การประมวลบ่อขยะขององค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี

86. การทุจริตและประพฤติมิชอบของข้าราชการครู

87. ร้องเรียนการก่อสร้างขององค์การบริหารส่วนตำบลไม่เป็นไปตามแบบ

88. ป้ายประชาสัมพันธ์การเสียภาษีของเทศบาลตำบลระแหง ราคาแพงกว่าความเป็นจริง

89. ให้สอบสวนกรณีมีการเบิกเงินประจำตำแหน่งไม่ถูกต้องกับระเบียบการจ่ายเงินประจำตำแหน่ง และการ เบิกจ่ายเงินสวัสดิการของโรงพยาบาลเมืองฉะเชิงเทราไม่โปร่งใส

90. การก่อสร้างอาคารที่ทำการการทำเรือลำช้า

91. เรื่องปลูกบ้านใช้ที่ดินสาธารณประโยชน์

92. ขอความเป็นธรรมกรณีข้าราชการตำรวจกระทำผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ และกระทำผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรม

93. คณะตุลาการศาลปกครองกลางละเลยการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบ

94. ขอสงวนบุคลของบริษัทโศครุขมีการโยธา จำกัด และห้างหุ้นส่วนจำกัดกฤติวัฒน์ 1994

95. ขอเสนอญาติเรื่องขอให้พิจารณาสอบสวนข้อเท็จจริงในการทุจริตโครงการก่อสร้างศูนย์ควบคุมศัตรูพืช ที่จังหวัดนครราชสีมา

96. ร้องเรียนการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองขามไม่โปร่งใส

97. เจ้าหน้าที่ของรัฐประพาศติมิชอบสอไปในทางทุจริต (เกี่ยวกับการสอบเข้ากองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกร)
98. ขอความเป็นธรรมกรณีข้าราชการตำรวจกระทำผิดต่อหน้าที่
99. การดำเนินการกรณีร้องเรียนการขุดลอกลำห้วยกระดูกเสื่อ
100. เจ้าหน้าที่ของรัฐทุจริตประพาศติมิชอบ ร้องเรียนผู้ใหญ่บ้าน หมู่ 1 ได้ทำการบุกรุกทำเลเลี้ยงสัตว์ทุ่งโคร้อย

จังหวัดสุรินทร์

101. เจ้าหน้าที่ของรัฐทุจริตประพาศติมิชอบ
102. การสรรหาผู้ดำรงตำแหน่งกรรมการผู้อำนวยการใหญ่บริษัท วิทยุการบินแห่งประเทศไทย จำกัด
103. ขอสงเรื่องร้องเรียน กรณีการก่อสร้างไม่ถูกต้องตามแบบแปลนกำหนด และการคอร์รัปชั่นสมยอม

ในวงเงินค่าก่อสร้างของแผ่นดิน

104. ขอสงเรื่องร้องเรียนกรณีการละเว้นการปฏิบัติหน้าที่และทุจริตในสหกรณ์
105. ร้องเรียนให้สอบสวนพนักงานสอบสวนประพาศติมิฉนวนัยทุจริตต่อหน้าที่
106. เรื่องการจัดซื้อปุ๋ยอินทรีย์ของกรมส่งเสริมการเกษตร จำนวน 1.4 แสนตัน
107. ขอให้กำจัดคนทุจริตคอร์รัปชั่นในกรมศุลกากร
108. นายกองค้การบริหารส่วจังหวัดอำนาจเจริญ มีเจตนาจงใจไม่ปฏิบัติตามมติคณะรัฐมนตรี
109. ผู้บริหารและสมาชิกสภาเทศบาลเมืองชุมแสง มีส่วได้เสี่ยกับองค์กรปกครองส่วท้องถิ่นที่ดำรงตำแหน่ง
110. ร้องเรียนการร่ำรวยผิดปกติของเทศมนตรี
111. เทศมนตรีและสมาชิกปฏิบัติกรฝ่าฝืนต่อความสงบเรียบร้อยหรือสวัสดิภาพของประชาชนหรือปฏิบัติกรไม่ชอบด้วยอำนาจหน้าที่ของเทศบาลพิบูลมังสาหาร อำเภอพิบูลมังสาหารจังหวัดอุบลราชธานี
112. ขอความเป็นธรรม เรื่องการประมูลอาคาร เพื่อจัดตั้งเป็นสำนักงานแห่งใหม่ของบริษัทเงินทุนอุตสาหกรรม

ขนาดย่อม (บอย.)

113. ขอให้ตรวจสอบการบริหารงานขององค์การบริหารส่วตำบลบางตาเถร อำเภอสองพี่น้อง จังหวัด

สุพรรณบุรี

114. เรื่องร้องเรียน กรณีการใช้วุฒิการศึกษา นายศักดิ์ชัย ตรารุ่งเรือง (ปลอม) จังหวัดพระนครศรีอยุธยา
115. เรื่องร้องเรียน กรณีอธิบดีกรมเจ้าท่า อนุญาตให้เรือสำราญกาสิโน สัญชาติปานามาเดินเรือประจำทาง

ในน่านน้ำไทย

116. เรื่องร้องเรียน กรณีนายกเทศมนตรีตำบลนาหว้า ทุจริตต่อหน้าที่ และใช้อำนาจโดยมิชอบ
117. ร้องเรียนองค์การบริหารส่วตำบลดงลาน อำเภอเมือง จังหวัดร้อยเอ็ด
118. ขอให้ตรวจสอบพฤติกรรมของหัวหน้าส่วโยธาขององค์การบริหารส่วตำบลบางตะไนย์ จังหวัดนนทบุรี
119. เทศมนตรีและสมาชิกปฏิบัติกรฝ่าฝืนต่อความสงบเรียบร้อย
120. ขอความเป็นธรรมที่ทนายความกระทำโดยไม่สุจริตใจ
121. ร้องเรียนพฤติกรรมข้าราชการตำรวจรถไฟรับส่วย
122. การทุจริตในโรงพยาบาลเสนา และการบริหารไม่โปร่งใส
123. การส่อทุจริตงานขุดลอกเสื่อโลก ครั้งที่ 20

124. ขอให้ตรวจสอบการทุจริต และการที่สมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลเข้าไปมีส่วนได้เสียในสัญญา
กับองค์การบริหารส่วนตำบล

125. การทุจริตองค์การบริหารส่วนตำบลแม่ข้าวต้ม อำเภอเมือง จังหวัดเชียงราย

126. ขอให้ตรวจสอบข้อเท็จจริงของนายการุณ สิริชิตกร (ทนายความ)

127. ขอความเป็นธรรมและคุ้มครองชีวิต

128. กรรมการในหน่วยงานของรัฐกำหนดเงื่อนไขการจัดซื้อเพื่อมิให้มีการเสนอราคาอย่างเป็นธรรม

129. การทุจริตจัดซื้อมิเตอร์ในการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค

130. ทุจริตในการแต่งตั้งเกษตรกรจังหวัด

131. เรื่องร้องเรียนการทุจริตและประพฤติมิชอบโดยเจ้าหน้าที่ของรัฐ

132. ร้องทุกข์การทุจริต และขอความเป็นธรรม ตำบลทะเลชุบศร จังหวัดลพบุรี

133. ขอให้ตรวจสอบความผิดของผู้ว่าราชการจังหวัดชัยนาทและนายอำเภอชัยนาท

134. ขอความเป็นธรรม กรณีถูกกล่าวหาว่าละเลยการปฏิบัติหน้าที่ จังหวัดชัยนาท

135. การทุจริตในการจัดจ้างซ่อมเรือตรวจการณ์ประมง

136. การทุจริตเบิกค่าเช่าบ้านของนายทินกร ใต้ทอง รองปลัดเทศบาลเมืองมุกดาหาร

137. ขอให้ตรวจสอบข้อเท็จจริงและเอาผิดกับเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง

138. ขอให้ตรวจสอบข้อเท็จจริง เรื่อง ขอคืนเงินยืมกองทุนความร่วมมือ

139. ร้องเรียนองค์การบริหารส่วนตำบลดงลาน จังหวัดร้อยเอ็ด

140. ขอให้มีการสืบสวนพฤติกรรมกรรมการปฏิบัติหน้าที่สอไปทางทุจริตต่อหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่

141. การทุจริตการดำเนินงานของเจ้าหน้าที่ของอำเภอสันกำแพง

142. การทุจริตการจัดซื้อที่ดินสำหรับทิ้งขยะ

143. ร้องเรียนกรณีเบิกเงินตำแหน่งผู้ดูแล โรงพยาบาลฉะเชิงเทรา

144. การทุจริตในองค์การบริหารส่วนตำบลเขาสามยอก

145. ร้องเรียนเรื่องบุกรุกทางสาธารณประโยชน์ อำเภอสามพราน

146. ขอให้พิจารณาตรวจสอบกรณีการทุจริตการจัดเก็บเงินค่าธรรมเนียมผ่านทาง

147. ร้องเรียนการทุจริตโครงการแข่งขันกีฬา ตำบลคำเหมือดแก้ว อำเภอห้วยเม็ก จังหวัดกาฬสินธุ์

148. แจ้งเบาะแสการประพฤติมิชอบ การใช้อำนาจเกินขอบเขตและล่วงละเมิดสิทธิส่วนบุคคล

149. กรรมการในหน่วยงานของรัฐกำหนดเงื่อนไขการจัดซื้อ เพื่อมิให้มีการเสนอราคาการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค

150. ขอความเป็นธรรม จังหวัดกาฬสินธุ์ (ครั้งที่ 2)

151. ขอเรียกร้องความเป็นธรรมให้เกษตรกรชาวสวนลำไย จังหวัดลำพูน

152. คณะเทศมนตรีเมืองเสนา ทุจริตซื้อที่ดิน ออราษฏร์บังหลวง

153. ขอให้ตรวจสอบกรณีการจัดทำสัญญาใหม่ของการรถไฟแห่งประเทศไทย

154. ขอให้ตรวจสอบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับผู้บริหารเขตหนองแขม

155. ประธานกรรมการบริหารและปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลบางรักพัฒนาาร่วมกันกระทำการทุจริต

และใช้อำนาจหน้าที่ในทางมิชอบ

156. ขอให้ตรวจสอบการดำเนินการสอบสวน กรณีทุจริตการก่อสร้างท่อเหลี่ยม 3 โครงการ ของเทศบาล ตำบลศรีพนมมาศ อำเภอลับแล จังหวัดอุตรดิตถ์
157. สงสัยมีการทุจริตของเทศบาล ตำบลท่าช้าง จังหวัดนครราชสีมา
158. ขอความเป็นธรรม กรณีการกระทำประพฤตินิยมชอบในการประกวดราคางาน จังหวัดอุทัยธานี ปี 2546
159. การบุกรุกทางสาธารณประโยชน์
160. ความน่าเชื่อถือแคลงสงสัยในการบริหารงานของอุทยานแห่งชาติเขาใหญ่
161. ร้องเรียนวุฒิสภา นายศักดิ์ชัย ตรารุ่งเรือง
162. การทุจริตและประพฤตินิยมชอบ ทางเทศบาลนครพิษณุโลกและกรมเจ้าท่า
163. เรื่องร้องเรียน กรณีพันตำรวจโท ทักษิณ ชินวัตร นายกรัฐมนตรี ละเว้นการปฏิบัติหน้าที่
164. ขอความเป็นธรรม (ขอให้กรุงเทพฯ จ่ายค่าชดเชยที่ดินตามราคาประเมิน)
165. ขอคัดค้านผลประกาศเลือกตั้ง เทศบาลเมืองบางกรวย
166. ร้องกล่าวโทษนายกเทศมนตรี ตำบลพินุลมังสาหาร มีพฤติการณ์ไปในทางทุจริต

**คณะอนุกรรมการ
ป้องกันและปราบปรามการทุจริตประพฤติมิชอบ
ในคณะกรรมการ
ป้องกันและปราบปรามการทุจริตประพฤติมิชอบ**

คณะกรรมการกลั่นกรองงาน

พลตำรวจโท วิโรจน์	เป่าอินทร์	นายดิน	โต๊ะกาเรม
นายสุพล	ฟองงาม	นายวิฑูรย์	ชลาชนนาวิน
นายนพคุณ	รัฐผไท	นายชาติรี	โมระกรานต์
นายกิตติ	สมทรัพย์	นายวิเชียร	เพชรสงคราม
นายชัยวัฒน์	ลิ้มบัววรรณระ	พลตำรวจโท มงคล	กมลบุตร

คณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงเบื้องต้น

นายสุพล	ฟองงาม	นายดิน	โต๊ะกาเรม
นายวิจิตร	พรพฤตพันธ์	นายชาติรี	โมระกรานต์
ว่าที่ร้อยตรี สุเมธ	ฤทธาคณี	นายมังกร	ยนต์ตระกูล
นายกิตติ	สมทรัพย์	นายปัญญา	ไกรทัศน์
นายศักดิ์สยาม	ชิตชอบ	นายเจริญ	พญงวิวัฒน์กุล

คณะกรรมการตรวจสอบการใช้จ่ายเงินแผ่นดิน

นายพิทักษ์	สันติวงศ์เดชา	นายสืบแสง	พรหมบุญ
นายวิจิตร	พรพฤตพันธ์	นายธนา	ชีรวินิจ
นายศักดิ์สยาม	ชิตชอบ	นายพุทธิพงษ์	ปุ่นณกันต์
นายประชาธิปไตย	คำสิงห์นอก	นายสมาน	เดชะชีพ
นายสมัย	เจริญช่าง		

คณะอนุกรรมการกฎหมายและวิชาการ

จำลองเอก อนันต์	สุขสันต์	นายสุธีร์	یینง
นายจินดา	วงศ์สวัสดิ์	นายจรูญพงศ์	อินทจาร
นายมนตรี	ปาน้อยนนท์	รศ.ดร.ชนิดา	รักษพลเมือง
นายไพฑูรย์	ชัมภรัตน์	นายอาทิตย์	ปิ่นปัก
นายเกษม	สรศักดิ์เกษม	นายโสฬส	ตระกูลลีวัฒนา

คณะอนุกรรมการสรุปผลการพิจารณาและติดตามมติของคณะกรรมการ

นายประชาธิปไตย	คำสิงห์นอก	นายพีรภัฏ	บุญเจริญ
นายมนตรี	ปาน้อยนนท์	นายวิบูลย์	ฮ้อแสงชัย
นายกิตติ	สมทรัพย์	พันตำรวจเอก พณาเจือเพชร	กฤษณะราช
นายเรืองเกียรติ	มหาวิจิชัยมนตรี		
นายเกษม	ศุภรานนท์		

คณะอนุกรรมการประชาสัมพันธ์และประสานงาน

นายสุวโรช	พะลัง	นางสาวสุภาลักษณ์	ตั้งจิตต์ศิลป์
ว่าที่ร้อยตรี สุเมธ	ฤทธาคนี	นายสมชาย	แพร์เจริญวัฒนา
นายศักดิ์สยาม	ชิดชอบ	นายณรงค์ศักดิ์	สถิรากร
นายอุทัย	ชัยประเสริฐ	นายสถาพร	วงศ์กิตติการ
นายสมชาย	เล่านิรามัย	นางสมิตตา	สรสุชาติ

**ผลการพิจารณาเรื่องร้องเรียนกรณีโครงการ
ก่อสร้างถนน คสล. ในเขตเทศบาลตำบลในจังหวัดร้อยเอ็ด**

ที่ปรึกษาากิตติมศักดิ์

ประจำคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตประพตติมิชอบ

พลตำรวจเอก ดรณ	โสภติพันธุ์	นายสุรศักดิ์	บัวพลอย
นายบุญอินทร์	สงเสริมสกุล	นายวรการ	สระคูพันธ์
นายศิริชัย	เจียมจิตรวนิษา	นายสมชาย	แพร่เจริญวัฒนา
พันเอก วิชยุทธ	จงพฤษะ	นายสุรชัย	มณีประกกร
นายยงยุทธ	เหลียมมุกดา	นายไพฑูรย์	ชัมภรัตน์
นายวิเชียร	เพชรสงคราม	รศ.ดร.ชนิดา	รักษ์พลเมือง
นายวิรัตน์	ยันตเวช	นายประมวล	เอมเป็ย
นายภูษิต	คัลกวิเศษ	นายสุกรี	คุ่มพันธ์
นายเริงเกียรติ	มหาวินิจชัยมนตรี	นายทศพล	เพ็งส้ม
นายเจริญ	พยุงวิวัฒนกุล	นายบดินทร์	ฉัตรมาลีรัตน์
นายไพศาล	เต็มวรรณภัทร์		

ที่ปรึกษา ผู้ชำนาญการ นักวิชาการ และเลขานุการ

ประจำคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตประพตติมิชอบ

นายธาดรี	ประภาพันธ์	นายจรูญพงศ์	อินทजार
นายสมาน	เดชะชีพ	นายชาติรี	อิฐกอ
นายดิน	โต๊ะกาเรม	นายอาทิตย์	ปิ่นปัก
นายสุพจน์	พงศ์บุญคัมลาภ	พันตำรวจโท ชัยวัฒน์	ศิริวัฒนกุล
นายปรากรมศักดิ์	ชุนหะวัฒน์	นายอุธร	สุทธิมิตร
นายเสวี	จิระเสวี	นายกิตติพัฒน์	คุณยศยิ่ง
นางสาวสุภาลักษณ์	ตั้งจิตต์ศีล	นายชัยพร	มาศศิริกุล
นายอุทัย	ชัยประเสริฐ	พันตำรวจโท รัฐศักดิ์	รักสลาภ
นายปราโมทย์	ธรรมคุณากร		

คณะกรรมการอำนวยการจัดทำวารสารฉบับพิเศษ

นายพีระพันธุ์	สาสิริรัฐวิภาค	ประธานอำนวยการฯ
พลตำรวจโท วิโรจน์	เปาอินทร์	รองประธานอำนวยการฯ
นายสุพล	ฟองงาม	รองประธานอำนวยการฯ
นายพิทักษ์	สันติวงศ์เดชา	รองประธานอำนวยการฯ
นายประชาธิปไตย	คำสิงห์นอก	รองประธานอำนวยการฯ
นายสุภรณ์	อรรถดวงศ์	รองประธานอำนวยการฯ

คณะกรรมการจัดทำวารสารฉบับพิเศษ

จำลองเอก อนันต์	สุขสันต์	ประธานคณะกรรมการจัดทำวารสาร
นายวิจิตร	พรพฤตพันธ์	รองประธานคณะกรรมการจัดทำวารสาร
นายกิตติ	สมทรัพย์	รองประธานคณะกรรมการจัดทำวารสาร
ว่าที่ร้อยตรี สุเมธ	ฤทธาคนี	รองประธานคณะกรรมการจัดทำวารสาร
นายไพฑูรย์	ชัยภรณ์	รองประธานคณะกรรมการจัดทำวารสาร
นายเกษม	สรศักดิ์เกษม	รองประธานคณะกรรมการจัดทำวารสาร
นายโสฬส	ตระกูลสิ่ววัฒนา	กรรมการ
นายชาติตรี	อิฐกอ	กรรมการ
นายปราโมทย์	ธรรมคุณากร	กรรมการ
นายสุพรเทพ	รองเมือง	กรรมการ
ว่าที่ร้อยโท นิพนธ์	ซิมประยูร	กรรมการ
พันตำรวจเอก วิจิตร	นันทวงศ์	กรรมการ
นายเชาวน์	มณีโชติ	กรรมการ
นายสุรศักดิ์	บัวพลอย	กรรมการ
นายสุริยการ	สุวรรณโณ	กรรมการ
นายยุทธนา	ไผ่รัตน์	กรรมการ
นายกิตติพงษ์	บุราณเศรษฐ์	กรรมการ
นางวิไล	ต้นทวารวณะ	กรรมการ
นายอาทิตย์	ปิ่นปัก	กรรมการและเลขานุการ

รศ.ดร.ชนิตา	รักษ์พลเมือง	กรรมการและเลขานุการ
นายศรายุทธ	ฉัตรวิริยวงศ์	กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ
นายวิรัตน์	บดินทรวานิช	กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ
นายวันวิศว์	อัครดาหกุล	กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ
นายพิสันต์	นันทวงศ์	กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ
นายเสวี	จิระเสวี	กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ
นางกรรณิการ์	ชอินทรวงศ์	กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

.....

